உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாடானைப் புராணம்

மடாலயம்
சேலம்.

திருவாரூர் - சாமிநாத தேசிகர்

இயற்றியது

சென்னை

திருப்பதி ஸ்ரீ மஹாந்து அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தது

Copy-right Registered

சுக்கில௵ கார்த்திகை௴

December, 1929

இந்தப் பிரதியின் எண் : 130

விற்பனைக் குரிய புத்தகங்கள்.

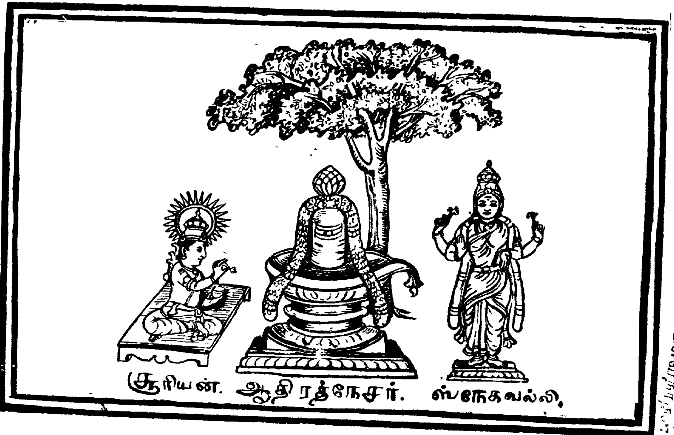
		ரூ.	அ	பை
1.	திருப்புகழ் முதற்பாகம்	2	8	0
2.	ஷை இரண்டாம் பாகம்	3	0	0
3.	ஷை மூன்றாம பாகம்	3	8	0
4.	சிவஸ்தல மஞ்சரி (அச்சில்)	1	8	0
5.	பிரமோத்தர காண்டம் (சிவ கதை)	0	6	0
6.	திருத்தருப்பூண்டி புராண வசனம்	0	6	0
7.	திருவாடானைப் புராணமும் வசனமும் ..	0	12	0
8.	காசி மாஹாத்மியம் (சிவ கதை)	0	1	0
9.	திருநீரேர்த தல புராணம்	0	4	0
10.	திருத்தணிகைத் திருப்புகழ் முதலியன ...	0	6	0
11.	திருத்தணிகைத் தலபுராண வசனம் ...	0	3	0
12.	ஷை 10-11 ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தது ...	0	8	0
13.	அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் பாட்டு ...	0	2	0
14.	History of the Tamil Prose Literature...	0	6	0
15.	சுந்தர மூர்த்தி ஸ்வாமிகள் சரித்திரம் ...	0	6	0
16.	வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை சரித்திரம் ...	0	12	0
17.	கடோரசித்தன் கதை	0	2	0
18.	மஞ்ஞைப் பாட்டு	0	0	6
19.	சேவற் பாட்டு	0	0	6
20.	வள்ளி-கிழவர் வாக்குவாதம்	0	0	6
21.	வேல் பாட்டு	0	0	6

ஒரே காலத்திற் பத்துப் பிரதிகள் வாங்கினால் ஒரு பிரதி விலை யின்றிக் கொடுக்கப்படும். தபாற் செலவு முதலியன வேறு.

வ. சு. சண்முகம் பிள்ளை,

292, லிங்க செட்டித் தெரு,

சென்னை : MADRAS.

தேஜோ மண்டப
குகை, சேலம்.
ஊழியன்:- விசுவநாதன்

பொருளடக்கம்

... தேஜோ மண்டலம்
குகை, சேலம்.
ஊழியன்:- விசுவநா...

உ

சிவமயம

முகவுரை

(I) தலவிளக்கம்.

திருவாடானை என்னுந் தலம் பாண்டியநாட்டுப் பாடல் பெற்ற * பதினான்கு தலங்களுள் ஒன்று. திருஞான சம்பந்த ஸ்வாமிகளது தேவாரம் பெற்றது. மானாமதுரை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வடகிழக்கு 44-மைல். சிவகங்கை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குக் கிழக்கு 33-மைல். காளையார்கோயி லெனப்படும் திருக்கானப்பேருக்குக் கிழக்கு 21-மைல்.

அறந்தாங்கியிலிருந்து 30-மைல் பரமகுடியிலிருந்தும் இராமநாத புரத்திலிருந்தும் 32-மைல். ஆனால் இம்மூன்று வழிகளில் ஒன்றாவது சரியான வழியன்று.

ஸ்தலத்தின் திருநாமங்கள் :—இத்தலம் சீகாழியைப் போலப் பன்னிரு திருநாமங்களைக் கொண்டது. அத்திரு நாமங்களாவன :—

(1) பாரிஜாத வனம்
(2) வன்னி வனம்
(3) குருகத்தி வனம்
(4) வில்வ வனம்
(5) முத்திபுரம்
(6) ஆதி ரத்னேசுரம்
(7) ஆடானை
(8) மார்க்கண்டேயபுரம்
(9) அகத்தீசுரம்
(10) பதுமபுரம்
(11) கோமுகதீச்சுரம்
(12) விஜயேசுரம்

—புராண வரலாறு-உக

* மதுரை, திருப்புனவாயில், திருக்குற்றாலம், திருவாப்பனூர், திருவேடகம், திருநெல்வேலி, இராமேசுரம், திருவாடானை, திருப் பரங்குன்றம், திருச்சுழியல், திருக்கானப்பேர் (காளையார் கோயில்), திருப்புத்தூர், கொடுங்குன்றம் (பிரான்மலை), திருப்பூவணம்.

ஆதியில், நீல ரத்தினத்தாற் சிவலிங்கஞ்செய்து சூரியன் பூசித்ததால் ஸ்வாமிக்கு **ஆதிரத்நேசுரர்** என்றும், தலத்திற்கு ஆதிரத்நேச்சுரம் என்றும் பெயர் போந்தன. 'ஆதியா னுறை ஆடானை' என்பது தேவாரம். துருவாசமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆட்டுத்தலையும் ஆனையின் உடலும் பெற்ற வருண புத்திரன் சாபநிவாரணம் பெறுமாறு பூஜித்தமையால் தலத்துக்கு **ஆடானை** என்னும் பெயரும், ஸ்வாமிக்கு அஜகஜேசுரர் என்னும் பெயரும் உண்டாயின.

ஸ்வாமி திருநாமங்கள் :—ஆடானை நாதர். அஜகஜேஸ்வரர், ஆதிரத்நேஸ்வரர், ரத்நநாதர்.

அம்பிகை திருநாமங்கள் :—அனபாயி அம்மை; சிநேக வல்லி.

தீர்த்தங்கள் ஆறு :—

(1) மணிமுத்தாநதி
(2) சூரிய புட்கரணி
(3) வருணதீர்த்தம்
(4) மார்க்கண்டேய தீர்த்தம்
(5) அகத்திய தீர்த்தம்
(6) க்ஷீரகுண்டம்

—புராணவரலாறு-௩௦

ஸ்தலவிருக்ஷம் :—பாரிஜாதம், வன்னி, குருக்கத்தி, வில்வம்.

வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர் .—

சூரியன்	அகத்தியர்	அரிசசந்திரன்
வருணபுத்திரன	கௌதமர்	மநு
வருணன்	காலவர்	முசுகுந்தன்
மார்க்கண்டர்	பரத்துவாசர்	அதிவீரன்
உரோமசர்	சநகாதி நால்வர்	மாந்தாதா
வசிட்டர்	அன்னத்துவசன்	அருச்சுனன்

—புராண வரலாறு-உஅ

இங்ஙனம் தேவர், முனிவர், அரசர் முதலியோர் பூசித்த விசேடமுடைய தாதலாற், * "செப்பரிய புகழ்த் திருவாடானை சேர்ந்து, செந்தமிழ் மாலைகள் சாத்தி" என்றார் சேக்கிழார் ஸ்வாமிகளும்,

இத்தலத்து ஈசன் மலரருச்சனைக்கு உகந்தவர் என்பதும், அங்ஙனம் பூசிக்க வினையும் பிணியும் ஒழியும் என்பதும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாடல் ஒவ்வொன்றிலும் பசுமரத்தாணி யறைந்தாற்போலக் கூறியுள்ளதால் அறியக்கிடக்கின்றன

II தலபுராணம் அச்சிட்ட வரலாறு.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த தலத்தை 1927-ஆம் வருடம் மேமீ 5வ தரிசிக்கப் பெற்றேன். அவ்வமயம் என்னை யாதரித்த பிரும்மஸ்ரீ தி-முத்துஸ்வாமி குருக்கள் அவர்கள் தம்மிடம் இருந்த "புராணச் செய்யுள்" கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்றையும், தாம் வசன நடையில் எழுதி வைத்திருந்த மானமியத்தையுந் தந்து அவற்றை அச்சிடுமாறு அநுமதித்தனர். வேறு பிரதி யொன்று விசாரித்ததிற் காலஞ்சென்ற தமிழ்க்குரிசில் - ராஜராஜேஸ்வர சேதுபதியவர்கள் பேரன்புடன் பிறிதொரு கையெழுத்துப் பிரதியை அனுப்பினார்கள். இனித் தாழாது கிடைத்தவாறு அச்சேற்றிவிட்டால் உள்ளதாவது மறையாது என்னும் முடிவுகொண்டு கிடைத்த பிரதிகள் இரண்டையுங் கொண்டு தெரிந்த வரையில் நூலைச் சீர்திருத்தி அச்சேற்றினேன். வசனம் இருந்தவாறே நடை மாறாது அச்சிடப்பட்டது. நூலிற் பிழைகள் பல உள. ஆயினும் இப் புராணம் பாடிய பெரியோர்

* பெரிய புராணம்—ஞானசம். அகக.

அவையடக்கமாகச்

"சங்கரனார்ச் சனைவேட்டோர் அரவிந்த நாண்மலரும் தாழைப்
[போதும்,
பங்கமுற்றுங் கண்டகமபற் றினுங்கொய்து புல்லிதழும் பார்த்து
[நீக்கி, யஙகவை கொள்வார்."

எனக கூறியவாறு, குணத்தையே பாராட்டிக் குறைதமைப் பொறுத்தருள்வார் ஆன்றோர் என்னுந துணிபுகொண்டு நூலை அசசிட்டு முடிதது ஸ்தலபுராணம அசசேறவில்லை என்னுங் குறை ஒனறையே நீக்கினேன்.

III. நூலாசிரியர் வரலாறு.

இப்புராணத்தைத தமிழிற் பாடியவர் கமலாபுரி (திருவாரூர்) சிதமபரதேசிகர் குமாரர் சாமிநாததேசிகர். இவருடைய போதகாசிரியர் திருவாரூர்ச் சொக்கநாத தேசிகர் குமாரர் உலகபபிரகாச தேசிகர் எனபவர். இவர் "பங்கய மின் வளர்சேது பதியரசே புவிவெலக" என வாழ்த்துக் கூறியுள்ளதாற் சமீபகாலத திருநதவர் எனபதும, தளபதியாயிருநத 'வயிரவமால்' என்ற அனபரின் விருப்பததின்படி இவ் வாடானைப் புராணததை இயற்றினர் என்பதும இந் நூற் பாயிரத்தால் விளஙகுகினறன.

நூலாசிரியர் தமிழ் நன்கு கற்றவர் எனபது அவர் வாக்கால் ஏறபடுகினறது. நூலிற் பல அரிய தமிழ்ப்பதப் பிரயோகஙகள உள்ளன. இவை ஆஙகாஙகு எழுதியுள்ள உரைககுறிப்பால் உணரலாகும. ஆசிரியரது கவித்திறமையும் வியக்கத்தககதே. ஒரு பொருள் குறிககும் பல சொற்கள் விரவப்பாடுதலில் இவர் இன்புற்றுள்ளனர். சூரிய பூசைச் சருக்கத்திற் சூரியனுக்குள்ள ஆயிரங்கதிரோன், ஆதவன்,

கிரகவேந்து, பரிதி, இரவி, சுடரவன், திநகரன், அலரி, என்று, பானு, அருணன், ஞாயிறு, மார்த்தாண்டன், தரணி, கதிரவன் என்னும் பல நாமங்களும வரும்படிக் கவிகளை அமைத்துள்ளனர். இவர் சொறசாதுரியம படவும் பாடுவர்.

"ஐயம் வருவதே யிலையென அறியாய், என்றுரைத திலகு
மென்றுவுக் கருளி யென்றுய ரகற்று ஈான மறையோன்.

—சூரிய பூசைச் சருக்கம—௬௬, ௬எ.

"இருவினை யகற்றி, மூக்குறும பெறிந்தே, யிசையு நாற்
கரணமு மடக்கி, வருமபுல னைந்தும வெலும உரோமசர்"

—ஷை ௬அ.

"ஞாயிறு திஙகளொன றிருந்தே" —ஷை எஉ

'கனி யெனக் காயினை போறறி—

—மார்க்கண்டன் பூசை-கக.

பாவையர் இசைபாடும முறையை விளககிய "ஒலியர்க்கும் எழுத ஒண்ணு" எனனும பாடலும பாராடடற பாலது.

அனனததிவசன பேறு பெறற சருக்கம்-௩௪.

இநநூலாசிரியரின சிவபகதியிலே மிகச சிறநத தென்பது அவர் அவ்வச சருககத்திற கூறியுள்ள தோததிரப்பாக் களால் விளஙகுகின்றது.

திருததருப்பூணடி 1. 12. 1929. } வ. சு. சண்முகம் பிள்ளை.

உ

சிவமயம்

திருஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த

தேவாரப் பதிகம்

பண் – நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

---

1. மாதோர் கூறுகந் தேற தேறிய
ஆதி யானுறை யாடானை
போதி னாற்புனைந் தேத்து வார்தமை
வாதி யாவினை மாயுமே.

2. வாடல் வெண்டலை யங்கை யேந்திநின்
றாட லானுறை யாடானை
தோடு லாமலர் தூவிக் கைதொழ
வீடு நுங்கள் வினைகளே.

3. மங்கை கூறினன் மான் மறியுடை
யங்கை யானுறை யாடானை
தங்கை யாற்றொழு தேத்த வல்லவர்
மங்கு நோய்பிணி மாயுமே.

4. சுண்ண நீறணி மார்பிற் றோல்புனை
யண்ண லானுறை யாடானை
வண்ண மாமலர் தூவிக் கைதொழ
எண்ணு வாரிட ரேகுமே.

5. கொய்ய ணிம்மலர்க் கொன்றை சூடிய
ஐயன் மேவிய ஆடானை
கைய ணிம்மல ரால் வணங்கிட
வெய்ய வல்வினை வீடுமே.

6. வானி ளம்மதி மல்கு வார்சடை
யானஞ் சாடலா னாடானை
தேன ணிம்மலர் சேர்த்த முன்செய்த
ஊன முள்ள வொழியுமே.

7. துலங்கு வெண்மழு வேந்திச் சூழ்சடை
யலங்க லானுறை யாடானை
நலங்கொண் மாமலர் தூவி நாடொறு
வலங்கொள் வார்வினை மாயுமே.

8. வெந்த நீறணி மார்பிற் றோல்புனை
யந்த மில்லவ னாடானை
கந்த மாமலர் தூவிக் கைதொழுஞ்
சிந்தை யார்வினை தேயுமே.

9. மறைவல் லாரொடு வானவர் தொழு
தறையுந் தண்புன லாடானை
யுறையு மீசனை யேத்தத் தீவினை
பறையு நல்வினை பற்றுமே.

10. மாய னும்மல ரானுங் கைதொழ
ஆய வந்தண னாடானை
தூய மாமலர் தூவிக் கைதொழத்
தீய வல்வினை தீருமே.

11. வீடி னார்மலி வெங்க டத்துநின்
றாட லானுறை யாடானை
நாடி ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ்
பாட நோய்பிணி பாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஹா தேஜோ மண்டல

உ

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

திருப்புகழ்

ஊனாரு முட்பிணியு மானாக வித்தவுட
லூதாரி பட்டொழிய வுயிர்போனால்-
ஊரார் குவித்துவர ஆவாவெனக் குறுகி
ஓயா முழக்கமெழ அழுதோய;
நானா விதச்சிவிகை மேலே கிடத்தியது
நாறு நெடுத்தடவி யெரியூடே-
நாணாமல் வைத்துவிட நீறாமெனிப் பிறவி
நாடா தெனக்குனருள் புரிவாயே;
மானாக துத்திமுடி மீதே நிருத்தமிடு
மாயோனு மட்டொழுகு மலர்மீதே-
வாழ்வா யிருக்குமொரு வேதாவு மெட்டிசையும்
வானோரு மட்டகுல கிரியாவும்;
ஆனா வரக்கருடன வானோர் பிழைக்கவரு
மாலால முற்றவமு தயில்வோனமுன்-
ஆசார பத்தியுடன் ஞானா கமத்தையரு
ளாடானை நித்தமுறை பெருமாளே.

மஹா தேஜோ மண்ட
குகை, சேலம்.
ஊழியன்:- விசுவநா

உ

திருவாடானைப் புராணம்

பாயிரம்

விநாயகர

பனைக்கர மிலட்டுக மணைத்தபடி பார
முனைத்தட மருப்பொருகை முன்றிகழ நின்றே
தனைப்பணி யறத்தினர் தமக்குள விருப்பி
னினைத்தது முடித்தவன மலர்ப்பத நினைப்பாம்.

ஆடானை நாதர

பூமேவு சதுமுகனு மாழி மாலும
    புரந்தரனு மிகவுளபுங் கவர்கள் யாரு
மாமேவு சதுமறைபுந் தேட நின்ற
    பேரொளியை யாநந்த மயமா யோங்கித
தேமேவு சுவையமுதைக் கருணை ஞானச
    செழுங்கனியைப் பசியநறுந் தேனைத் தண்பூங்
காமேவு மாடானைப் பதிவாழ் முக்கட்
    கடவுளையா மிகமகிழ்ந்து கருதல் செயவாம். (க)

அன்பாயி அம்மை

மருக்கமழுங் குழலாளைக் கலைசேர் சோதி
    மதியனைய முகத்தாளை வல்லா மென்றே
யிருக்குமிரு தனத்தாளை யிலையுண் டென்னு
    மிடையாளை யடியவர்க ளொரு ஞானப

பெருக்கமுற நின்றுளை யுலகை யெல்லாம்
பெற்றுவளர்த் திறைவனிடம் பிரியா தோங்கு
மருட்கடலை யாடானைப் பதியன்பாயி
யமமைமலர்த் தாளிணையை யகத்துள் வைப்பாம்.()

கணபதி

சுருதிமுடி வாமிமையத் தோகைமுக நளினமலர்த்
துஞ்செஞ் சோதிப்
பருதியிணை மயிற்குமர னுலகைவலம் வருமுன்னே
பரனைச் சூழ்ந்து
மிருதினிய கனிவாங்கி நுகர்ந்தானை யாடானை
மேவி யன்பர்
கருதிநினைத் ததுமுடித்த கணபதியைக் கைதொழுது
களித்தல் செய்வாம். (௩)

முருகக் கடவுள்

கள்ளிருக்கு நறியமலர்க கானகத்தில் வேடர்குலக்
கன்னி யான
வள்ளியள்ளித் தருந்தினைமா மகிழ்ந்தருந்தி யாங்கவளை
மணந்து வானிற்
றுள்ளியமஞ் ஞையிமேலறிச் சூர்தடிந்தண் டரைப்புரந்து
துலங்கா நிற்கு
மள்ளிலைவேற் குமரகுரு முருகனிரு தாண்மலரை
யகத்துள் வைப்பாம. (௪)

சம்பந்தர்

அம்பந்த மானவிழி யாதிபரை யகமகிழ்ந்து
செம்பங்கை நிகரான திருமுலைப்பா றநுகர்ந்து
நம்பந்த வினையகல நண்ணியமெய்த் திருஞான
சம்பந்தர் செய்யமலர்த் தாமரைத்தா ளிணைபோற்றி. (௫)

அப்பர்

கோட்டிபத்தைப் பணிவித்துக் கொலைவிடத்தை யமுதாக்கிப்
பூட்டியமா மறைக்காட்டிற் பொற்கதவந் திறப்பித்துக்
கூட்டியகற் பிணைமிதப்பக் கொற்றவனைந் தெழுத்தமைந்த
பாட்டிசைக்கு நாவரையர் பதமலரைப் பணிந்திடுவாம். (௬)

சுந்தரர்

சுந்தர வநிதை யென்றே துதிபெறும் பரவை யார்தஞ்
சிந்தையி னூடல் தீர்ப்பான் செறிந்திடு மிரவி னுய்ப்ப
அணிந்துவாழ் சடையா னைத்தூ தேகென வேவல் கொண்ட
செந்தமிழ் நாவ லூரர் சேவடி சிரமேற் கொள்வாம். (௭)

திருவாதவூரர்

மைதவழ் குடுமி மாட மறுகணி மதுரை மூதூர்க்
கைதவ னெதிரே சேர்பாற் கடற்றிரை யெழுந்த தென்ன
மெய்தரு முதிய கானத் திசைநரி பரிய தாகச்
செய்தருள் வாத வூரர் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௮)

சண்டேசர்

பந்தமுறு மும்மலத்தின் றொடர்ச்சியினாற்
கறங்கூசற் பண்பு போல
வந்தபிறப் பிறப்பென்னு மலநீந்து
பேரின்ப வாரி மூழ்கி
யெந்தையுயிர்க் குயிரான ஈசனையான்
பாலாட்டு * மிடங்கர் சாய்த்த
தந்தையடி யிணைதடிந்த சண்டேச
ரடிக்கமலந் தலைமேற் கொள்வாம். (௯)

* இடங்கர் = குடம்.

மஹா தேஜோ மட
குகை, சேல

அறுபத்துமூவர்

வேதநெறி சாதமென்றே விளங்குசைவத்
துறையினின்று வெண்ணீ றக்க
மாதரவா மகிமைதரு மைந்தெழுத்தின்
பொருளெனவே யகத்தி னோர்ந்தே
நாதனடி யவர்வேண்டும் பணியியற்றி
யருளடைந்த நாயன் மார்கள்
போதவடி வாயிருந்த அறுபத்து மூவரையும்
போற்றல் செய்வாம். (கஐ)

திருநந்திதேவர்

தாரணி யிதழி வேய்ந்த சங்கரன் றிருமுன் வைகி
யோரணி யிமையோ ராதி யெண்டிசைக காவ லாளர்
போரணி கணங்க ளேத்தப் பொற்புவேத் திரத்தை யேந்து
மாரணப பொருடேர் நந்தி யடியிணை சிரமேற் கொள்வாம். ()

சரசுவதி

தவள மெலவிதழ்த் தாமரைக் கோயிலிற்
பவள மெல்லிதழ்ப் பாணிறப் பூண்முலை
துவளு மெல்லிடைப் புத்தகந் தோன்றுகை
யவளை நாளு மடிபணிந் தேத்துவாம். (அஉ)

போதகாசிரியர்

முன்கயிலை தனிலிருநது பிரம ஞான
முறைநால்வர்க் கருள்புரிந்து முனைசேர் சூலந்
தன்கையின்மான மழுவிதுசே காஞ்சே ரங்கி
தமருகமீங் கிவைகரந்தெத் தலமும் போற்றப்
பொன்கலந்த மானிடமெய்ச் சட்டை சாத்திப்
பொருந்துசொகக நாதனருள் புலவ னென்றே
தென்கமலை மேவு மூலகப்ரகாசத்
தேசிகன்பங் கயச்சரணஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (கரு)

வாழ்த்து

மங்கலநான் மறையவரும வானவருந தனிவாழ்க
துங்கமெய்யன் பருமபெருகு சுரபிகளு மிடர்தீர்க
பங்கயமின் வளர்சேது பதியரசே புவிவெல்க
திங்கள்முமமா ரியுமபொழிக சிவசமயஞ் சிறக்குகவே. (கச)

மாநிலங்க டுயர்தீர்க வளர்தரும நெறிமல்க
ஞானநிறை முநிவரரு நற்குடியு மிகவாழ்க
கூனல்மதி சேர்மாடக் கொடிநிழற்று மடானைத
தானமுள பரிசனருஞ் சைவர்களுந தழைக்குகவே. (கரு)

ஆதவனைத துநதிருவா டானையரன் மான்மியத்தைச
சூதன்மொழிப் படிததமிழாற் சொல்லுமவ னெனத்துணிதல்
பேதமிலாப் பிரசணடப் பெருவளியின வலிமெதிரே
யாதரமற் றவன்வாய்ககா லதுசெல்லொப் பாகுமரோ. (கசு)

சங்கரனர்ச சனைமேவட் டோரபவிநத நாணமலருந
தாழைப்போதும்
பங்கமுற்றுங் கணடகமபற் றினுஙகொய்து புல்லிதழும
பார்த்து நீக்கி
யங்கவைகொள் வாரதுபோ லென்வாய்ச்சொற் கவிமாசு
மகற்றி யீது
திங்களணி மவுலியெம்மான் சரிதையென்றுட் கொள்வார்க
டெளிந்து ளோரே. (கஎ)

நாதனருட் கயிலாய பரமபரையாய் வருமபொருளை
நன்று யாய்நது
வேதமுத லாகமங்கள் பலகலையெ லாந்தெளிந்து
விளங்கும் ஞான
மாதவர்கள் மருவுநைமி சாரணிய வனவாச
மகிழ்ந்தி யார்க்கும்
போதனைசெய் சூதமுநி புகலுமுயர் மூவாறு
புராணத் துள்ளே. (கஅ)

பிரமகை வர்த்த மென்னப் பேசும்பத் தாம் புராண
மரபிய றனிலா டானை மான்மியஞ் சவுநகற்கே
விரகறி சூதன் சொன்ன விதிப்படி தமிழாற் செய்வேன்
சிரமிசை கற்றோர் செம்பொற் சேவடி சேர்த்த லாலே. (கக)

அளவில்புக ழாடானை யண்ணறிருக் கதையையருந்
தமிழி னாலே
வளமருவச் செய்யெனவே தளபதியாம் வயிரவமால்
வழுத்த மேன்மை
யுளகமலா புரிபுரந்த சிதம்பரதே சிகன்றவத்தா
லுதித்த சேயன்
றளர்வில்கலை யறிவுணர்ந்த சாமிநா தக்குரவன் சாற்றி
னானே. (உ0)

பாயிர முற்றும்.

ஆகத் திருவிருதம். (உ0)

நகரச் சிறப்பு

பொன்னுல களவை யெட்டி யளந்துவிண் பொருநது மீனைத்
தன்னுழை சுடர்போற் றூங்குந் தன்மைய புரிசைச் செம்பொன்
மின்னுமா மேரு வெல்லை யளப்பபோல் விளங்குஞ் சென்னிக்
கன்னியங் கோபு ரங்க ணிரைநிரை கவின்கொண் டோங்க (௧)

நீடிய பனியாற் காலா னிறைகுளிர்க் குடைந்த சோதி
மாடமே லாய செய்ய மணிக்குட நெருப்ப கீனத்துக்
கூடிய கொண்ட லென்னும் படாகத்தைக் கொண்டு மூடி
யாடக மறுகு தோறு மணியணி யாக மேவும். (உ

தெற்றியிற் கழக மீதிற் செறிந்திடுங் கொடிகள் வானி
லொற்றையந் திகிரித தேரோ னுலகினைக் கடந்து செய்ய
பொற்றன வரைவின் மாதர் புலவியான் வாடுஞ் சோக
மற்றிட விசிறி வீசு மழகென வசையு மன்றே. (ங)

செமபொனாற் செய்து வார்த்த சிகரத்தின் முடிமேற் சோதி
பமபிய மரக தத்தாற் பண்ணிய குமப மோங்கல்
நப்புமந் நகரச் செல்வி நயங்கொள்செங் கொங்கை மீதி
லமபெறு கருங்கண் போல வணிபெற விளங்கு மாதோ. (ச)

சித்திர கூட மீதிற் சேயிழைக் கொடிபொன் னரைப்
பைத்தகூந் தற்கு வாசப் பரிமளப் புகைக ளூட்ட
நித்தில வருவிக குன்றி னிள்முகிற் குழாங்கள் சூழ
மொய்த்திடுந் தோகை யாலு முறையென விளங்கு மாதோ.()

கண வரோ டு மாதர் கவின்மதிற் சிலைத்தூண் பாங்கர்
நணியவர் நேடக கண்டு நகைநிலா முகிழ்ப்ப வாங்கே
திணியது ணருவி யோடச் சென்றவர் மாதர் சோகந
தணவரு கண்ணீ ரென்று தைவரு மாட மோர்சார். (சு)

பஞ்சின்மெல் லடிக டோய்ந்த சுவட்டினைப் பதும மென்றே
அஞ்சிறை ஞிமிறு பாட அணிபளிங் கரங்கிற் சென்றே
வஞ்சிமெல் லடியார் தங்கள் வனமுலைக் குடைந்து கந்து
கஞ்சிலவோச்சிநிற்றல் கவின்மின்னுக் கொடிகள் போலும.(எ)

மணிமய மாய்ச்செய் குன்றம் வாய்நதபொன் னுலகை யெட்ட
வணிகிள ரஞ்சி லோதி யநநலா ரரமபை மின்னார்
கணிதமி லார்கள் கூடக் காந்தர்கண் ணுடல் வாடுந்
தணியல்சேர் தாமங் கண்டு தாம்பகுத் தறிவ ராவார். (அ)

மஞ்சணி குழலா ராட வாவியின் வாளை தாவி
விஞ்சுவான் மீனை தன்பான் மேவியே யளவ ளாவி
யெஞ்சலின் வான்யாற் றின்னீர் படிந்துமீண் டினிய வாசக்
கஞ்சமென் மலர்மேல் வந்து கண்படை கொள்ளு மாதோ.(கூ)

விரிபுனல் வாவி கஞ்ச மேயபா சிலையின் மீது
வரியளை கமஞ்சூல் கொண்டு வயிறளைந் தீன்ற முத்தைத்
தெரிதரு பவள வாய சிறையன முட்டை யென்றே
யரியதன் சிறைவி ரித்தே யடைபல கிடக்கு மாதோ. (கo)

கனல்விழிப் பரிய கோட்டுக் கவையடிக் காரா வாவிப்
புனலினை யுழக்க வாளை போய்வெடித் தாவிப் பெணைக்
கனியினைச் சிதற வீழுங் கனிதெங்கு சூதம் பூக
வனநிரைக் கனியைச் சாடி வருக்கையங் கனியை வீழ்க்கும். ()

கொண்டல்கள் படியுஞ் செம்பொற் கோபுர நிலையின் பாங்க
ரெண்டரு கணிதத் தார்க ளெழிற்கலை நிரம்புந் திங்கண
மண்டலஞ் சேர வந்து கடிகைமீ தர் மாகக்கண மோதுந்
தணடினாற் புடைத்த தன்றோ தருங்கறை யாயதம்மா. (கஉ)

ஆவண வீதி மாடத் தம்பொன்மா ளிகையிற் சாதிப்
பூவண மடநல் லார்பாற் போந்தமா மதியைக் காந்தர்
மூவண விழியார் தங்கள் முகமென முத்தங் கொண்ட
மாவணச் சுவாதை யன்றோ மதிக்கறை யென்பார் மன்னோ. ()

பைத்திடுங் கரிய கூந்தற் பவளவாய் மின்னா ரன்பு
வைத்திடு பூச லாட மலர்க்குழல் சரிந்து தாழ
வுய்த்தவண் டவிழ்ந்த வந்த உடுபதி யிருளென் றோடி
மொய்த்திடு மளியை யன்றோ முயற்கறை யென்பார் மன்னோ. (கச)

வெய்யவன் கதிர்கால் வீசி விரைவினிற் சென்று நீடு
மையமர் சோலை புக்கு வந்திடும் வேலை தன்னிற்
செய்யவெங் கதிரின் வெம்மை தீரப்பூந் தேறல் வாரி
மையவே வீசித் தென்றல் பனிமதி போலச் செய்யும். (கரு)

மஞ்சணி சோலை மீது மயிலடங் குனிப்ப மந்தி
செஞ்சினைப் பலவின் மேவு தீங்கனி முழவங் கொட்டப்
பஞ்சமா மலர்மேல் வண்டு பாடவே கண்டு வந்து
தஞ்சிர மசைத்துச் சூதத் தருக்கணற் கனிக ணல்கும். (கசா)

தண்ணமர் வாவி யென்னு நங்கையலுக் கணிய தாக
வண்ணமார் கமல மென்னும் வதனமுன் மலர நீண்ட
கண்ணெனக் கயல்க டாவக் காரளி குழல்க ளென்னப்
பண்ணமர் கீத மொய்ப்பப் பற்பல விளங்கு மாதோ. (கஎ)

புனனிறை தடாக மென்னும் பொற்கொடி குவளைக் கண்கள்
கனிவுடன் மலர்ந்து வாய்ந்த கயிரவ வாய்கள் விண்டு
வினியவார் புருவ மென்ன வெறிதரு மலைகள் வீசி
வனசமென் முலையாங் கொங்கை வயங்குமோர் சிறையின்மன்னே()

மடல்விரி செம்ப மூக்காய் வயங்கிய பூக மீதிற்
செடிபடு நாக வல்லிச செழுங்கொடி தழைப்ப வாங்கே
கடிகமண மியற்றி யின்பக கலவிகூர் பெடையி னோடும
படர்சிறை யனங்க டுஞ்சும பற்பல கழனி சூழ (ககூ)

செந்நெலிற் றாள ராசித் திகழ்வலம் புரியி னாங்க
கனனனித் திலக்கு வாலுங் கானறிடு நிலவு வீச
மன்னிர வகற்றி யாங்கே வளர்சகோ ரங்க ளுண்ணத்
துனனுநீ லங்கள் விள்ளத் துலங்குபல் கழனி யெங்கும் (உய)

தாழ்வன மயில னார்கள் தரித்தபூங் குழலிற் றும்ம
போழ்வன விளைஞர் நெஞ்சம பொன்னனார் நெடிய கண்வேல்
வீழ்வன புலவி மின்னார் மேலணி மணிப்பூண் மாலை
யாழ்வன கலவி தேர்ந்த வறிவுடை மாந்தர் புத்தி (உக)

வாடுவ மடவார் கொங்கை வரைச்சுமை பெறும ருங்கு
லாடுவ நடுக்க மெய்தி யணிதுகிற் கேத னங்கள்
பாடுவ திரங்கி மின்னார் பாணியில் வீணை நாத
மோடுவ தோவா நீத்த முயர்மணி முத்தா றன்றே (உஉ)

அடிப்பன விழாவ றாத வாவண முரசப் பந்தி
குடிப்பன தணியல் மின்னார் கூந்தலின் மலர்மேல் வண்டு
துடிப்பன மினனார் கட்சே லாடவர் மனந்தொ ளைத்துப்
பிடிப்பன நாதன் பாதம் பெரியவர் பரிவாய் நெஞ்சில் (உங)

பன்னருஞ் சிறப்பு வாய்ந்து பண்ணவர் முனிவர் போற்ற
பொன்னவள் பொருந்துஞ் செய்யம் பொருகம போல
[வோங்கிக்
கொன்னவில் கணிச்சி யேந்துங் கொன்றைவார் சடையா
[னென்றுந்
தன்னிகர் கபிலை யீதென் றுரைத்திடுந் தான மாகும் (உச)

நகரச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். (சச)

புராண வரலாறு.

அருந்தவ முனிவர்க ளெல்லா மாசென விருந்து ஞான
மருந்தருள் செய்யுஞ் சூத மாமுனி வதன நோக்கி
திருந்திய தவஞ்சேர் தெய்வச சவுநகர் செங்கை கூப்பிப்
பொருந்திய விருப்பி னேத்தி வினவுரை புகலலுற்றார் (க)

வித்தக வேத நீதி வியாதனைப் பணிந்து போற்றி
யுத்தமப் பொருள்க டேர்ந்தே யுணருப சாந்த முள்ளோய்
பத்தர்கட் கருளுஞ் சுத்த பகுவ நிட்க ளங்கச
சித்தனே துரியா தீத சிற்பரா நந்த வாழ்வே (உ)

ஓங்குமுப் பொருளி னுண்மை யுயர்ந்தமுக் காலச் செய்கை
பாங்குட னறிந்தட் டாங்க பாவனை நிருவி கற்ப
சாங்கமிர்க் குணச மாதி சாதித்த தருமக் குன்றே
நீங்கருங் கருணை ஞான நிதியென வளர்ந்த கோவே (ங)

பலபவ மகற்று கின்ற பற்பல புராண மெல்லா
நலவுப கதைகளோடு நயம்பெற வுரைத்தா யையா
யிலகுமாங் கதனி லாதி யிருடிக ளிறைஞ்சி யேத்து
மலர்விரி பாரி சாத வனத்தினின் மகிழ்ந்து வந்தே (ச)

வெய்யவன் முதலானோர் முன்னம் விரும்பியே வேண்டும் பூசை
செய்யுமா திரத்த நாதர் திருமகத் துவங்க டம்மை
யையநீ யறைவா யென்றே யன்பொரு வடிவு கொண்ட
சையமாத தவமெய்ஞ் ஞானச் சவுநக முநிவன் கேட்க (ரு)

வாரண மருப்புஞ் சந்தும வாரியுட் கொண்டு செல்லுஞ்
சீருறு மணிமுத் தாற்றின் சிறப்பினை யுரைத்த வாறு
மாரண முழுது மேதது மநாதியெம மிறைவர்க் கேற்கு
சீருறுங் கான மேன்மைச சிறப்பினை யுரைத்த வாறும. (சு)

வள்ளவாய்க் கமலம் பூத்த மறைபயில் குரவ னந்நா
வெள்ளரும புவன மெல்லா மியற்றிய காலை நீடு
நள்ளிருள் சீக்குஞ் சோதி ஞாயிற்றை யழைத்தே யோங்குந்
தெள்ளொளி விரிக்கு மம்பொற் றேரினை நல்கு மாறும. (எ)

ஏகமாம புரவி பூட்டு மிரதமேல் வைகும பாதும
வேகமாய்க் கடவும் வேலை மேருவின் பாங்கா நண்ணி
மாகமே நின்ற வாறும் வளரொளி வெய்யோ னெண்ணித்
தோகைவெள ளெகின மூர்நத தோன்றலை நினைநத வாறும்.()

சதுமுகன் வநத காலைத் *தரணிதன் கருமஞ் சொல்ல
மதுமலர் மேலோன் பஞ்சாக் கரத்தினை வகுத்தே வால
விதுவளர் வேணி யானை விரும்பிய பூசை செய்ய
விதமுறுங் கரும பூமி யிடத்தினை யுரைத்த வாறும. (கூ)

பொருகட லாடை சுற்றும் புடவியில் வருமா தித்தன்
றருமநன் னெறிசேர் பாரி சாதமா வனத்தில் வநதே
திருமலற் பூசை செய்வா னிறைபுனற் றடமுண் டாகித்
திருவிழா நடத்தி யாங்குத் திங்களோன் றிருநத வாறும். ()

---

* தரணி=சூரியன்.

மாநதிக கரைக டோறு மணியினு லருசசித் தேத்தித்
தேனமர் கொன்றை வேணிச் சிற்பர னருளி னாலே
பாநுவுண மகிழ்ந்தே செமபொற் பருப்பதம வலமாய மேவ
நானிலம பணியி ராசி நாயக னான வாறும. (௧௧)

அளப்பருஞ சீர்த்தி பெற்ற வாடானைத் தீர்தத மேன்மை
வளத்தினை வகுதத வாறும வாருணி சேனை சூழ
விளப்பிறைக் கன்னி நாக மிலகுகோ டீரத் தானை த
துளக்கருங் கயிலை சென்று தொழுதுபின மீணட வாறும. ()

செலவினிற் றுருவா சன்னுசை சிரமததிற் றங்க வன்மேனன்
சலமச மியானை யாகச சாபத்தை யுரைத்த வாறும
வலனுறு வருணன் கேட்டு மனததுய ருழக்குங் காலை
கலசமா முநிவ னங்கண காதலின் வநத வாறும. (௧௩)

சகரர்தொட் டிடுநீ ருண்ட தமிழ்முநி மணிமுத் தாற்றி
னிகரறு கரைவா மாதி ரதநேசா பாறசெல லென்ன
மகரகே தனத்தான வந்து வளளலைப் பூஜை செய்து
புகரறு சாபந் தீர்ந்து போற்றியங் கிருநத வாறும (௧௪)

தெளிபுனற் றடமுண் டாக்கிச் சிவலிங்க மொன்று தாபித்
தளிவளர் தவஞ்செய் மார்க்கண் டயனரு ளுபதேச சத்தாற்
றளிரணி வில்வ மேன்மை தனைபெலா முணர்ந்தே யீசர்க்
குளமகிழ் பூசை செய்தே யுயர்வரம் பெற்ற வாறும (௧௫)

ஆதிநூ லுணர்நத மார்க்கண் டயமுநி திருவா டானைச்
சோதியை யிறைஞ்சித் தன்பேர் சொலுநதீர்த்த மொன்றுண்
மேதினி புகழி லிங்கம் விதிமுறை யமைத்துப் போற்ற [டாக்கி
நாதனங் கெய்தி வில்வ மகத்துவ நவின்ற வாறும் (௧௬)

அண்டரும் பணிந்து போற்று மஜகஜ புரத்தில் வந்தே
தண்டளிர் வில்வ மூலந் தன்னிற்கண் டுயின்ற காலை
கொண்டவெஞ் சாபந் தீர்ந்து கோமகன் வானி லெய்தித்
திண்டிறற் குலிசன் போற்றச் சிறந்துவீற் றிருநத வாறும் ()

செந்தமிழ் முநிவ னெய்திச சிறபான் பூஜை செய்து
கந்தநீர்த் தடமுண் டாக்கிக் கவின்பெறு கரையின் மீது
சுந்தர விலிங்கந தாபித் தன்புடன் றொழுது வாழ்த்தி
வநதனை செய்ய வேண்டும வரமெலா மளித்த வாறும (கஅ),

வேட்டிடும் வசிட்ட னெண்ண மேவிடாத் தேநு தன்னை
யாட்டுரு வாக வன்னே ணங்கனஞ் சபித்த வாறும
பாட்டிசை மகதி வீணை பயிலுநா ரதனங் கெய்திக்
கோட்டமில் வசிட்ட னுக்குங குறறமுண டென்ற வாறும் ().

வசிட்டனபால் வந்த தோட மாற்றவே மகதி யாழோன்
நசிபபிலா டானை ரதந நாதனைப் பூஜை செய்ய
விசிட்டமா யுரைத்த வாறும வேதியன் றேநுத் தன்னை
யிசைததிரு வாடா னைககண் ணெகென வியம்பு மாறும (உ0).

தேநுவு மணிமுத் தாற்றின் செழுமணிக கரையில் வானோர்
கோனைமெய்ப் பூஜை செய்து கோமுத்தீச் சுரமா மாறும்
ஞானமா வசிட்ட னெய்தி நாதனைப் பூஜை செய்தே
யூனமாந் தோட மெல்லா மொழித்தவ னுயர்நத வாறும(உக)

குருகுலத் துதிதத பார்த்தன் கோதறு பூஜை செய்து
பருதிபோ லொளிரும பாசு பதாத்திரம பெற்ற வாறுந
திருவளர் விசயன் செய்த திருவிழாத் தரிசித் தோர்க
ளிருவினை யகற்றி முத்தி யெய்திவாழ்ந் திருக்கு மாறும். (உஉ).

அன்னமவீற் றிருக்கும வாவி யாடானைப் பதிவி சேட
மின்னணஞ் சுருக்க மாக விசைத்தரு தனையே நோக்கி
நின்னரு ளென்மேல் வைத்தா யென்றுநெக குருகி யீசன்
பொன்னடிப் போதில் வைத்த புந்தியன் மீட்டுஞ் சொல்
வான். (உங).

இத்தல மகிமை யெல்லா மினியவித் தார மாகச்
சித்தம துவங்கெதென் மீது சேர்ந்தவா தரவி னாலே
யத்தனே யறைதி நின்சொ லமரர்க்கு மருந்த வொண்ணாப்
புத்தமு தாகை யாலே பொலிவிருப் பாமெப் போதும் (உச)

சவுநக முநியிவ் வாறு சாற்றலே தவக்குன் றன்னான்
மவுநமாய் ரத்ந நாதன் மலரடி கருத்தி லுன்னிக்
கவர மனத்த னாகிக் கண்கணீர் சொரிந்து வார
வவனொரு யாம மட்டும் பரவச மானா னம்மா. (உரு)

பரவச மான சூதன் பரவச நீங்கிச் சொல்வா
னரவணி மவுலி யெந்தை யாடானை மேன்மை யெல்லாம்
வரமருள் குரவ னான வாதரா யணன்முன் னெற்குத்
திரமுடன் றெருட்டுங் காலை தெரிகுமோ வெனவை யுற்றே. (உசா)

நலவுப தேச மாக நவின்றதை சொல்க வென்றே
யுலகினீர் விறைய வெல்லா முயிர்த்தொகை யனைத்தும் வேறு
புலனுறு தவந்தா னங்கள் புண்ணிய விரத மாதி
பலபல வியற்று வண்ணம் பாகதி பெறுதற் கன்றே (உஎ)

வேறு

ஆதபன்வா ருணிவருண னன்மார்க்கண்ட
னவியுரோ மசன் வசிட்ட னகத்தி யன்சேர்
கோதமன்கா லவன்பரத்து வாச னன்பு
கொண்ட சந காதியொரு நால்வர் மிக்க

மாதவஞ்செ யனத்துவச னரிச்சந்த் ரன்சீர்
மநுமுசுகுந தன்னதிலீ ரன்மாந் தாதா
வதமில்பற் குனன்கோவும் பணியா டானை
யெந்தையிரு பாதமலர் சிந்தை செய்வாம். (உஅ)

வளர்பாரி ஜாதவனம் வனனிவனம் குருக்கத்தி
வனமேற் கொண்ட
தளிரோங்கு வில்வவன முத்திபுர மாதிரத்நேச்
சரமா டானை
கிளர்மார்க்கண் டேயபுரம நல்லகத்தீச சுரம்பதும
புரங்கே டில்சீ
ருளகாய கோமுத்தீச் சுரம்விஜயேச் சுரமபணிரண்
டுளவா நாமம். (உ௯)

சித்திதரு முத்தாறு சூரியபுட் கரணிபுனற்
றிறலான வாவி
முத்திதரு மார்க்கண்ட முநிதீர்த்த மெனமலைய
முனிவன் றீர்த்தம
பத்திதரு கீரகுண்ட மெனதீர்த்த மாறிவையுட்
படிந்த மேலோர்
சத்தியஞ்சத் தியமாகு நித்தியா நந்தநிலை
தன்னிற் சார்வார். (௩0)

ஈராறு திருநாம மோராறு நற்றீர்த்த
மிறையைப் போற்றிப்
பேராறு மொன்றொழிந்த நாலாறும
பேறு பெற்ற
சீராரு மகிமைபெறு மாடானைப் பதியிலுள
சிறப்பை யெல்லாம்
யாராலு முரைப்பவரி தாலு மியாமறிந்த
வியல்பிற சொல்வாம். (௩௧)

வேறு

சாற்றக் கேளுஞ்ச வுநக ரேதவ
மாற்றல் கல்வி யறிவுபொ றுமையோர்
சீற்ற மின்மைக ருணைஜி தேந்திரிய
மேற்றம் பெற்றவர் சீரியல் பாகமே. (ருஉ)

புராண வரலாறு முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம். (எசு)

முதலாவது

மணிமுத்தா நதிச் சருக்கம்

நல்வ ரந்தரு நாவலந் தீவினிற்
செல்வ ராமிரு தேவருந் தேடிய
கல்வி லாதிக்க டவுள் முளைத்தெழுந்
தொல்வ ளம்பதி யின்றொகை யின்கணே. (க)

சீரி தாகச் சிறந்தினி தோங்கிய
பாரி ஜாத வனம்பல வுண்டவை
வாரி யார மலைவளங் கொண்டுசெல்
பாரின் மேம்படு பொன்னியின் பாங்கரும். (உ)

வீசு மெய்ப்புகழ் மேய குறுமுனி
யாசி லாத வருந்தமிழ் மாலைபோற்
றேசு லாவும் பலதுறை சேர்ந்திடு
மாசில் தாம்பிர வன்னி மருங்கினும் (ங)

வந்த மாநதி வைகை நருமதை
கந்த மாநதி கங்கை கவுதுகை
யிந்த மாநதி கட்கிரு பாலுமே
யந்த மாயுள தாங்கதி லாதியாம் (ச)

சந்த்ர பாகை சரயு மந்தாகினி
சிந்து கண்டகி திவ்விய கோமதி
பந்த நீக்குப்ர யாகை பலர்தொழ
வந்த கோதா வரிக்கு மதிகமாம். (ரு)

பாச நீக்கும் விரத கிரிப்பாங்கி
லீச னாரு ளாலின் னியத்திலே
ஓசை கொண்டெ னுற்பதி யாயது
தேசுடைப் பொன் மணிகளுஞ் சிந்தியே. (சு)

பன்னு செந்தமிழ்ப் பாண்டிய தேயத்தின்
மன்னு வேக வதியின வடாதுபா
னன்மை சேர்மணி முத்த நதியென்ப
பொன்னு லாவவெப் போது மிலங்குமால். (எ)

சந்த கிற்குற டுநதழை பீலியும
செந்த ளிர்ப்பல தேக்கு வருக்கையும்
சிந்து ரத்தின் மருப்பொடு சேர்மணி
யுந்த ரங்கக் கரங்கொ டுருட்டியே. (அ)

நண்ணு பாலை நடுவுறுங் கூவலை
யுண்ணி றைத்துய ரோமை யிருப்பையு
மெண்ணு மூலங்க ளிற்றிட வெற்றியே
கண்ணி வேடர்விற் கைவலை யேநதியே. (கூ)

கானு லாவிக் களிற்றுமி தவைமேன்
மானு லாவ வரும்பிர வாகமே
பான லாமவிழி யாய்ச்சியர் பாடியின்
மீனு லாவ மிகுந்து பெருகியே. (க0)

நாடி நீண்மரு தநதனை நண்ணியே
யோடி மாமரை வாவி யுழக்கியே
பாடி யங்கவு ளன்னமன் னாரெல்லாங்
கூடி வீசிய குங்கும மேந்தியே. (கக)

சேறு செய்யுங் கழனியிற் றேக்கியே
யூறு சேதாவி னுள்ளணை தத்தியே
கூறு காஞ்சியும் வஞ்சியுங் கொண்டுதே
ஞூறு கோகந கமல ரேந்தியே. (௧௨)

கழிசி றந்தக ரையகத் தெய்தித்தேன்
பொழியு நெய்தலும புன்னையுங் கைதையுந்
தழையு ஞாழலுந் தள்ளிப் புலான்மண
மொழிய வேகமோ டுற்றது நீத்தமே. (௧௩)

ஏரு லாம்பொரு ளீட்டிய வாடவர்
காரு லாவுமுன் காரிகை யாருழைச்
சேரு நீரிற் றிணைப்பொருள் வாரியே
வாரி நீரொடு வநது புகுநததே. (௧௪)

துறைக டோறுந் துலங்கு நவமணி
முறையின் வீசி முழங்குமுத் தாநதி
* யறலின் மூழ்கு மருந்தவர் பாவங்கள்
சிறைகொள் சிமபுண்முன் சிங்கம விளிந்தபோல். (௧௫)

உருமு வீழ வுரக மழிந்தபோ
லெரியின் மேற்படு மெண்ணரும பஞசுபோ
† லரியின் முன்னூறு மாம்ப லினங்கள்போல்
‡ இரவி கண்டகன் றேகுமி ருளைப்போல். (௧௬)

காம நெஞ்சினர் கல்வியி ழந்தபோல்
தீமை யோரக மானஞ்சி தைநதபோல்
வாம விச்சையி னிற்கெடு மாயைபோல்
தாம ளித்திலர் தம்மூழை வாழ்வுபோல். (௧௭)

---

* அறல் = நீர்

† அரி = சூரியன் : சிங்கம் ; ஆம்பல் = யானை.

‡ "துரிதந் தய்த்தடு தூர்த்தர்பொன் றேற்றல்போல்" என்றும் பாடம்

வேக மாருதத் தால்வினி கொண்டல்போ
லாகு மாதர வற்றவ ரீகைபோ
லேகும் *யாக்க னெதிருவ கருப்பைபோற்
சோக நீங்கத் தொலைந்திடு திண்ணமே. (௧அ)

தரும யோகியர் சித்தர் தபோதனர்
கரும மாகக கடவுட் பரவுவோர்
பெருமை யன்பர்கள் பேதமி லந்தண
ரிரும ருங்குமி றைஞ்சிநின் றேத்துவார். (௧௯)

சிந்தித் தோர்க்கட்ட சித்திக ணல்கியே
சந்தித் தோர்கள் பவத்தினை சாடியே
வந்தித் தோர்கள் மலப்பகை மாற்றினன்
முந்தித் தோய்பவர் முத்தி மொழிவரே. (௨0)

வரிய ராககதிர் வெளவிய நாட்களி
லுரிய மாமக ரத்தி னுவாவினி
லரிசெல் கின்ற வயநமி ரண்டினில்
விரவு மேடத் துலாவிடு வின்கணும். (௨௧)

மற்ற மாதப் பிறப்பினில் மாளய
முற்ற பக்கத் துயர்விதி பாதத்திற்
பெற்றியாஞ் சென்ம நாளிற் பிதிர்தினத்
திற்ற நாட்கணி விருந்தி மூழ்குவோர். (௨௨)

அல்லல் செய்திடும பாதக மைந்தறுஞ்
சொல்லு நோயொடு பேயுந தொலைந்திடும
வல்ல ஜன்மப பிணியின் பகையறுங்
கொல்லுங் கூற்றுங் குரைகழல் போற்றுமே. (௨௩)

---

* யாக்கன் = பூனை, கருப்பை = எலி.

கல்வி செல்வங் கருணை கனந்தருஞ்
செல்வ வின்பமுஞ் சீருஞ் சிறந்திடும்
நல்வ னப்பு நலமும பொருந்திடும்
மொல்லை நெஞ்சி னினைத்த துறுமரோ. (உ௪)

முடிவி லாமணி முத்த நதிப்புனல்
படியு மாந்தர் படிவந் தரிசித்தோா
கடிய வல்வினை கட்டறுத் தாலடி
யடிகள் செய்ய வடிநிழற் சேர்வரே. (உ௫)

பூத லத்தமு தென்னப் பொருதிரை
மோது மாமணி முத்த நதிக்கரை
*மீது தீசியில் விட்புலத் தண்டர்க
ளாதி மாமுநி வோருறை யவ்வனம். (உ௬)

மணிமுத்தாநதிச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம். (க௦உ)

இரண்டாவது

பாரிஜாதவனச் சருக்கம்

திங்கள் சூடிய செஞ்சடைக் காளையார்க்
கங்கி யாசை யகத்திரு யோசனை
தங்கு மெல்லையுட் டேவ தருவனம்
பொங்கு பேரிசை யோடும பொருந்துமால். (க)

இவ்வ னத்தனென் றேத்தரி தாயவ
னவ்வ னத்தி லநாதி யிலிங்கமாய்
செவ்வ னப்‡பதங் கன்பணி செய்யவே
யெவ்வ னக்கொடி யோடு மிருக்குமால். (உ)

* உதீசி = வடக்கு. ‡ பதங்கன் = சூரியன்

* ஆகும் †பூசையு மன்பொ டமர்ந்திடும்
நாகங் கிரீக ளோடுநட் பாகுமே
காக மும்மைக்க ருங்குயி லுங்கலந்
தோகை யோடுற வாகி யுறையுமால். (௩)

கனலி யுங்கனற் றுலுங் கனதுதன்
புனமி குமபணி மாமதி போல்வரா
லினமி குமிர லையிளங் கன்றுடன்
மனம கிழ்ந்து புலிப்பறழ் மல்குமால். (௪)

வரமி குந்தவ யப்புலி யொணசிறைச
சரப மோரணை யாய்த்தணி துஞ்சுமே
இரலை யின்மறி வால்குழைத் தேகியே
யுரமி கும்புலிப் பால்முலை யுண்ணுமால். (௫)

உரைசெய் பூவைக் குபநிட தததையே
பொருவி லஞ்சிறைப் பூமபசுந தததையே
சிரம சைத்துத தினமும பகருமே
வரம ளிப்ப வாணியும பகருமே. (௬)

ஆல நாகம டுக்கநந தோகையே
யால நாகம டுககநக தோகையே
மாலை விண்டம னத்தள வத்திலே
மாலை கொணடம னத்தள வத்திலே. (௭)

ஓதி மங்கய வாயிருந் துட்கொள
வோதி மண்கய வாய்வெல் மனுசசொலு
மாத ரங்க வனமலர் மேலுறை
மாத ரங்க வனவல ரவவனம. (௮)

---

* ஆகு=எலி   † பூசை=பூனை.

சிங்க மும்மத யானையுஞ் சேர்துறை
யங்க ணெய்திய ருந்துமப் பாவுடன்
செங்கண் வல்லியஞ் சேர்நதிடு மாநதரும்
பொங்கு முள்வயி ரம்மிலர் போற்றுவார். (கூ)

வாச நால்வகை வீயின் வரியினம
மூசித் தாதளை யும்மது முன்னுணக்
கூசு நெஞ்ச மயக்கங் கொளுமென
வாசில் சாம விசைபயி லும்மரோ. (கO)

புயல்கொள் காவிற்பொ ருநதுவண் டானங்க
ளயலின் வாவி யமுதுணு மவ்விடை
மயிலை வெளவில் வருமபழி யென்றுணிச்
செயல தின்றிச் செயுஞ்சிவ தியானமே. (கக)

மனிதர் பக்ஷிமி ருகவ கையெலா
மினிய வாழ்வுட னோர்பெறு மத்தரு
முநிவர் சேவித்து மூரன முநிர்ந்துளங்
கனிய வேதமைத் தோங்குமெக் காலமும். (கஉ)

பகர்கி ரேதாவி லைபாரி சாதமாந
திகழ்தி ரேதாவிற் சேர்சமி ரூபமாந
துகள றுங்குருக் கத்திது வாபர
மகம கிழ்கலிக் காமுயர் வில்வமே. (கந)

இப்ப டியுக மீரிரண் டிற்றரு
மைப்ப டிவடி வாகிய தாருவைச
செப்ப மாய்த்தரி சித்திடு மேலவ
ரெப்ப வத்தினு மெய்துவ திலலையே. (கச)

நன்னி லம்புக ழாடானை நாதரைச்
சந்நி தானத்தில் வில்வந தழைமலர்
மன்னி நாகமுற் றோங்கு மதியமுஞ்
சென்னி சேர்தலி னுலுஞ் சிவனுமே. (கரு)

வளர்ந்தி ருந்திய வாடானை மன்னுகூ
விளந்த னிற்காள கண்டமு மேவலாற்
றெளிந்தி டும்பச்சை வன்னியுஞ் சேர்தலா
லுளங்க னிந்தும்ப ரீசனென் றோதுவார். (கசு)

வாக்கி னூற்சொல் மனத்தின் வலிபினூ
லாக்கை யாற்செய்த வைவகைப் பாவமுந்
தேகசு தேநதரு வைத்தரி சித்திடி
னீக்க லாமிது நிச்சய மாகுமால். (கஎ)

பாரிசாத வனச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத திருவிருததம (கககூ)

மூன்றாவது

சூரிய பூசைச் சருக்கம்.

தருமமே வடிவாஞ் சவுநக முநியே
தருமபிர வஞசகா ரகமாய்
மருவிய முதன்மைப் பிரமகற் பத்தின்
மணிமய மாகியே விளங்கும
நிருமலன் றன்னை யாயிரங கதிரோ
னேசமாய்ப் பூசனை புரிந்து
பெருமைசேர் வரங்கள் பெற்றிடுங் காதை
பேசுவன் கேட்டியென் றுரைத்தான். (க)

வண்டுபாண் மிழற்ற முகைமுருக் கவிழ்ந்து
மதுமழை பிலிற்றவே விரிந்த
புண்டரீ கத்தி லரசுவீற் றிருந்த
புராதன சதுமறைப் புனித

னண்டகோ டிகளைப் படைத்திடுங் காலை
யாதபன் றனையரு களைத்து
விண்டலஞ் சேருங் கிரகவேந் தெனவே
மேம்படு நாமமுந தரித்தே. (உ)

விரிதிரை சுருட்டும் பரவைசூ ழுலகை
விழுங்கிருட பிழம்பினைப் பருகி
யெரிகதிர் விரிக்கும் பரிதியி னுருவா
யாவருந் துதிசெய வெழுந்து
தெரிவருங் கனக வரைவலம் வருதி
தினமென வையவென் றழைத்துக்
குருமணி யிமைக்குங் கொடிஞ்சிய நெடுநதேர்
குலவுபொற குன்றென வமைத்தே. (ந)

கலினவாம புரவி யொன்றதிற் பூட்டிக
கதிகளோ ரைநதுமே கடுப்பான்
மலிவுற வுகைக்கும் வலவனே யாக
வரமபெறு மருணனை வகுததே
பொலிவுறு மிரதந் தனையளித் திடலும்
போதனைப் பரிவொடும போற்றி
யொலிவலி நெடுநதேர் மிசையினி தேறி
யொளிதிக ழிரவியாங் கெழுந்தான். (ச)

பாயிருள் பருகி யுலகினை விளக்கப்
படரொளி கான்றினி தெழுந்த
வாயிரங் கதிரோன் மேருவின் சிகரத்
தருகினிற் சேறலு மிரதஞ்
சேயுயிர் விசுமபி னெறியிலோ ரடியுஞ்
செல்லுத லின்றியே நிற்பத்
தூயபங் கயக்கை யுபயகன் னியர்சேர்
சுடரவ னெண்ணமுட் கொண்டான். (ரு)

பண்டியொன் றிசைத்த தேர்மிசை யிருந்து
பருதிவா னவன்றனி தெளிந்து
திண்டிற லுடன்ற னாது காரியமே
சீருடன் சித்தியாம் பொருட்டு
விண்டநன் மறுவின் வலியினாற் கமல
வித்தகக் குரவனை நினைப்ப
மண்டுபே ரொளிசேர் திநகரன் முன்னர்
வந்தனன் புந்தியுற் பவனே. (சு)

பலமறை பயிலுஞ சதுமுகக் கிழவன்
பண்புடன் றேனறலுங் கண்ட
வலரிதான் றொழுது முகமலர்ந் தேத்தி
யையநீ யளித்திடு மிரதம்
நலமுடன் செலாது நின்றதென் றுரைப்ப
நாமக னாயகன் றேர்ந்து
வலமுறு மிரதந் தடைப்படா தேக
வகைமுன முரைத்தில மென்றான். (எ)

வேறு

அடல்வெங் கரியி னுரிபோர்த்த வரனை யருச்சித் தேத்தாது
நடவுந் தேரின் மிசையேறு மதனால் நடக்க விலையாருங்
கடவுட் பூசை புரியாது கரும மெவைக ளியற்றிடினுந்
திடமாஞ் சித்தி பொருந்தாது சிதையு மீது நிச்சயமே. (அ)

எறியுந் தரங்கப் பயோததியி னினிது துயில்வோன் முதலாய
செறிவா னமர ரெவரேனுந் தேனார் வாச மலர்தூவி
மறிமா னேக்கி யொருபாகன் மலர்த்தா ளிணையை வழுத்தியிடு
மறிவி லாமற் செயுங் கருமமழியு மெனவா ரணஞ்சொலுமே.()

வேறு

இன்னண மிசைத்த மலர்மிசைப் புத்தே
ளிளம பிறை வானதி பாயும்
பொன்னவிர் கடுக்கைப் புனைசடைப் பரனைப்
பூசனை முறைமையிற் புரிவா
யென்னவாங் குரைத்துப் பராபரன் வடிவா
யிலகுமைந் தெழுத்தையு முறையா
யன்னவன் றனக்குத திகழுப தேச
மாகமத தின்படி புகன்றே. (கo)

மூவரின் முதல்வன் றனைப்பணிந் தேத்த
முதியநற் றனமெய் கெனனில்
மேவரும் பிரபை சகத்திர கிரணம
விரிக்குமெய்த் திநகர சேளாய்
தாவில்சீர்க் கரும பூமியி லன்றே
தவஞ்செய்து வரமபெறல் வேண்டு
மாவதற் கண்டத் தளவினிப் பூமி
யதுவிது வாமென வுரைப்பாம். (கக)

வேறு

அணுவெட்டு ரோமநுனி யவையெட் டீர்க்கை
யவையெட்டாம் யூகையவை யதுவெட் டாகு
மெணு மெட்டு மவையோரங் குலம தாகு
மிசைநாலா றங்குலமோர் முழம தாகுங்
கணிதத்து முழநான்கு தநுவ தாகுங்
கருதுதநு விரண்டு தண்டாந தண்டு தானுங்
குணிதத்தி ராயிரமோர் குரோச மாகுங்
குரோசமிரண் டணைதலகே வியூதி யாமே. (கஉ)

எண்ணுகின்ற யோசனைதான் குரோசம் நாலா
மியல்புயோ சனை நூறு கோடி யாகும
நண்ணுமக முயமுமே சரியா மண்ட
நவிலு மண்ணுக் காயிரங்கோ டியதா மணடம
வண்ணமுள மண்முதலாய் நாத மீறாய்
வகுத்திடுதத் துவங்களுக்கிம முறையே யண்ட
முண்ணிகழும வித்தார மொன்றுக் கொன்றங்
குயருமிரு குணிதமதா யோங்குந தானே. (கரு)

பிருதிவியா யிரகோடி யண்டந தன்னிற்
பேசியவிவ் வண்டதநி னளவு சொல்வாங
கருதுபுவி யின்கீழுமம பதுவாங் கோடி
கடாகமடடு மிதன்மேலும பதுவாங் கோடி
யுரியமக மேருநடு வாம தற்கே
யுத்தரமைம பதுகோடி யகல மாகு
மருவியதக் கணத்துமநத வளவ தாகு
மன்னுமணடப பிதநிகனங் கோடி கீழே. (கச)

இதனினமேற் காலாங்கி யுருதநி ரன்றா
ணிருககுமனை கோடியோ சனைய தாகு
மதன்மீதி லரியணையி னுயரந தானு
மாயிரயோ சனையகல மிரட்டி யாகுந
துதிசேரு மங்கியுருத் திரரா மேனி
துலங்கயுத யோசனையா மனற்கொ ழுந்தின்
கதிதானு மீரைநது கோடி யாகுங
கதித்தபுகை யதிறபாதி காணுங் காலே. (கரு)

இவர்வலக்கை யினில்வாள்சத் திரமி டகைகை
யினிற் பலகை தறு சிருக்கு மிவரைப் போலுந
தவமுடையர் பதின்மருள ரொவ்வொ ருத்தர்
தமைச்சூழும பரிசனரோ கோடி யாகும

பவனமிதன் மேல்நிரய மேழு நான்காம்
பகர்கோடி யோசனைதா னடுக்க டுக்கா
யிவையிருபத் தெட்டாமூ வகையாம பாவ
மியற்றினர்கள துன்பமுறு மிடமா மன்றோ. (கசு)

இத்தகைய நிரயமொரு கோடி யொன்றுக்
கிருக்குமிருப் புப்புடந்தா னதைப்பொ திந்தே
யத்தன்மை புடமிருபத் தொன்பா னென்றுக்
களவொருகோ டியினுடனூற் றைமபத் தோடு
வைத்தவெண்ணா யிரத்தறுநூற் றிருப தாகும்
வந்தபுடக் கனமுமிரு பஃதா மாங்கே
குத்திரர்சேர் நிரையமிசை நிராலம பநதான்
கூறுகின்ற முப்பதினுயி ரத்தின் மேலே. (கஎ)

இலக்கமுட னொருகோடி யிடமுப் பாக
மிதிற்கீழ்பால் மணவுகும நடுவி ருப்பாங்
தலக்கமுறு மேல்பாகங் கனக மாகும்
சொன்னபுரி கூர்மாண்டர் வீற்றி ருப்பார்
கலக்கமிலா ருதயமார்த் தாண்டன் போலுங்
காநதியுளளார் கனல்விழியார் மழுமா னேநதும்
வலக்கையிடக் கையுடையா ரவரைப் போலு
மன்னுமுருத் திரர்கள்பலர் போற்ற வாழ்வார். (கஅ)

கொடியிடையார் பிடிநடையார் பவள வாயார்
கோங்கரும்பா யிளநீரா வீங்குங் கொங்கை
வடிவுடையார் பிணைவிழியார் மொழியார் பால்போன்
மஞ்செனவே வார்நதகருங் கூநத லார்கள்
தடமுறுதா மரைமலர்மா மதியைப் போல்வ
தனமுடையார் கனமுடையார் பலர்தாள் போற்ற
வெடிகுரல்சேர் கணமிறைஞ்ச வளர்கூர் மாண்டர்
வீற்றிருப்பார் கொடுநிரய வேந்தர் தாமே. (கசு)

வேறு

ஓங்குபுரி மிசைவெளிதா னைன்பதுநூ றுயிரமா
மாங்கதன்மே லாபாத பாதாளத் தலமதுதான்
தாங்கியபத் திலக்கமதன் விரிவுதம னியவடிவாம
பாங்குபெறு மதுதானு முப்பாகம் பலித்திடுமே. (உ0)

குணபாலித் தயித்தியரே குடியாகு நாகேச
ரணிசேரு மத்திமததி லடலரக்கர் மேல்பாலில்
வணமாக வீற்றிருப்பர் மற்றையபா தலநதோறு
மெணுயோச னையினளவா மிராலம்ப மிடையிடையே. (உக)

வருமிதன்மேற் பதுமவொளி பாதாள தலம்வதியும்
பொருவிலதன் மேலிநத்ர நீலதலம பொருந்தியிடு
மருளதன்மேற் பூசசியருக் கரிருகது மதலதலங்
கருததன்மேல் வெள்ளிமய பாதலங்கண் டிடுமாதோ. (உஉ)

மற்றதன்மேற் சாதலததைத் தானவொளி யெனமதிக்க
வுற்றதன்மேற் பாதாள நவமணிபோ லொளியிலகு
மிற்றிதன்மே லன்னியர்க ளெணணூறு யிரவருளர்
பற்றிதன்மேல் நிராலமபம பத்திலகக யோசனையே. (உங)

வில்லிருக்கும் பிறைநுதலார் வித்துரும வொளியிதழார்
வல்லிருக்குங குவிமுலைமேல் வாரிருக்கும வனப்புடையார்
சொல்லிருக்கு மியாழனையார் சுடர்மின்னுக் கொடியிடையா
ரல்லிருக்கு மலர்க்குழலா ரதலதல விலாசினியார். (உச)

செங்கமல நிகர்பதத்தார் செப்புமொழி யாலிதத்தார்
மங்கலஞ்சே ருருவுடையார் மாறுத திருவுடையார்
சங்கவளை யணிகையார் சார்ந்தவர்கள் மனங்கையா
ரிங்கிவர்க ளாடகர்தம் மிணையடியைப் பணிபவரே. (உரு)

வேறு

கண்ணுமதன் மீதுநவ விலக்கந் தன்னில்
நலமலியா டகநாதர் புரிதான் மன்னும்
வண்ணமனை யாயிரமயோ சனைபொன் னுலே
வனப்புடைத்தாந தயித்தியர்கட் டங்க மேநதி
எண்ணிலர்க ளடிவணங்க வணையின் மேல்வீற்
றிருப்பரா டகமேவந்த ரிதற்கு மேலே
மண்ணுலகி னகலமொரு கோடி யாகும்
வளரொளிசேர் வாலமார்த் தாண்ட மேவர்தே. (உசு)

அண்டகடா கக்கனமே முதலாப் பூமி
யளவாமயோ சனைகோடி யைம்ப தாகுங்
கொண்டிடும்பா தாளமே ழினுககு நேரே
கூறுகின்ற பாதாள பிலவ ழிக்குந்
திண்டிறல்சே சாடகே சுரரே நாதர்
செல்லுபில வழியகலஞ் சகத்தி ரநதான்
கண்டிடுபா தாலமுதல் நிரய வீறு
காறுமுள பிலவழிதான் கருதுங் காலே. (உஎ)

ஆயவண்டத் தோர்பாக முரைத்தோம பூமி
யகலமது சதகோடி யாகு நாப்பண்
மேயமக மேருகிரி யிருக்கு மந்த
வெற்பிலக்க யோசனையாம பூமி யின்கீழ
பாயயோ சனைபதினா றாயி ரந்தான்
பதிந்திருக்கு மேலேயெண் பத்து நான்கு
தூயசகத் திரமாம்யோ சனையு யர்ச்சி
சூழ்சகத்ர மீரெட்யோ சனைய தாமே. (உஅ)

அதனிரட்டி முடியகல மாகுஞ் செய்ய
வமபுயத்தின் பொருட்டிணைப்போ லிருக்குஞ் சுற்றி
யிதமுடனே பரந்திடுமே கலைகள் மூன்றங்
கிடையிடையே பொருந்தியிடு முடிவி டத்தில்

விதமுறுமே கலையினிற்பற் சிகர முண்டாம்
　　வேள்விநா யகன்முதலாந் திகருப் பாலர்க்
குதவியதந் திசைசிகரத் துறைவார் நாப்ப
　　ணுயர்மூவர்க் குளவாமுச சிகர மாதோ. (உகூ)

நடுமுளைத்த கொடுமுடியிற் பூரு வத்தில்
　　நண்ணுமனோ வதிவேத னுறையு ளாகுங்
குடதிசையிற் கொடுமுடிலை குண்ட மாயன்
　　கோயிலதற் கீசானி யத்தில் மன்னும
வடிவுடைய சோதிகிரி யதனிற் சந்த்ர
　　மவுலியிருந் திடுமலையி னடிவா ரத்தி
னிடமுடைய குணதிசைமந் தரவெற் பாகு
　　மிசைதெறகிற் கந்தமா தனவெற் பாமே. (௩0)

பச்சிமத்தில் விபுலகிரி யுத்த ரத்திற்
　　பாருசுவ வரையமூந்தி யிருக்கு நான்கில்
வைச்சகுண திசைமுதலாம வரையின் மீது
　　வளர்கடம்பு நாவலச்சு வதத மாலாம
நச்சுகுண திசைமுதலாம வரையின் மீதே
　　நண்ணுகுள மருணமா னதஞ்சி தோத
மிச்சைசெய்மா மடுவுளதா மடிவா ரத்தி
　　லிந்திரிதொட் டொருநான்கு திசையின் கண்ணும்.(௩க)

வளரவுயர் சயித்திரிகா விசித்ரா நந்த
　　வனமபிரச வனந்திருத்தாக் கியநாற் சோலை
யுளதுநறுங் கனியென்று முதிர்க்கு நாவ
　　லோங்கியதென் றிசைக்கந்த மாத னத்தி
லளவகலு மகிமையொடுந் தழைதத லாலே
　　யணிகொள்நவ கண்டமுநா வலந்தீ வென்பர்
தெளிவுறுமக கனியுடைநீர் வலம தாகச
　　செம்பொன்வரை யினைச்சுற்றிச் சேரு மாதோ. (௩உ)

அறைந்திடுசாம பூநதனீர் தனைய ருந்து
மவராயுள் பதிமூவா யிரமாண் டாகு
நிறங்கனக வடிவாகு மிருக பக்ஷி
நெருங்கியுறு மவைகளுமவ் வடிவ மாகுந்
திறங்குலவு மேருகிரி யதற்குத் தென்பாற்
றிகழ் மூன்று வரைகுணகுக் குடக்கு வாரி
யுறும்பரிமா ணங்கிடக்கும வடக்கு மற்றே
யுயர்வாயின் குணக்குமேற் கொவ்வொன் றுமே. (௩௩)

அட்டகுலப் பருப்பதத்தி னடுவே கண்ட
மவையொன்பா னுகுமிம கிரியின் றென்பாற்
றிட்டமுறு கண்டமபா ரதமிக் காகுஞ்
சேரிதனை யொழிநதகண்ட மெட்டுந தேவ
ரிட்டமுறு மூலகொப்பாம பரதந தன்னி
னிசையுநவ கண்டமதிற் குமரி கண்டஞ்
சட்டமுறு மதில்வருணச சிரம மற்றைச்
சாதிபே தமமறைநூ றழைக்கு மாங்கே. (௩௪)

தேவகங்கை முதனதியுங் காசி யாதி
சீவன்முத்தி தலம்பொதியம மயேநத்ர மாதி
தூவியுயர் புண்ணியவெற் புளவாந தீபஞ
சூடுமெல்லை யாயிரமயோ சனையா மற்றைத்
தாவறுவெண் ணாயிரமயோ சனைமி லேச்சர்
சஞ்சார பூமியெனச் சாற்ற லாகு
மேவரிய யிந்திரங்கம சேது கநதர்
மிரங்கபதி துய்யசந்து விளங்கு நாகம். (௩௫)

மருவுசவு மியமேகாந தருவ வெற்பு
வாருணமென் றெட்டுளதாங் குமரித் தீவில்
விரிவுறும யேந்திரமே மலையஞ் சைய
வெற்புயருஞ் சுத்திகமே விருத்த வெற்பு

தருவளரும் விந்தியமே வாரி யாத்ரஞ்
சாற்றியவிக் கிரியேழு முளவா மந்தப்
பெரியவடி வாரஞ்சாக் கியமுஞ் சங்கம
பேசுகுமு தமவாரத் தலமு மாமே. (௩௬)

இலங்குகின்ற பொதியவரை யடிவா ரத்தி
லிசைதென்பாற் கநகமய விலங்கைத் தேசந
துலங்குமிம கிரியீசா னியததிற் றேவர்
தொழுதேத்தும திரிபுரசுந தரியோர் பாகத்
தலஙகலணி கொன்றைவார் சடையா னென்று
மமர்கயிலை கிரியுளதா கமநால வேத
நலமபெறுமெய்ப பொருள்முநிவர்க குணர்த்தி வேத
ஞாணன்போற் றவுமஙக ணிருப்ப னதன். (௩௭)

பனிவரைக்கு தெனகடற்கு நடுவட் பூமி
பாரதமா மிமகிரிககு மேமகூடத்
தனிவரைககு நடுவுளகிம் புருட கண்டந்
தயங்குமத னுததரததி னிடத வெற்பு
மனியததன் றெற்கிலரி வருட கணடம
வானவர்சூழ்ந திடுமேரு வரையைச சுற்றி
யினியவள விரதகண்ட மாம தற்கு
ளிலங்குசாம் பூநதஞ்சூழந திருக்கு மாதோ. (௩௮)

சொன்னகிரி யுததரததி னீல வெற்பு
தோன்றுமதற் குதீசியிர மியமாங கணட
மன்னுமத னுத்தரஞ்சு வேத வெற்பா
மற்றதற்கு தீசியிர ணியமாங் கண்ட
மின்னலறு சிருங்கவெற்பி னுத்த ரத்தி
னிரைகடற்கு நனநதலையாங் குருகண் டஞ்சேர்
பன்னுகந்த மாதனத்தின் குடபால் மேலைப்
பரவைநடு கேதுமா லனம தாமே. (௩௯)

பொன்மலையின் குணக்குமா லியவான் வெற்பின்
பூருவத்திற் குணகடற்கு மேற்பாற் றீப
நன்மைதரு பத்ரமதில் வாழ்வார்க் குண்டி
நறுநீல மதிமேனி யயுத மாயுள்
மின்மருவு கேதுமா லனத்தில் வாழ்வோர்
மெய்ந்நீலங் கண்டகையின் கனியூ ணுயுள்
கன்மமறு மயுதமுள குருகண் டதநோர்க்
காயுள்மூ வாயிரத்தோ டயுத மாமே. (சo)

வேண்டியநற் கனியுளவாம் புசிப்புப் பச்சை
மேனியுடை யாராணும் பெண்ணு மாகக்
காண்டகைய கருப்பமொரு பொழுதி லுண்டாய்க்
காந்திபெறப் பெற்றுமனங் களிப்பா ரந்த
நீண்டகுரு கணடத்துத் தரபா கத்தி
னேசமிகு சாரணர்கள் முனிவர் சித்த
ராண்டுறைவர் மூலபலம் புசிப்பார் சோம
னவிரொளிமே னியர்சந்த்ர தீவி னுரே. (சக)

அத்தகையோர்க் காயுண்மூ வாயி ரத்தோ
டயுதமுள வாயுதிசை யதனிற் றேய
முத்தரஞ்சேர் பத்திரா கரமா மங்க
ணுற்றிடுவர் சாரணர்கள் முனிவர் சித்தர்
வைத்தகனி மூலங்கள் புசிப்பா ராயுள்
வருமயுதத் தொடுமூவா யிரமா மேனி
சுத்தமுறு செங்கமல நிறத்த ராகுந்
துதிகொளிர மியத்தர்சந்த்ர மேனி யாரே. (சஉ)

ஆயுளயு தத்துடனீ ராயி ரஞ்சே
ரைந்நூறு மிகுசபல மசன மாகும்
தூயவிர மியத்தர்கருங் குவளை மேனி
துலங்குவரா லின்கனியே துய்ப்பா ராயுள்

மேயவிரண் டாயிரத்தோ டயுத மாகு
மேவுமரி வருடகண்டத் துறைவோர் தங்கள்
காயம்வெள்ளி கருமபிரதம் புசிப்பா ராயுள்
கருதுமிரண் டாயிரத்தோ டயுத மாமே. (சக)

பொன்னுருவாங் கிம்புருட ரயுத மாயுள்
புசிப்பிரவிக் கனிமனத்திற் கவலை யில்லார்
மன்னுநரை திரைமூப்புப் பிணியொன் றில்லார்
மற்றையவேழ் கண்டத்தோர் வாழ்வு மீதாம்
சொன்னமுதல் யுகதருமமென் றுமுண்டாந
துலங்கறிவு தேகபலங் குறையா தாகு
முன்னறிவு வலியாயு ளுருவ முங்கார்
முற்றுமயுக தருமமபா ரதத்து ளோர்கமே. (சச)

புலத்துழலால் வருமுணவே யன்றி யுநதான்
புசிப்புளவா மற்றையகண் டத்து வாழ்வோர்
தலத்துயர்பா ரதத்தினில்முற் பவத்திற் செய்த
தருமத்தாற் செனிப்பர்கரு மஞ்செய் பூமி
நலத்தினிது வாமதனு லெவர்க ளுந்தாம்
நண்ணியருந தவமபுரிவர் பார தத்தின்
றலத்தினுக்குத் தாங்குருகண் டத்தி னந்தந
தங்குமெல்லை யிலக்கமயோ சனைய தாமே. (சரு)

மேருகிரிக் குடக்கொடுபூ ருவத்தி னநதம
விதிக்கினுமத் துணையாகு மிவற்றின் முன்னஞ்
சேருமநு குலத்தார்க்கு நேத்ர வேந்தன்
சேயர்களோன் பதின்மராண் டதனு லன்னோர்
பேருலகில் விளங்கியது கண்டங் கட்குப்
பேசுபா ரதம்பாரத பூமி யாகு
மேருலவு நாவலந்தீ வெல்லை சொல்லி
லிலக்கயோ சனையாகு மிதனைச சூழ்ந்தே. (சசு)

கரியவுவர்க் கடலிலக்க மதனைச் சூழ்ந்து
காமர்பெறு சாகத்தீ விரண்டி லக்கம
விரிதருமத் துணையதைச்சூழ் கீர வாரி
விளம்புமதைச சூழ்ந்திருக்குங் குசத்தீ வெல்லை
வரிசைபெறு நாலிலகக மதனைச் சூழ்ந்த
வாரிததி யாமளவவ் விலக்க மாகும
தெரியுமதைச் சூழ்நதகிர வுஞசத் தீபஞ
சேர்ந்திடுமெட் டிலக்கநெய்யின் கடலெட் டாமே. (சஎ)

இத்தகைய கடற்கப்பாற் சானம லித்தீ
வெட்டிரணடா குங்குணித விலக்க மாகும
வைத்தவதைச் சூழ்நதவிககு ரசததின் வாரி
வகுத்திடுமக் குணிதமதைச சூழ்நதி ருக்கு
முத்தமகோ மேதமெண்ணுன் கிலகக மாகு
முற்றதைசசூழ் மதுககடலு மக்க ணக்கா
நித்தியமா மிதைச்சூழபுட் கரணித் தீப
நிகழ்நதிடுமெட் டெட்டிலகக நினையுங் காலே. (சஅ)

ஈங்கிதனைச் சூழ்ந்தசுத்தோ தகத்தின் வாரி
யெல்லையுமத் துணையாமிவ் வேழு தீவில்
வாங்குதிரைக் கடறகரையி னதனைச சூழ்நத
வரைகளுமொவ் வொன்றுளதாஞ் சாக மாதி
தாங்குமிரு மூன்றுதீ பத்தில் வாழ்வார்
தங்களுககுச் சுகமலது துக்க மில்லை
பாங்குபெறு நரைதிரைமூப் பின்றி யாயுள்
பகரயுதங் கலியுகத்தின் பரிசு றாதே. (சகூ)

உரைத்திடுதீ வேழுகட லேழு வெற்பு
ஓரேழு காகநிலஞ் சக்ர வாள
வரைக்கணமற் றிருட்பூமி பெரிய வாரி
மன்னுமண்ட கடாகத்தின் கனவ ரைக்குங்

தரைக்குளுயர் பூதலமா மொளியங் கோர்பாற்
றங்குமிருட் பிழம்பொருபா லோங்கு வெற்புற்
றரித்தமுற்பா கத்திராக் கதரி யக்கர்
தங்குபைசா சருமினிது சரிப்பர் மாதோ. (ருO)

குணக்குமுதற் றிசைப்பாலர் வதிவார் விணோர்
குழாங்கள்பொற்பூ மியிஎரில்விளை யாடு வார்க
ளிணக்குறு தம்முடலைக் கறித்துத் தின்றே
யிருட்பூமி யினிற்றம்மை வதைத்தோர் சேர்வார்
கணக்குறுமே கடாகததின் கணமோர் கோடி
கருதுபெருங் கடலுமொரு கோடி யோடு
தணப்பிலநா லேழிலககத் தூன மொன்று
தமநிலமு மேவழைநது கோடி யாமே. (ருக)

ஒன்றான மாகியநா லைநதி லக்கத்
துடனேயெண் ணைநதுசகத் திரமா மேன்மை
குன்றுத சக்ரகிரி சொன்ன பூமி
குலவயுத மொருபஃது கோடி யாகு
நன்றுகு மிருபத்தே ழிலககத் தோடு
நண்ணுமொரு கோடிசதத சமுத்தி ரநதா
னன்றுதி யமைத்தநில மேழு மிந்த
வளவாகு மயுதமைந்து குறையத் தானே. (ருஉ)

வேறு

கூறுமெல்லை பஞ்சாஷட் கோடிமே ருவினிறுவாய்த்
தேறியபூ வுலகினின்மே லுலகநதெ ரித்திடுவா
மாறுசெயுஞ் சூரியமண் டலமிலக்க மதன்மீதே
மாறில்மதி மண்டலமு மத்துணையா மதிக்கிலரோ. (ருங)

உடுவுலக மதன்மீதே வோரிலக்க மதன்மீதே
வடுவில்சவு மியனுலக மிரண்டிலக்க மாமதன்மேல்
விடுசுடர்ச்சுக் கிரனுலக மீரிலக்க மேற்செவ்வா
யிடமிலக்க மிரண்டதன்மே லீரிலக்கங் குருவுலகே. (௫௪)

இதன்மீதே யீரிலக்கஞ் சநியுலக மெனவறிக
யதன்மீதே யோரிலக்க மெழுமுநிவ ரமருலகா
துதிசேரு மதன்மீதே துருவனுல கோரிலக்க
மிதமாகும் பூமிமுத லிலக்கமு வைந்தாமே. (௫௫)

சொல்லுமிதன் மீதுபுவ லோகமாந் தொகையதன்மேற்
புல்லுமெண்பத் தைந்திலக்கம் புரந்தரனூர் சுவலோகம்
வல்லவதன் மீதிவிரு கோடியா மகலோக
நல்லமா தவர்கள்மரீ சியுமதனி னண்ணுவரே. (௫௬)

ஈங்கிதன்மேல் ஜனலோக மிருநான்கு கோடியுறு
மோங்குமதிற் பிதிர்தேவ ருறைவார்க ளதன்மீதே
தாங்குமா றிருகோடி தனிலிருக்குந தவலோகம்
பாங்குசந கன்முதலாம பயிறவத்தோ ருறைவாரே. (௫௭)

கூறுமிதன் மீதிரண்டு கோடியிற்சத் தியலோகம்
பேறுதரு முலகினில்யாம் பிரிந்திடா திருந்திடுவாம்
தேறுமிதன் மேலாழி செங்கைமுகி லுறையுலகம
வீறுபெறு நாற்கோடி மேலிருக்கு மெனவறிவாய். (௫அ)

குறிக்குமிதன் மேலாறு கோடியின்மேற் சிவலோக
மறிக்கரமும் விழிக்கனலு வரிப்புலியி னதளுடையும்
பிறைக்கணியு நதிப்புனலும் பிறங்கியபொற் சடைமுடியுங்
கறைக்களமு முடையபிரான் கவுரியுட னினிதுறையும். (௫௯)

அண்ணலுறை யுலகதன்மே லண்டகடா கக்கனநதா
னெண்ணுமொரு கோடியா மிதற்கீழு மவ்வளவாம்
பண்ணமருஞ் சதகோடிப் பரப்பாமிவ் வண்டமதில்
நண்ணுசம்புத் தீவினிற்பா ரதகண்ட நவமாமே. (௬0)

ஒன்பதினா யிரமதனி லோரெட்டு முத்தரத்தில்
மின்பயில்வெய் யோயதுமி லேச்சராச் சியமாகு
மன்புடைய குமரிகண்ட மாயிரயோ சனையாகு
மின்புறுபுண் ணியபூமி யிதிற்சயிலம பலவுளவே. (௯௧)

மேலாம்புண் ணியநதிகள் விரும்புதவ வனம்பலவா
மாலால முண்டபிரா னருட்சயம்புத் தலமபலவா
மாலாய பவந்தீர்க்க வருநதீர்த்தம் பலவுளவாம்
பாலாய மனமுநிவர் பயிலாச்சி ரமமபலவே. (௯௨)

தீர்த்தமுடன் மூர்த்திதலந் திருநதுமிடம பலவாகுஞ்
சீர்த்திபெறு மீரேழு புவனத்திற செறிவோரு
மோர்த்தயங்கு மிவ்விடைவந் தியற்றியபூ ஜாபலத்தால்
மூர்த்தியரு ளாற்போக மோக்ஷபலன் பெறுவார்கள். (௯௩)

மாலவனே முதலமரர் வலியராக் கதரசுரர்
சீலமுநி வரர்மனிதர் சேடன்முதற் பாதலத்தோ
ரேலவிந்தக் கருமபூ மியிலியற்றும் புண்ணியத்தாற்
சாலவரும் பாவத்தாற் சுவர்க்கநர கஞ்சார்வார். (௯௪)

ஆதலாற் றினகரனே யரியபுண்ய பூமியினிற்
சீதமணி நதிக்கரையிற் றேவியோ டினிதிருக்குஞ்
சாதிமணி மயவிலிங்க சமபுவைப்பூ ஜித்திடுவாய்
வேதமுதல் வெளிவந்து வேண்டுவரங் கொடுத்திடுமே. (௯௫)

வேறு

கருமமிங் கிதுநம் முறைபிற ழாது
கடவுளை யருச்சனை புரிந்தா
விரவிநீ கிரக நாயக னாகி
யிசைப்பிர மாண்டமட் டியரோ

ருருளது விசைத்துக் கலினவாம் புரவி
யொன்றுபூட் டியவுன திரத
மருவியே நடக்கு மிதற்குவே றையம்
வருவதே யில்லையென வறிவாய். (௬௬)

என்றுரைத் திலகு மென்றுவுக் கருளி
யென்றுய ரகற்றுநான் மறையோன்
சென்றுமுன் மறையப் பிரமவாக் கியத்தைத்
தேசுடைப் பாநுவுட் கொண்டே
மன்றலங் கடுக்கை வான்மதி புனையும
வார்சடைப் புண்ணியப் பொருளை
நன்றுடன் பூசை புரிவதற் கெண்ணி
நானில மீதினில் வந்தான். (௬எ)

பலமெலா மகற்றும புண்ணிய தலமாம்
பாண்டிய தேயமாங் கதனி
னவமணி கொழிக்குந திரைமணி முத்தா
நதிவட கரையினிற் றண்ணு
ரவிர்மதி வேணிக் காளையார்க் கங்கி
யாசையி லிரண்டுயோ சனையில்
தவமிகும் பெரியோர் வணஙகிய பாரி
சாதமூ லத்திடை மகிழ்ந்தே. (௬அ)

இருவினை யகற்றி முக்குறும பெறிந்தே
யிசையுநாற் கரணமு மடக்கி
வரும்புல னைந்தும் வெலுமுரோ மசர்சீர்
மார்க்கண்ட முநிமுத லாய
வருமறை தேரு முநிவரர் தமைக்கண்
டகமகிழ்ந் தங்ஙன மெய்திப்
பெருகொளி நீல மணிமய மாகப்
பெருமைசே ரிலிங்கத்தை மகிழ்ந்தே. (௬௯)

விதிமுறை யாவா கனம்பணி நறிய
விரைமலர் தூயருச் சித்தே
துதிமொழிந் தகற்பின் சயம்புவா யாவில்
சோதியா மிலிங்கமற் புதமாய்
வதிதரு மகததி னுதீசியி லணித்தாய்
மாதவா பணிநதிடு மேன்மை
யதிகநற் பாரி சாதமா வில்வ
மதற்குறும பூருவ திசையில். (எ0)

மருவுகாற் பாணக கடையினிற் புனித
மகத்துவ தீர்த்தமுண் டாக்கி
யருணனுங் கதற்குத் தனுதுநா மஞ்சேர்த்
தறனிறை யத்தடந தனகரு
நிருதிதிக கதனி லுறைநதிடு மாதி
நிருமல விலிங்கத்தின் வடபாற்
கருணைவா ரிதியாங் கவின்பெறு சிநேக
வல்லியைக கருத்தினுண் மகிழ்நதே. (எக)

இலகொளி பரப்புஞ் சகலமெய் வனப்பு
மிலக்கண முழுவது முடைததா
யலரருள் வடிவாஞ சிநேகவல் லியைச்சை
வாகமப் படியருச சிதததே
நலமருள் சிவனைத் தினநதொறு மேத்தி
ஞாயிறு திங்களோன் றிருந்தே
யுலகெலா முவப்பத் தனுதுபேர் வாவி
யுறுதிரு மஞ்சன மாட்டி. (எஉ)

சந்திர திலக மணிநதுநாண் மலரிற்
றணியல்சே ரணியல்க டரித்து
மந்திர முறையே நிவேதனம் புரிந்து
மணநதரு தூபதீ பங்கள்

சுந்தரம் பெறுசோ டசவுப சாரஞ்
சொலுமுறை யியற்றியே துதித்து
வந்தனை புரிந்து தியானச மாதி
மருவினன் வாலமார்த் தாண்டன். (எங)

பூசனை யுவந்த வில்வ வனேசன்
பூரண நிறைமதி யனந்த
தேசுடைப் படிகத் திருவுருத் தோன்றச்
செஞ்சடை வெண்பிறை தவழ
மாசறுநீல கண்டமுந துலங்க
வளர்பச்சை யிலைதைபால் விளங்க
ஆசில்வெள் விடைமேல் வந்துமுன் னின்று
னருங்கண நாதர்கள் போற்ற. (எச)

காண்டலு மிரவி கண்களி கூர்ந்து
கலிங்குநீ ரெனப்புனல் வாரப்
பூண்டயங் குடலம் புளகமாய்ச் செங்கை
புடைத்துநின் றாடினன் பாடி
நீண்டமா லறியாத் திருவடி மலர்மேல்
நிலமுறப் பணிந்தன னெழுந்தா
னண்டநா யகனைச் சிரத்தின்மேற் செங்கை
யஞ்சலி குவித்துமுன் றுதித்தான். (எரு)

எண்ணுதற் கரிய புவனகோ டிகளை
யெழில்பெற வமைத்ததிற் சிறந்து
நண்ணுபற் பலவாந் தநுவினிற் றோன்று
நவையிலான் மாக்களைப் படைத்தே
யுண்ணிறை தவத்திற் குறுபய னுதவி
யொழிவிலா வாநந்த மருளு
மண்ணலே பாரி சாதமா வனத்தி
லையனே நின்னடி சரணம். (எசு)

அறிவினுக் கறிவா யணுவினுக் கணுவா
யருவமா யுருவம தாகிச்
செறிதரு பூத மனைத்துமா யளவைத்
திறத்தினு லறிவரும பொருளாய்க்
குறிகுண மிலதாய்க் குறைவிலா நிறைவாய்க்
கூறுதற் கரியவாய் நின்றோய்
நறியபூம் பாரி சாதமா வனத்தில்
நாதனே நின்னடி சரணம். (எஎ)

மெய்யடி யவர்க ளிதயதா மரையின்
மேவிய பரமனே சரணம
பையர வணியி லரியய னறியாப்
பகிர்மதி வேணியாய் சரணம்
செய்யகோ கநக வதனமின் பாகா
தேவர்க டேவனே சரணம
மையறும் பாரி சாதமா வனத்தில்
வளளலே நின்னடி சரணம. (எஅ)

என்றிவை பலவு மேத்த வெம்பெருமா
னிரவிநீ யுலகினை வலமாய்க்
குன்றெனு நெடுந்தேர் மிசையினி தேறிக
குலவுதி யெனவருள புரிநது
சென்றன னிலிங்கத் தினிலருள் பெற்ற
தினகரன் விநாயகன றிகழும்
வென்றிவேற் குமரன் முதலவ ரான
விண்ணவர்க் கவரவர் மருவால். (எகூ)

செழும்பிர திட்டை பணியருச் சித்தே
செவ்வியின் வளம்பெறு முருகி
னெழுந்தருள் சோமாஸ் கந்தரே முதலா
மெழிலுறு திருவுரு வமைத்தே

கொழுஞ்சுட ரிரவி யணிவிழா நடாத்திக்
கோதிலா நல்வர மடைந்தான்
முழங்குநீ ருலக முழுவதுந் துதிகண்
மொழிந்திடு மத்தலந் தனையே. (அ0)

அன்றுதொட் டியம்பு மாசிலா நாம
மாதிரத் நேசர மாகுந்
துன்றுமெய் யடியார் சூழ்ந்துவந் தனைசெய்
சோதிரத் நேசனை நினைப்போர்க்
கொன்றிய சோதிட் டோமமா மகப்பே
றுற்றிடு மாதி ரத்நேச
னென்றுளங் குளிர வொருதர முரைத்தா
லீறிலா முத்தியை யடைவார். (அக)

மன்னுமத் தலத்தின் பெருமையை யரவ
மன்னனும வழுத்துதற் கரிதாந்
துன்னுமன் பதையோர் சுடரவன் றடத்திற்
றோய்ந்திடி லன்னவன் மறுவை
யுன்னிநீ ராட லுத்தம மன்றே
றொளிதிகழ் பானுவி னுலகந்
தன்னிலே யடைவார் சகலசித் திகளுந்
தழைத்திடு மாங்கவர் தமக்கே. (அஉ)

பவமெலா மகற்று மத்தட மதனிற்
படிந்திடு மேலவர் பிதிர்க்கள்
தவமிகு பிரம சநததி யான
சநகர் சநந்தர ராவார்
அவமிருத் தகலு மரியநோய் தீரு
மணிபெறுஞ் செல்வமு முண்டாம்
புவனியி னினிதாய்ப் புந்தியி னினைத்த
பொருளெலா மெய்துவ ரன்றே. (அ௩)

ஏதமி றாணி யிறைஞ்சிய தலங்க
ளின்னமுண் டியம்புவ னென்னச்
சூதமா முநிவன் சவுநக முநிக்குச்
சொற்றனன் றொலைவிலா துயர்ந்த
மாதவர் பணியுந் தாமிர வருணி
மாநதிக் கரையிலுத் தமஞ்சேர்
பேதமின் மகிமை யருச்சுன தாருப்
பெருமைசேர் மூலதகி னுவந்தே. (அச)

சூசக விலிங்க மெனும்பெயர் தரித்த
சோதியை யருச்சனை புரிந்தான்
றேசரி மூன்று வதுபுனற் பொன்னி
திகழுமு நீசியங் கரையி
லாசறு கோடி சுவமர்நேர் குடகக
லாம்பிரே சன்னெனு மிலிங்கம்
பூசனை புரிந்தா னதற்கிசை மேற்கிற
பொருநதுமி யோசனை நாபபண். (அரு)

துலங்கிய சோதீச் சுரனெனு நாமஞ
சொலுஞ்சிவ லிங்கத்தை யுவாநது
நலம்பெறு பூசை யியற்றினன் கருதமா
லாநதிக கரையினில் நண்ணும
தலம்புகழ் கூடற் பிராசிவம் பலிமேலே
தழைத்திடுங் குக்குலு விருக்ஷ
வலன்றிகழ் மூலத தினிற்பிர வாள
வடிவமா யுமையொடு மருவும். (அகூ)

அந்தரங் கேச னெனுந் திருநாம
மணிசிவ லிங்கத்தை முறையான்
முந்தவே யமைத்துப் பெருகிய பூசை
முடித்தன னவ்விலிங் கத்தைப்

பந்தநீங் கிடவே தரிசனஞ் செய்வோர்
பழுதிலா முத்தியை யடைவா
ரந்தமா தலத்தீ சானிய திக்கிற்
கணியதா முத்தர திசையில். (அஎ)

புத்திர தீப தருவின்மூ லத்திற்
பொருவில்முத் தீச்சுர னெனும்பேர்
வைத்திடுங் குறியை யருச்சனை புரிந்தான்
வரநதரு மநதநல் லிலிங்க
முத்தியை யளிக்கு மொருமையாங் கரண
மூன்றுடன் றரிசனஞ் செய்தான்
மெய்த்துயர் செயுங்குட் டாதிரோ கங்கள்
விளையெலா மகன்றிடு மாதோ. (அஅ)

இப்படி வரங்க ணல்கியே யிலிங்க
மிருககுமவ் வனத்தினிற் றென்பா
லொப்பறு மானை மடுவெனுந தீர்த்த
முற்றிடு மொளிநவ மணிக
ளப்பலை கொழிக்கும் பொன்னியின் வடபா
லழிவில்பாண் டியகண்ட மதற்குச்
செப்புமுத் தரத்தி லிரத்தியங் தாருச்
சிறந்திடு மூலமாங் கதனில். (அகூ)

சோதியாம் பதிரீச் சுரனெனுஞ் சிவனைத்
துகளறு பூசனை முடித்தான்
மீதிலா வந்தப் பதரியந் தருவைத்
தெரிசனம் புரிந்தமா நுடர்கள்
கோதிலா யோக ஞானமே பெற்றுக்
குறைபடா முத்தியை யடைவ
ராதலா லதனைத் தரிசனஞ் செய்யு
மப்பலன் றனக்கிணை யிலையே. (கூ0)

வான்புனற் கீர மாநதிக் கரையில்
மருவுசித் தீசுரர் குடபாற்
சீர்புனை குலிசத் தருவின்மூ லத்திற்
றிகழ்வயி ரேரிய மயமா
யேர்புனை குறியை யருச்சனை புரிந்தா
ரியாவரு மவ்வயி னிறைஞ்சிற்
சார்புறும் பிரம ரக்ஷசு முதலாச்
சாரல கைகளகன் றிடுமே. (கக)

இன்னதோ ரிலிங்கத தினிற்குட திசையி
லேர்பெறு குநதமூ லததிற்
பன்னரும் பிரபே சுரனெனு நாமம
பகர்நதிடு சயமபுவைக் காநதி
மின்னமர் கோமே தகததினற் பூசை
விதித்தன னவர்தமைப் பணிவோர்
முன்னருமபிதிர்க ளியாவருந தேவ
முககிய மடைவர்க ளன்றே. (கஉ)

நீர்வளர் கநத மாநதிக கரையில்
நிகழ்கிரண டேசர்தங குடபா
லேர்வளர் மகிமை வில்வமூ லத்தி
லிசைகப தீசனை யினிய
சீர்வளர் பூசை யியற்றின ணநதத்
திப்பிய மூர்த்தியைப் பணிவோர்
பேர்வளர் சருவ காமிய மெய்திப்
பிரிவிலா வீட்டினைப் பெறுவார். (கந)

துங்கபத் திரமா நதிக்கரை தன்னிற்
றுலங்கிய தோர்விருப் பாக்கர்
தங்கிய குடபாற் சயமபுமூ லத்திற்
றருகிர ணேசுர னெனுமபேர்

பொங்கிய சிவனைப் பூசனை புரிந்தாற்
பொலிவுறு மலர்தமைத் தொழுதாற்
றங்குல மகவி லார்களு மினிய
சந்ததி யெய்தியே தழைப்பார். (கூச)

இனையன மகிமை விசேடநற் றலங்க
ளெய்தியே கதிரவ னிறைஞ்சி
நனையவி ழிதழிச் சடைமுடிப் பெருமா
னல்லருள பெற்றொளி ராழி
தனையமைத திடுபொற் கொடிஞ்சியந் தேர்மேற்
றயங்கவீற் றிருந்த தன னமரா
ரனைவரும் புகழக் கிரகநா யகனென்
றம்பலி முதலுறு வகைகக்கும. (கூரு)

மேடமே முதலா வருமிரா சிகடகு
மேமபடு மதிபதி யாகி
நீடக விடங்கண் முழுவதும பரநது
நெருஙகிருட் பிழமபினைப பருகி
தோடணி கமலச செஙகைமங் கையர்க
டுலங்கிரு மருஙகினு மிருக்க
வாடக வரையைத் தினமவல ஞ செயமே
லாயினு னவிர்சுடர்க் கதிரோன். (கூசா)

பாவிய பிரம கைவருத் தத்திற்
பகர்நதபூ ருவகண்ட மதனில்
விரவிய பாரி சாதமா வனததில்
மேவுக ஜேசர்மான் மியததில
திரமுறு பஞச தசாத்தியா யத்தைச்
செப்பின மின்னுமத் தலநதான்
வரமருள் திருவா டானையா முறைமை
வகுத்தது மென்றனன் சூதன். (கூஎ)

மூன்றாவது சூரிய பூசை சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் (உகசு)

நான்காவது

வாருணி சாபமடைந்த சருக்கம்.

தனையிறை தனையறி சவுநக முநிவே
தலைமைகொள் வெயில்விரி தரணி யநாளி
னினைவுறு பூசனை புரிதரு தலமே
நிறைவுறு மறநெறி மிகவள ரிடமா
மனையென வருளிய வில்வ வனேசர்க்
கணிய ஈசானிய திசையினி லடாசீர்
புனைதிரு மலமுற வவணனி திகழும
பொருதிரை யெறிபுன லுவளக முளதால். (க)

அததட நிறையமு திற்படி வோர்க
ளட்டம சித்திகள பெறறிடு வார்க
ளித்திய தறபரர் தக்கண திகதி
னிட்டை செய் மாாக்கண் டயனகழ் பட்டம
வைத்திடும விறகடை பஞசத சததில்
வட்டம தாய்வடி வுற்றிடு மதுவே
யுததம மெய்ததவ ரகசகல தெய்தா
தொப்பறு மப்புன லிறபடி வோாக்கே. (உ)

அடுததிடர் செயுமவ மிருத்தகன் றிடுமா
லானரு ளுறுமங் கலகா மாருந
கடுததிகழ் மிடறறான் வடக்கினே ரெல்லைக்
கண்ணிறை தண்ணமா புண்ணிய தடமாந
தொடககறு துருவா சமுநிசொல் சாபஞ்
சுறறிய வாருணி தொல்வினை யெல்லாம்
விடுதிட வந்தமா வருணன கழ்ந்த
விசிகா மெறியறல் பெருகிய தடமே. (ந)

மங்கையொர் பங்கின னங்கி திசைக்கண்
மன்னிய பாணக் கடையரை யதனிற்
செங்கை யிலங்கிய குண்டிகை தங்குஞ்
செந்தமிழ் தநதிடு கும்பச முநிவன்
கங்கை யெனுமபடி கண்டிடு தீர்த்தங்
காசினி மீததி பாவ மகற்று
மிங்கிவ கைப்படி சூத னுரைப்ப
வெழில்பெறு சவுநக முநிவின வுவனுல். (௪)

வேறு

சீத நற்புன விறைவ னலகிய செம்மல் வாருணி தன்னையே
மாத வத்துரு வாசமா முநி வன்க றுத்துரை சாபமங்
கேத னைத்தையும விரிவ தாக வியம்பு வாயென வீறிலாச்
சோதி சிற்பர ஞான முற்றிடு சூத மாமுநி யோதுவான். (௫)

முன்ன மந்தர கற்ப நாளினில் மொழியு மாதி யுகத்தினில்
நன்ன லந்தரு புட்ப பத்திர நதிவ ளநதரு ஞாங்கரே
மன்னு சித்திகள பெற்றி டுநதுரு வாச மாமுநி யோகியாய்த்
துன்னு மைம்புல செறியை வென்றிக ரொடரு மாறும டக்கியே. ()

மாப ரப்பிர மத்திலே மனதைச்செ லுத்தியவ் வழியில்வாய்த்
தீப முற்றசெ தனப்பெ ருந்தவ சித்தி யெய்திய காலையிற்
சாப முற்றிடு செங்கை வாருணி தமனி யத்தட விரதமேன்
மீப திக்கிணை யாக வேபடை வெள்ள மோடுட னேகினுன். ()

விண்ண வர்க்கும லர்க்க ணுயிர மேவு வாசவ னுகருமே
நண்ணு தற்கரி தாகி வானக நாடு வெள்ளி விலங்கலிற்
புண்ணி யப்பொரு ளாய நான்மறை புகலு மற்புத சிற்பரன்
வண்ண வார்குழன் மங்கைபங் கற மணியணிக்கணில் வைகியே. (அ)

எரியெ னத்திகழ் குஞ்சி வெள்ளெயி றிலகு பூதக ணங்கள்சே
ரரிய யன்முநி வோரு ருத்திர ரட்ட பாலவ சுக்கடோர்
புரிந ரமபிசை நார தாதிகிம் புருடர் விஞ்சைய ரேனையோ
ரிருமருங்கினு மடிபணிநதினி தேத்த வணணலி ருநதனன. ()

எந்தை யின்னண மேவு காலையி லேரு லாவிய வாருணி
சிந்தை யின்புற வந்து சிற்பர தேவ னைத்தரி சித்துமா
விந்தை மாலறி யாத தாளைமி கத்து தித்துவ ணங்கியே
தந்தை தன்பதி செல்ல வேயொளிர் தார வீரம கன்றனன்.()

அல்ல றீர்சிவ யோக ஞானிய ரமர்க டமபல நீங்கினன்
மல்ல னீமெணறி நளளி னிறமுரு வாச மாமுநி வைகிய
தொல்லை யாச்சிர மங்கண் முன்றனி தோன்ற வநதவ னந்தனை
யெல்லை யற்றத வத்தி னிட மென்றி றைஞ்சலி லாமலே.(கக)

புவனி காவல்செய் பால னல்கிய புதல்வனென்று மதத்திறைற்
றவப தாதிக ளோடு மோர்பக றங்கி னனுயர் தன்மனஞ்
சிவமெ னுநதுரு வாச மாமுநி சேனை யோடுறும் வாருணி
யவம தித்திடு மதமு ணர்நதுள மழலெ னசசின முற்றனன்.()

வெஞ்சி னத்தொடு மேவி யேகரு வஞ்ச மஞ்செய வேணுமென்
றெஞ்சு சாப முரைத்த னனுட லிபமு மாகந மசமு மாய்
விஞ்சுகோல மடைந்தி டக்கட வாயெனப்புகழ் மேன்மைசேர்
கஞ்ச மாதவன் சாப மோதிய தன்மை வாருணி யெண்ணியே.(கந)

வேறு

இருடிக ளுக்குள் மகிமை படைத்த
எழின்முநி பக்க லினில்வநதே
பெருகு விருப்பி னடிபணி வுற்றே
பிழைசெயு மெற்கிங் குரைசாப

மருவிய துக்கங் கடிவத னுக்கோர்
வகையினி திற்சொல வாயென்றே
யுருகு மனத்தோ டுதக கருத்த
னுதவிய புத்ர னுரைசெய்தான் (கச)

உரைசெயு மங்க னுலையிடு பொன்போ
லுருகிய சிந்தை யுடையோராய்த்
தரையிட மெங்கும் பணிய விருந்த
தபசு புரிந்த துருவாசன்
கரைதரு மின்சொல் லருளின னந்தோ
கடிதி னடைந்த கனசாபப்
புரைய தகன்றே விடுவகை யன்பாய்ப்
புனலிறை வன்சேய்க் குரைசெய்வான். (கரு)

வேறு

பசசிம மாதிர நாயக னுய
பாலன ளிடுகதிடு பாலக கேளாய்
மெச்சுத போதனர் தமையவ மான
மிகவுமி யற்றினை மின்னிகர் வாழ்வை
நிச்சய மெனவெணி நின்மத மதனு
னெறியற வேவரு சாப மடைந்தா
யச்சமி லாதினை நம்முரை தப்பா
தாதலி னுலிவை யநுபவ மாமால். (கசு)

வேறு

அலகில் பன்னிரு வருட மசகச வுருவ மெய்தி யதன்பின
ரிலகு குறுமுநி யருளி னுலுன தினிய தாதையொ டெய்தியே
மலர்கள் விரிதரு பாரி சாத வனத்தி னுப்பண்வ திந்துவாழ்
கலமெ லாமரு ளாதி ரத்தின நாதர் சந்நிதி நண்ணுவாய். (கஎ)

நண்ணி யேமிரு கண்டு புத்திர னவில வக்கர மைந்தையு
முண்ணி றைந்தவ ரங்க ணல்குப தேச முற்றுட னுதயவன்
புண்ணி யப்புனல் வாவி மூழ்கிய பொழுது சாபம கன்றிடு
மண்ண னண்ணிய வத்த லத்தினை யனைய தாகிய தலமரோ. ()

புவனி மீதிவி ளுள்வ ரந்தரு புணிய பூமியி னும்மிலை
நவம தாயினி மேல்வ ருமபெரு நற்ற லத்தினு மில்லையாற்
றவவ னத்திறை தநய கேளுயர் சதும றைகளுல வருணரை
யவம திப்பொரு காலு மேசெய லாகு மோசெயி லேகுமோ ()

ஆன வைந்துலோ கங்க ளிற்றனி யதிக மாவன நிதியமே
யூன மில்மிரு கத்து மேன்மைக ளூற்றதேர் பேறு பெற்றமே
நானி லத்துறு நதியின் மிக்கது நங்கை யாகிய கங்கையே
வான நாடரின் மகிமை யுற்றவ னம்பு சூழ்சடை நமபனே. ()

கதிர்பொருநதினர் தன்னில் மிக்கவன்கருதி லேதமில்பருதியே
புதிய நற்பற வைக்குண் மிக்கது பொருவி லாதுயர் கருடனே
சதிர தாமினி யயிர தமமவை தமில்வி சேடநல் லமிழ்தமே
துதிகொ டபனரி லதிக மானவர் துங்க மேவியே வங்கியே. ()

பேசு மநதிர மதனில் மிக்கது பிரண வமமென வுரைசெய்வார்
தேசி ஞேடு செபித்த மநதிரஞ் சிநதை சேரெழுத் தைநதுமே
யாசி லாவிவை போல மக்களி லதிகர் மறைபயில் முதியரே
நேச வவரிலும் மேன்மை பெறறவர் நிரும லந்தரு சரியையோர்.

பெற்றி மேவிய வவரின் மிக்கவர் பெருமை யாகிய கிரியையோ
ருற்ற வவரினு மேன்மை பெற்றவர் யோக நிட்டை விவேகரே
வெற்றி மேவிய வவரின் மிககவர் மேய விருப்பு வெறுப்பிலோ
ரிற்றி தொன்றினுக் கொன்று மிக்கன வென்ன வன்னவை
யுன்னியே. (உரு)

அகில மீதுள வறிவு ளோர்மறை யந்த ணுளரை நிந்தியார்
புகலு மவர்தமை நிந்தை செய்திடு புந்தி யோரிடம் வந்திடு
மிகலு றும்புக ரெத்த லத்தினி லேகி லும்யுக மாகிலுஞ்
சகல மாய்பரி கார முஞ்செயுந் தரும மாலவை பொருவுமோ.

வேறு

ஆயதி னாலே தலமுயர் தீர்த்த மருடரு சிவமூர்த்தி
தூயவி சேடமு மோரிட மதனிற் றொருகுமவண் மறையோகி
யேயவ நுக்கிர கத்தினி லெய்தி யிரவிசெய் தடமூழ்கி
நேயம தாகிய லோபமி லாதுநி ரம்பிய தானமுமே. (௨௫)

மாழைக ளிரசத முதலிய பொருளும வகைவகை யாநல்கி
யேழையொர் பாகன் றாளிணை மீதினி லின்பொடு பூசித்தா
னூழைய டைந்திடு சாபம கன்றே யுனதுரு வெய்துநிச
மாழியை யாளு மிராச குமார வதுகா றுநதானே. (௨௬)

பூருவ ஞான நினக்குற வேயருள் புரிகுவ னெனமேன்மைத்
தூருவ வாசனி வாறுள வெல்லாஞ் சொல்லிய வக்கணமே
வாருணி வாரண வுருவ மடைந்தான் வருமவ் வுருவுடனே
காருறு கானுயர் வரைபா ரிடமெங் கணுமே சுற்றினனால். ()

இன்னண நிகழுங் காலையி லமுதத் திறைபால் வருமொற்றர்
துன்னினர் வாருணி சாபமடைந்திடு தொன்மையுரைத்திடலு
மன்னவ னெஞ்சம முங்கியி ரங்கின னல்லுற் றேமிகவு
மின்ன லுழந்திடு தன்மக வின்பா லெய்தின னெதிர்மேவி. ()

கண்டனன் வாருணி துருவைச சிரசுங் காரா னையினுடலுங்
கொண்டுறு பவமுறு சாபத் துயரங் கூர்தரு பசிதீரத்
தண்டழைகொய்துகொடுததேயவனைத்தன்னுலகிற்கொடுபோய்
மண்டலை வாருதி மன்னருள் செய்வான் வந்தகொ டுஞ்சாபம்.

எவ்வண மகலு மெனவே யிடருற் றிசைபச் சிமதிசைசேர்
திவ்விய வுலகத் தமர்தரு காலை செய்த தவப்பலனால்
வெவ்வினை யகலுங் காலவி சேட மேவிய தாலவனேழ்
பவ்வமு நீரை யுண்டிடு மலையப் பைந்தமிழ் முனிவந்தான். (௩௦)

செந்தமிழ் முநிவன் வரவெதிர் காணூஉத் திசையிசைப் பால
னெனுஞ்
சுந்தரவருண னெழுந்தெதிர்சென்றே தொழுதார்ச் சனைமுதலா
வந்தனை பலவு மியற்றிமெய்ம் முநிவரின் மகிமை படைத்தமறை
யந்தண னுககறு சுவையொடு மினியந வடிசி லளித்தனனே.

அடிசி லயின்றபி னகமகிழ் வாய்மல ராசன மேயகுறு
வடிவுள முநிமுன மெய்திய வருணன் மகவுக் குறுசாபக
*கடிவையினுருவம்பெறமுநிசொல்லிய காரணமெவையும்வகைப்
படியுரை செய்தா னவ்வுரை முழுதும பழமறை முநியெணியே.

அறனிறைபயமகளுவையெனவோதி யகததியனெண் ணிநெடும்
பொறையவ ளகமுள வுவளக மெவையும புணிய தலங்களையு
நிறைதவ வாச்சிர மங்களை யுங்கதி நெறிசெய் மகத்துவமே
யுறைபுனல் வருதுறை களையும னத்திலி யோசனை புரிகாலை ()

மாதவர் வழிபடு புண்ணிய பலனருள் வைகைத் திருநதியை
மேதகு தெய்வத யோகத் தாலுணி வில்வ வனஞ்செறியு
மேதமி லாத தலத்தை மனத்தினி லெணிமகிழ் வுற்றனனென்
றூதர வாய்வளர் சூதனு ரைப்பா னருடரு முற்கதையே. ()

வாருணி சாபமடைந்த சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத திருவிருத்தம் உ௫௦.

ஐந்தாவது

வாருணி சாபவிமோசனச் சருக்கம்

மாமதி யேபெறு சவுநக முநியே வருபவ நாசமுறப்
பூமதி குறுமுனி புகறரு மவைபுக லுவன்முறை பிறழாமற்
றூமத மறுசத் தவமொடு கேட்டி †தசும்பினில் வருமுனிவன்
கோமக னாகிய வருணனை யினிதுகு றித்திவை கூறினனால். ()

* கடிவை=யானை. † தசும்பு=குடம்.

மாதிர வுழைவளர் பாலனை னப்புகழ் வளர்மூ தறிவுடையாய்
தீதில்வ ரம்பெறு புனலிறை வாநின் சிறுவர்க் குயர்முநிவ
ரோதிய சாபம கன்றிட வெளிதினி னுரைசெய் வனகேளாய்
மேதினி மிசைகா விரியி னவாசியின் மீனவ *னேணிதனில்.

†மனவலை யெறியறல் பெருகிய வைகையின் வடபா லடலேசெய்
சினவிடை கடவிய கானே சற்கரி திசையிரு யோசனைசூ
ழினமலர் வில்வவ னத்தினி லாதியி ரத்தின நாயகர்தாந
தினமகிழ் வாய்வளர் வாரத் தலமே திவ்விய மாமிடமே. (௩)

அரநதைபு ரிந்திடு மாபா வங்கள கற்றியிவ் வகிலமெலா
நிரந்தர மானவு யிர்த்தொகை யெல்லா நிகரறு முத்திபெற
வரந்தரு நாதன் வந்திடு மத்தல மகிமைசொ லுநதரமோ
கரந்துள ரிந்திடு பஞ்சம பாதகக் கட்டுக ளற்றிடுமே. (௪)

வாருண நாயக வத்தல மகிமை வழுத்திய கதையமுதந்
தாரணை யாகவ ருந்தவ ருந்தத் ததகஞ் செவியுறவே
பூரண மோடுதெ விட்டுவ திலலை பொருவறு சீர்திகழு
மாரண முரைசெயி ரத்தின நாதன மர்நதிடு தானத்தில். (௫)

கரியுரு வம்பெறு சிறுவனு நீயுங் கடிதினி லெய்தியவண்
அரியகழ் வாவியின் மூழ்கப் பவா ணுவை யதின்மூழ்
[கியவுடனே
தரிகய வுருவமு மொருவமுன் னுருவந் தனையடை
[வாய்நிசமே
புரியது வன்றே முதலா யசகச புரமென வருநாமம். (௬)

அண்ண றனகரு மஜகஜ நாயக ருகுந் திருநாமம்
நண்ணும வேலையில் மார்க்கண் டேயனை நயனங் களிகூர
வுண்ணிறை காதன்மி கத்தரி சித்துப சாரமுடன் றொழுதப்
புண்ணிய னருளான் மெய்ப்பொரு ளாகிய பொருவி
லெழுத்தைந்தும். (௭)

* ஏணி = காடு. † மனவு = சங்கு.

கற்றுட னின்சேய் நியமம் பெறவே கருணை நிதியாக
வுற்றிடு தக்ஷிண மூர்த்திமு னணியே யொருமூ விருலக்க
நற்றய வோடுசெ பஞ்செய வேபவ நாசமு றுமவேலை
கொற்றவ னின்சுதன முன்னா னெயதிக் கோதில்வ ரந்தருவான்.

அரனருள் பெற்றே நின்றிரு நாமத தாலொரு தடமகழ்வித்
துரனொடு தெய்வத யோகத் தாலே யுயர்வர மேபெறுவாய்
திரமுறு மிவ்வுரை சத்திய மேசத் தியமைய மில்லையென
வரன்முறை யிபபடி குறுமுநி செப்பினன் *வனமன்
மதித்திடவே. (௯)

என்றிவை சவுநக னுகருயர் சூத னியம்பின னறலிறைவன்
வன்றிறல மைந்தனு டன்றிகழ கற்பக வனமதி லினிதெய்தித்
துன்றிய மலயத தென்றமிழ் முநிவன் சொல்லிய படிவழுவா
தொன்றுபு ரதநே சுரர்சந் நிதியி னுதயவ னறல்மூழ்கி (௧௦)

புரைசேர் சாபத் துயர மகற்றிப் பூருவ வுருவெய்தித்
தரையோர் வானவர் பணிரத நேசுரா சந்நிதி யினினண்ணித்
திரைநீர் விழியின சொரியவ ணங்கித தரிசித் தேகமலப்
பரைவாழ் கூவிள மூலத் தின்முனி பாவினி தினிலவந்தான்.

வந்துவ ணங்கி யெழுந்து துதித்தே மலர்விழி நீரருவி
சிந்தவு ளங்கனி வுறவறன் மன்னன் சேயன் பரவுதலும்
புந்தி மகிழ்ந்தே மார்க்கண் டயமுநி பூவை யிடப்பாகச்
சுந்தர ரத்நே சுரர்மகி மைச்செயல தெரியச சொல்லுற்றான்.

வேறு

நித்தியமா யொன்றாகி யநந்த மாகி
நிட்களமாய் நிராமயமாய் நிகழநாதி
முத்தநிரு மலமாகி ஞாநா நந்த
முழுமுதலா யகண்டபூ ரணமா யென்றுஞ்

---

* வனமன் — வனம் + மன் — வருணன்.

சத்தியமாய் விசுவமுமாய் விசுவா தீத
தற்பரமா யருள்வடிவாஞ் சயம்பு வாகிப்
பத்திசெய்மெய் யடியவரை யெளிவந் தாளும்
பராபரமிவ் வருட்குறியின் பான்மை யனறே. ()

அருவமா யுருவமாய் ரூபா ரூப
மாகுநவ வடிவாகி யப்பா லாகிக்
கருதுமன வாக்கினுககு மெட்டா தாகிக்
காரியகா ரணங்கடந்த காக்ஷி யாகி
மருவுபசு பாசஞா னத்தாற் காணு
மறைமுடிவா யைநதொழிறன் வயத்தாற் செய்து
தருகரியா விகாரமின்றி யொன்றாய் நிற்குஞ்
சயம்புவா மிவ்விலிங்கத் தன்மை யென்றான். (கச)

நிமலநிரு விஷயநிர்த் தொந்த பாவ
நிருவிகற்ப பகவசுத்த பத்தா நெஞ்சக
கமலமல ரணைவாசத் துரியா தீதக
கைவல்ய முத்திகா ரணவஞ ஞானத
திமிரதிந கரபரம பரமா நந்த
சின்மயசா க்ஷாத்கார சிவசித் தாநத
அமரகுரு பரவடவா னீழல் மேய
அற்புதனிவ் வருட்குறியா மைய னன்றே. (கரு)

சகசமல சகிதகே வலவான் மாவை
தநுகரண புவனபோ கத்திற் றாக்கி
நிகழ்சகலத் தினிற்சனன மரண வூசல்
நேராகச் சுழல்வித்து நெடுநா ளன்பிற்
புகறருசத் திநிபாத நல்கிச் சன்மப்
புணரிகடக் கும்புணையாய்ப் போத மாகித்
திகழுமெழுத் தைந்துதவிச் சுத்த மாக்குந்
தேசிகனிவ் வருள்வடிவத் தெய்வ மென்றான். (கசு)

மயல்புரிமா யாதநுவை நிசமென் றெண்ணி
வரும்விடயப் புசிப்புவா தனையாற் பன்னாட்
செயமனது தெவிட்டாம லுழலான் மாவாஞ்
செமபிலுறு காளிதங்க டருமவண்ண
மியல்பரிச வேதியென வாசா னாகி
யெழுந்தருளிப் பரிசித்தும் நினைத்தும் பார்த்துந்
தயவினிரு மலமாக்கி யடிக்கீழ் வைக்குந
தற்பரனன் றோவிந்தச் சயம்பு வென்றான். (கஎ)

வேறு

நிலநீ ரனல்கால் நெடுவிசும்பு
நிகழுஞ் சுடர்க ளியமானன்
குலவோ ரெட்டு வடிவாகிக்
குறியுங் குணமு மிலதாகிப்
பலவா முயிர்கட் குயிராகிப்
பற்றொன் றிலதாய்ப் பரமபொருளா
யிலகு வில்வ மூலத்தி
லிருக்கு மிலிங்க மெனமொழிந்தான். (கஅ)

இன்ன வகையே சமனைவென்ற
விருடி கூற *எதிர்நிற்கு
மன்னன் றநய னுளந்தெளிந்து
மலர்த்தா ளிணையி லட்டாங்கஞ்
சொன்ன முறையிற் பணிந்தெழுந்து
துதித்துக் கண்ணீர் சொரிதரநின்
றென்னை யடிமை கொண்டருள்வா
யென்றே பலகா லிரந்தனனால். (ககூ)

---

* "எறிநீர்க்கு" என்றும் பாடம்.

கருணை வடிவா மெய்ஞ்ஞானக்
கடலே சன்மக் கடல்கடக்க
வருணுங் கலமே யிருவினையொப்
பாக யான்செய் தவங்களெல்லாந்
தரும வுருக்கொண் டிங்குறுசற்
குருவே யென்னைத் தடுத்தாண்டு
தெருளும் பரம வுபதேசஞ்
செய்வா யென்று னதற்கிசைந்தான். (உ௦)

மீட்டுங் கதிரோன் புனன்மூழ்கி
வெண்ணீ றணிந்து கண்மணிகள்
பூட்டி யுடலிற் சகத்திரமும்
புநித முநிவன் றன்பணியக்
காட்டும் பொருளா கமப்படியே
கருதுங் கிரியை முறைபயற்றி
வாட்ட மறவே வலத்திருத்தி
வைத்தான் முடியிற் *சிவவத்தம். (உக)

ஒன்றும் பரம சிவனுருவு
முண்மைப் பரைதன் றிருவடிவு
நன்று மான்மா வுண்மையும்பின்
னல்குந் திரோதா யியுமலமு
மென்றே யோது மைந்தெழுத்தி
னியல்பைச் சிவமே முதலாக
வன்றே தெளிந்து மாணுக்க
னறியச் செவியிற் புகன்றனே. (உஉ)

---

* சிவவக்கம் என்றும் பாடம்.

உன்னற் கரிய மெய்ஞ்ஞான
வுபதே சததால வாருணிமன்
றன்னை யறிந்தான் றலைவனையுந்
தானே யறிநதான் சற்குருவின்
பொன்னங் கமலப் பதம்பணிந்து
புத்தி யெனககென் னெனமேன்மை
மன்னு மூல விலிங்கத்தை
வணங்கி வடபாற் குருமுன் போய். (உங)

அரிய வியம நியமமா
சனமே பிராணு யாமமரு
டெரியும பிரதயா காரநதா
ரணையே தியான சமாதியென
வுரிமை யோக மட்டாங்கத
துடனை தெழுத்து முருவேறப்
பரிவா யாறு லக்ஷமுருப்
பகர்வாய் பரமன வெளிப்படுமே. (உச)

வள்ளல் முநிதமே சிகனுரைதத
வண்ண மூல விலிஙகத்தை
உள்ள முருகப் பணிநதேதகதி
யுயர் தக்ஷணமூர்த தியின்முன் போய்
வெள்ளஞ் சொரியக் கணணருவி
விரும்பும புளக முடல்முழுதுங்
கொள்ள வணங்கி யட்டாங்கங்
கூடச் செபிததா னெழுத்தைந்தும். (உரு)

ஐந்து விடய வழியடைத்திட்
டரிய கரண மூன்றடக்கிச்
சிந்தை யநுசந் தானமுறச்
சிவயோ கத்தி னிலைநிறுத்தி

வந்த விருமூன் றிலக்கமுமே
வழுவா வண்ண முருவேற
வெந்தை ரத்ந நாயகரா
மெமமா னிரங்கித் திருவுள்ளம். (௨௬)

கதியா வெளனி வரைநடந்த
காட்சி போல விடைமீதில்
மதிவா னதியும் பொதிசடையு
மணிக்குண் டலஞ்சேர் குழைக்காதுந்
துதிசேர்ந் திடுமுச் சுடர்விழியுந்
துலங்குங் கறைக்கண் டமுநெடுமால்
விதிசே கரஞ்சேர் மாலையுடன்
வெண்ணூ லிலங்கு மணிமார்பும். (௨௭)

மறிமான் பரசி னுடனபய
வரத மிலங்கு மலர்க்கரமும்
பொறிசேர் வேங்கை யதளுடையும்
புயங்க வீரக் கழலவிக்கும்
குறிசேர் கமலத் திருவடியுங்
கோதை யிடப்பா கமும்விளங்க
நெறிசேர பூத கணநாதர்
நெடுமா லயன்வா னவர்முதலோர். (௨௮)

வேறு

எண்ணறுவிஞ் சையர்கருட ரியக்கரளக் கர்கள்சூழ
விசையின் மேலாம்
பண்ணமையாழ் தும்புருநா ரதர்பாடத் துந்துமிகள்
பஞ்ச வாத்யம்
விண்ணினதி ரெனமுழங்க வுருத்திரகன் னியர்நடிப்ப
விமலச் சோதி
யண்ணல்கரு ணாநிதியா மற்புதன்வா ருணிமுன்ன
ரணைந்தா னன்றே. (௨௯)

கோடிசூ ரியரொளிபோ லெழுந்தருளி வந்ததிருக்
கோலங் கண்டா
ஞடிஞன் சிரத்தினமிசை கைகொட்டி நெடுமாலு
மறியாப் பாதஞ்
சூடிஞ னிலத்தினிற்றண் டெனப்பணிந்து கண்ணருவி
சொரிய நின்று
பாடிஞ னுடல்புளகம பரப்பினுன் பரவசமாய்ப்
பணிந்தான் *பல்கால். (ங0)

மெய்யடியர் பாசபந்த சங்கார விமோசனஞ்செய்
விமல ஞமெ
ஊயனவன் முகநோக்கிச் சாபவா ருதியிற்†லல்லல்
வருதல் நீங்கி
யுய்யும்வகை யருட்கரையே றினையென்னச சுருதிபல
வோது கினற
செய்யதிரு வாய்மலர்ந்த வமுதமொழி கேட்டுள்ளந்
தெளிந்து நின்றே. (ஙக)

வேறு

அரிய ஞான மெய்தி நின்ற வன்ப ஞன வாருணி
பரிவி னேடு மீள வும்ப ணிந்தெ ழுந்து கைகுவித்
துரிய வேத வாக மங்க ளுண்மைசேர் புராணமுந்
தெரியு மேன்மை கொண்டு நின்று திருமுனே துதித்தனன். (ஙஉ)

மைய லேசெய் சனன மோடு மரணமூச லாமென
வெய்ய யோனி தொறுநு ழைந்து வினையி ஞன்மெ லிந்துடல்
தொய்ய வெண்ணில் கால நீடு துன்ப வாரி மூழ்கினே
னைய வுய்ய வென்னை யாள்வை யாதி ரத்ந நாதனே. (ஙங)

---

* ‘பண்பால்’ என்னுமபாடம்.

† ‘அவம் வருதல்’ எனனும்பாடம்.

காள வல்லி ருட்க ளூடு கண்ணி லாது கட்டுநீ இ
மீளொ ணாத ஆண வத்தில் மேவு மெற்கி ரங்கியே
தாள தாம ரைக்க ணன்பு தந்தெ னைப்பொ ருட்படுத்
தாள வந்த தென்ன வைய வாதி ரத்ந நாதனே. (௩௪)

வஞ்ச கஞ்செய் பெண்ணி னுசை மண்ணி னுசை பொன்னின்மேல்
விஞ்சு மாசை யானு ழனறு வீணில் யானி தெனதென
நெஞ்சி லனபி லாது பற்று நீடு மெறகி ரங்கியே
யஞ்ச லென்ன வாள வநத வாதி ரத்ந நாதனே. (௩௫)

பந்த வேழை மேனி யற்று பாவ வாரி யிற்குளே
மூநத ழுழகு நாயி னேனை முடிவில் கும்பி வீழ்த்திட
எந்த வேளை யெனறு கால னெய்தி யெனனை யீாததிடு
மநத வேளை வநது ரக்ஷி யாதி ரதந நாதனே. (௩௬)

தநதி ரத்து ரைதத வாறு தான டக்க வாறலேத
நைநது ரைத்த வேடர் ஞான வம்ப கத்தை வெளவவே
வெநது றக்க மரண கூவல வீழுமெற் கிரஙகுவா
யந்த ரதநி லநத ரிதத வாதி ரதந நாதனே. (௩௭)

இநது சிநது கொனறை சூடு மீச பாச நாசனே
நநதி நமப விண்டு போத ஞுத வேத கீதனே
பநதி லஙகு கொஙகை மாது பாக யோக வாகனே
யநதி வணண வென்னை யாளு மாதி ரதந நாதனே. (௩௮)

எனவ ழுத்தி நளிந பாத விணைபின் மீதி றைஞ்சினு
னனந டைப்பெண மேவு பாக ராதி ரதந நாதனுர்
மனம கிழ்நது வாரு ணிக்கு வாழ்வும வீடு நல்கியே
யினிதி லிஙக மீதி லெயத வினப முறற மைந்தனே. (௩௯)

தாதை யோடு கூட வீச னுக்கு தீசி யாசையி
லோது தணபு னற்ற டாக மொன்று தொட்டு நாமமு
மேத மற்ற வருண தீர்த்த மெனவு ரைதத தனகரை
மீதி லிங்க மப்பெ யர்வி ளஙக வேய மைத்தனன். (௪0)

அகம கிழ்ந்து மேன்மை யாக வைநது விக்கி ரகமுமே
திகழ வேய மைத்து மிக்க சித்தி யாவு மெய்தியே
புகழ்பொ ருநது திங்கள் மூன்று போற்றி யங்கி ருந்தனன்
றுகளி லன்று தொட்டு வருணன் றெட்ட வாவி தன்னையே.

தழைத்த சாப மோச னத்த டாக மென்று சாற்றுவார்
மழைக்கு நாதன் வாவி மூழ்கில் வருண பாச பயமிலை
யிழைத்த பாவ நாச மாகி யெவரு மின்ப மெய்துவா
ருழைக்க ரத்தி ரத்ந நாத ருண்மை மான்மி யம்மெலாம். ()

செல்வ மார்க்கண் டயன றன்மன சேய னுககு ரைத்துழி
வில்வ பத்தி ரத்தி னுண்மை விதியி னுவி யமபுவான்
கல்வி லேநது ரத்ந நாய கற்கி யற்று மர்சசனை
நல்வ ரங்க டனைய ளிககு நவையில் வில்வ மொன்றினுல்.(சங)

ஈச னுக்க ருசச னையி யற்று வோர்கள் கோடியாம்
பேசு நற்கு லஙகளோடு பிஞ்ஞ கன்ற னுலகிலே
வாச முற்றி ருப்பர் சுற்றி வலமு மாகி வில்வமோங்
காசின் மூல மதனில் வைகி யக்க ரஙக ளைநதையும. (சச)

துதிசெ பம்பு ரிநது தேக சுத்தி யோடு கூவிளம்
வதித ளததி னுன்மெய் மூல மறுவை யுச்ச ரித்திடும்
விதியி னுவி யற்று வோர்வி ருப்ப னைத்து மெய்துவா
ரதிக மாமோர் பத்தி ரத்த ரும்ப லன்னி தாமரோ. (சரு)

அனேக பத்தி ரத்தி னுல ருச்ச னையி யற்றுவார்
மனோர தப்ப லத்தினை வகுத்து ரைக்க வல்லரோ
வனேசொல் பாநு சோம வார வத்தி னததி யற்றிடில்
வினைய வப்ப லத்தி னெல்லை விடையு ரைப்ப தியாவரே. (சசா)

ஆத லாற்செய் வார்தினம ருச்ச னைய தன்றியுங்
கோதி லாத பருவ மிந்து குலவு மென்று கூடுநாள்
மாத சங்க்ர மங்கள் கதிரை வெளவு மரவி னுள்விதி
பாத ஜன்ம நாளில் வில்வ பத்தி ரங்கள் சாத்தினுல். (சஎ)

நவையில் கோடி நற்ப லன்க ணல்கி ஞான மூந்தரு
மவைய லாத புணிய கால மன்னை *தன்னை வீயுநா
ளிவையில் வில்வ வர்ச்ச னையி யற்றி னார்பி திர்க்கணீள்
குவைகொள் கும்பி நணினு மூத்தி கூடு வார்க ணீடியே. (சஅ)

பரமர் சென்னி மீது வில்வ பத்தி ரார்ச்ச னைசெய்வோர்
மரபி னோடு நரக மின்றி வானில் வாழ்வ ரத்தரு
விரவு மூல மதனில் வைகி மெய்ப்பி திர்ச்சி ராத்தமூந
திரம தான பிண்ட முஞ்சி றப்பி னோடு நல்கினால். (சகூ)

அன்ன மொன்றி னுக்கு வானி லமரவ ருட மாயிர
முன்னு தற்க ரும்ப ரன்ற னுலகி லேபி திர்க்குழா
மன்னு வார்க ளெவரு மீசன் மகிழ்செய் பூசை செய்திடில்
பன்னு வில்வ மேவி சேட மெனினு மெப்ப தியினும். (நிய)

இத்த லத்தி லர்சச னையி யற்றல்மா விசேடமா
மெத்த லங்க டனினு மித்த லஞ்சொல் மேன்மை மெய்துமென்
றுத்த மங்கொள் விலவ மேன்மை யுண்மை மார்க்கண் டயமுநி
வைத்த வன்பி னோத வருண மைந்த னந்த முறைமையாய். (நிக)

தளிர்சி றந்த வில்வ முன்பு தான டைந்து தற்பரார்க்
கொளிசி றந்த தீப மாக வோங்கு மணிக ணல்கியே
யளிசி றந்த தாதை யோடு தன்னு லோக மெய்தினான்
களிசி றந்த மார்க்கண் டர்செய் காதை நீதி யோதுவாம். (நிஉ)

வாருணிசாப மோசனச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம்—(கூ0உ)

* தன் + ஐ = பிதா.

ஆறாவது

மார்க்கண்டன் பூசைச் சருக்கம்

வேத வியாதன் றிருவருள் பெற்றே வினைநீங்குஞ்
சூதனை நோக்கிச் சவுநக முனிவன் றுதிசெய்தே
போதக னாகிமெய் யுபநிட தத்தின் பொருடேரு
மாதவ மார்க்கண் டயமுனி பூசைசெய் வரலாறும். (௧)

அருடரு மத்தல மகிமைக ளெல்லா மறையென்னச்
சுருதியி னுட்பொரு டெரிதரு சூதன் சொல்லுற்றான்
தருமமெய் நெறிசேர் மார்க்கண் டயமுனி தவமெல்லாம்
பெருகு விருப்பாற் கேட்பவர் பாவப பிணி நீங்கும. (௨)

பூணார் செல்வமும வாணாள் மரபும பொலிவெய்துங்
கோணா கணிவோ னருளாண் டாகுங் குலமுஞ்சீர்
சேணார் மார்க்கண் டயனா கியமா சிவயோகி
மாணார் விப்பிரர் தங்களின் மேன்மை வதிகின்றான். (௩)

கடவூ ரினிலே யாங்கவ னுக்காக் கறைநாகப்
படவா பரணன் நமனைப் பாதப் பதுமத்தா
லடலே செய்தன னித்திய னாகமெய் யருடந்தா
னிடர்தீர் மார்ககண் டயமுனி வரனிரு டிகளோடும். (௪)

இணங்கிய கவுதம னாதிய ருடனே யினிதெய்தி
வணங்கிய தெய்வத் தலந்தொறு நண்ணி வரும்போதி
லணங்குறு பாகனு வந்திடு நற்றல மாயோய்வுத்
தணாதிடு சீர்கொள் கஜேசுரர் தானந தனிலுற்றான். (௫)

உருவா யருவா யுருவரு வாயோன் றுபுமாயக்
கருவா யுலக முதித்திடு தற்கொரு காரணமாய்
மருவார் கற்பக வனமத் தியிலே வளர்கின்ற
திருவார் தெய்வ வருட்குறி தன்னைத் தெரிசித்தான். (௬)

ஆர்வம் பெருக வணங்கி யெழுந்தன னன்பின்கண்
ணீர்வந் திழிதர வங்கை குவித்தே நிறைநேயச்
சீர்வந் திடவுடல் புளக மரும்பத் தெரிசித்தே
பார்வந் தணைபுரி முனிவர னருளின் பரிசெய்தி. (எ)

அற்புத ஞதி யிரத்தின ஞத னவாசிக்க
ணற்புனல் பெருகுங் கூபந் தன்றிரு நாமத்தாற்
பொற்புட னகழ்வித் ததன்மேல் கரையிற் புவிபோற்ற
விற்பொலி மார்க்கண் டயலிங் கத்தை விருப்பாக. (அ)

ஆவா கனமுஞ் செய்தான் விதியா லர்ச்சிததே
மூவா முதலை வணங்கின னத்தட முழுநீரிற்
றூவா தெழுகங் கையுமறு வாலே தாபித்தே
யோவா ததனிற் றிரிகா லங்களு முடன் மூழ்கி. (௯)

முழுதுணர் நிருமல கவுதம ஞகிய முனிவோர்கள்
விழுமிய பொருடெரி மாதவர் சூழா மெய்யன்பா
லொழிவரு மக்கர மைநதும் பிரணவ முடஞக
வழுவறு நித்திய செபமு மியற்றினன் மதிவல்லோன். (௧0)

நித்திய நிட்கள நின்மல நிர்க்குண நிர்த்தொந்த
முத்திசெ யஜகஜ நாதன் சந்நிதி முன்வைகிச்
சித்திசெய் செந்தீங் கனியு மளித்தபி டேகித்துப்
பத்திபொ லிந்திட *மாலூ ரத்தாற் பலபோதால். (௧௧)

பரிசுத் தம்பெற வர்ச்சனை செய்தே பகர்செங்நெ
லரிசிப் பானிற வல்சிப் போனக முதவிச்சேர்
வரிசைப் படிசோ டசவுப சார வகைநல்கி
தரிசிற் றன்னுப வாசஞ் செய்தான் றொடராற்றேன். (௧உ)

மாலூரம்=வில்வம்.

வேறு

திரிதின மிந்த வகையுப வாசஞ்
செய்திறை திருவடி மலர்மேற்
கருதிய பூசை யாகமப் படிமார்க்
கண்டய முநிபுரி தலுமே
பருதிபல் கோடி யொருங்கெழுந் தன்ன
பான்மைபோற் றனிப்பரஞ் சோதி
சுருதியுட் பொருளா முமையொரு பாகந்
துலங்கவான் பிறைமுடி தோன்ற. (கங)

கருணையே சொரியு நயனமோர் மூன்றுங்
கவின்முக மலர்தரு நகையு
மருணமும பரசு மபயமும வரத
மணிபெற விளங்குநாற் கரமும்
வருண வெம்புலியின் சருமநல் லுடையு
மறைசசிலம் பாற்றுமெல் லடியுந
தருணவெள் விடைமேல் மாணிக்க வரைபோற்
றயங்கொளி தழைப்பமுன் னின்றான். (கச)

மாலவன் பிரமன் காணுதற் கரிய
மறைப்பொருள் முன்வெளிப் படலுங்
காலனைக் காய்ந்த முநிவரன் காணூஉக
கரைந்துயி ருள்ளமுங் கனிய
ஞாலமேற் பணிந்து கைபுடைத் தாடி
நயனநீர் சொரிதரப் புளக
மேலவே யரும்ப வில்வ*காந் தாரத்
திறைவனைத் துதிசெய லுற்றான். (கரு)

---

* காந்தாரம் = அரண்யம் : காடு.

பன்னமும் காயுங் கந்தமுங் காலும்
பசிக்குண வருந்தியே பன்னாட்
டன்னிக ருடலம் புற்றுமாய் மரமாய்த்
தவம்பல கோடிசெய் வோர்க்கு
மின்னமுங் காணற் கரியைநீ யடியேற்
கெளிமையா யெப்திவங் தாண்டாய்
பொன்னவிர் சடையாய் *வில்வ மூலத்திற்
புநிதனே நின்னடி சரணம். (௧௬)

முழுதுணர் முநிவோர் வானவர் குலிச
மூலவெம் படைக்கரன் வேத
னிழுதுசேர் கீர வீரையிற் றுயில்வோ
னெவரையு மநித்திய ராக்கித்
தொழுதுள முருகா வென்னைநித தியனுந்
தொண்டனென் றண்டனை யையா
வழுதிநா டிலங்கு வில்வ மூலத்தில்
வள்ளலே நின்னடி சரணம். (௧எ)

ஆருமோர் குடங்கை நீர்தழை யிடுவார்க்
கழிவில்வீ டளித்தனை போற்றி
தாருகா வனத்தில் முநிவர்பன் னியர்க
டருபலி யேற்றனை போற்றி
போருலா மூவர் புரம்பொடி யாகப்
புன்னகை புரிநதனை போற்றி
சீருலாந் தெய்வ வில்வமூ லத்திற்
றேவர்க டேவனே போற்றி. (௧அ)

காட்சியில் நினைப்பிற் கேள்வியி லின்பக்
கனியெனக் காயினை போற்றி
வாட்சின வேற்கட் காளிமுன் றுண
வாதினில் நடித்தனை போற்றி

தாட்சிவந் திடமுன் பரவைபாற் றாது
தனிநடந் தருளினை போற்றி
யாட்சியா மகிமை வில்வகாந் தாரத் தாதிரத்
நேசனே போற்றி. (ககூ)

இன்னணந் துதித்துப் பன்முறை மலர்த்தா
ளிறைஞ்சிய முநிவனை நோக்கிப்
பொன்னவிர் கடுக்கை வேணிய னினது
பூசனை யுவந்தன மனத்தி
லுன்னிய வரநீ கேட்குதி யென்ன
வுறுகுறை யொன்றிலே னென்று
நின்னடித் துணையை யென்மன நீங்கா
நேசநீ யருளுதி யென்றான். (உ0)

மறைமுநி யுரைத்த வாசகங் கேளா
மணிமுடி துளக்கியெம பெருமா
னறைதரு வானு மளிததன முன்மே
லன்பினாற் குருவுப தேச
முறைமையா யுரைப்போங் கேட்டிநம் மடியார்
முக்கிய மறிகிலார் மமதை
நிறைதரு செருக்கா லவமதித் தவரை
நிக்கிர கமபுரி குவமால். (உக)

வேறு

வழிபடு முன்றனை யவமா னஞ்செயு மதனாலே
விழியழல் பொழியும் வெய்ய பகட்டின் மீதேறிக்
கழிதரு தூதர்க ளுடனே யெய்திய காலன்றா
னழுதல றிடவே நமதடி யான்முன் னடல்செய்தோம். (உஉ)

வம்புசெய் தடியவ ரைக்கொலை செய்திடும் வாதாபி
தம்பியெ னுங்கொடு வினைவில் வலனிவர் தமைமுன்னாட்
கும்பச முனிவனை யேவிப் பொடியாய்க் கொலைசெய்தோம்
நம்புமெய் யடியவ ரிடர்தீர்த் திடுசெயல் நமதென்றார். (௨ரு).

வேறு

நறுமலர் நந்தன வனமு மியற்றுத லுண்மலர் கொய்தேதூ
விறகிய விண்டை தொடுக்குத லாலய மெங்கணு மழகாக
மறுவற மலகிடன் மெழுகுத னமது மகத்துவ மார்காதை
யுறுதி தரும்படி கேட்குதல் சரியைக குடையவர் தொழிலாமே. ()

தண்புனல் வாவி படிந்தே வெண்பொடி சட்டக மிசைபூசி
நண்பொடு சுத்திக ளைந்து மியற்றியே நம்மை யகத்துள்ளே
யெண்பெறு பூசை புறத்துஞ் செய்தே யெரியினை விதிமுறையே
பண்பினி யற்றுவ தெல்லாங் கிரியையர் பயிறரு செயலாமே.(௨கு)

விசையுறு மைம்புல னுறக்கர ணந்தனி மேவிய முக்குணமு
நசையி னடக்கி யிடைபிங் கலையற நடுவுட் டொளைவழியே
யிசைதரு வாயு விடுத்தா தாரத் தெமதொளி யுருவுடனே
யசைவற வொன்றிய நிலைமையர் யோகத் தநுபவ முடையோரே.()

பலபல வாகம நெறிக ளறிந்தே பதிபசு பாசத்தி
னிலைமை யறிந்தே பவமர ணப்பிணி நில்லா தகறாவே
குலவிய தற்போ தங்கெட வருணெறி கூடுசி வாநுபவத்
திலகு மநோலய மெய்திய மேலோ ரின்பமெய்ஞ் ஞானத்தோர். ()

பாசத் திமிர மகற்றிய ஞானப் பருதி யெனுங்குரவன்
வாசப் பதுமத் தடியினி றைஞ்சில மூத்திய வர்க்கேமெய்ந்
நேசத் துடனுட லாவியு மற்றுள நிதியும ளித்தறிவா
லாசற் றிடுமுப தேசம் பெற்றவ ரவரெம தடியவரே. (௨அ).

திருவடை யாளங் கண்டி நி முடனே சென்றவ ரடிமீதி
லுருகும னத்தொடு வந்தனை செய்தவ ருவகைபொ ருந்திடவே
மருமல ரர்ச்சனை செய்தே யறுசுவை வர்க்கத் துடனன்னந்
தருபவ ரவர்தா மெமதடி யவரிற் றகைமைபெறும பெரியோர்.(உகூ)

குரவ னிலிங்க மடியவர் தமமேற கோதறு பத்தியினுற்
பரவிய வந்தனை செய்தே பூசனை பண்ணிய தூயோர்கள்
வரன்முறை சொல்லிய விவர்களேயெய்ய மானனுஞ்செய்தோரை
யிருநில மீதினி னசைஞ் செய்வோ மிதுநிச சயமாமால். (ஙய)

வேறு.

வெண்ணீ றக்கமெ ழுத்தைந் திவைதமை மெய்யென்றே
யுண்ணே யமமிகு வாரப பத்தரு டன்பகையே
பண்ணு நிற்போர் தம்மையு மதமே பணுவோமெங்
கண்ணீ ரினில்வரும் வில்வமு மக்கமுங் காணுங்கால். (ஙக)

நந்திரு விழிநீர் விந்துவி லங்கவை நண்ணுதலா
லந்தரு மத்தரு வொன்றுக் கொன்றதி கமுமில்லை
யெந்திரு வடிவுக் கேசம மாகவி ருக்குஞ்சீர்
தந்திடு மக்கம் பூண்டிட வில்வார்ச் சனைசெய்ய. (ஙஉ)

மெய்ப்பல னெய்தும் வில்வப் போதும் வில்வக் கட்டையினு
லொப்பறு சாநது மெமக்கினி தாமி துண்மைமுன்னுட்
டப்பித பூந்திரு விண்டுவி னுடனே துதைவில்வத்
தப்பெரு மூலத் தினில்வா சஞ்செய் வதனாலே. (ஙங)

எவ்வுல கங்களு மேத்தக் கற்பினி லிசைபெற்றுள்
செவ்விகொள் செய்யாள் கேசவ னுலகத் திதியுற்று
ளவ்வகை நிற்கே வில்வ விசேட மிசைத்திட்டோம்
அவ்விய மற்றிடு முண்மைய தாம்பவ மணுகாதே. (ஙச)

இந்தத் தருவின் மகத்துவ மிருசெவி யிற்கொண்டோர்
பந்தத் தொடர்பிலர் வில்வக் கோட்டிற் படுசந்த
மைந்தர்க் காதர வாமால் மார்க்கண் டயகேணஞ்
சொந்தப் பத்தர்க ளொருவற் குமிது சொலவில்லை. (௬௫)

பத்தியின் மிக்கவ னுதலி னின்மேற் பரிவாயிவ்
வுத்தர மியாவு முரைத்தன மாலென் றுதவிப்போய்
முத்தனி லிங்கத் தெய்திய பின்னர் முதல்வன்சொல்
சுத்த மகத்துவ மெல்லா முன்னித் துதிசெய்தான். (௬௬)

வேறு

கூவிளந் தளத்தி னாலுங் கோங்கலர் மலரி னாலுந்
தேவர்கள் தேவைப் பூசை செய்துமா முநிவ ரோடு
மேவல்செய் பவர்கள் சூழ விருந்தன னந்த வில்வச்
சேவைசெய் பவர்க்கு மிக்க தினந்திரி காலந் தோறும். (௬௭)

மறையவர் வதைமே யாகு மானபாத கங்க ணீங்கு
மறைதரு வில்வ மூலத் தடியினில் மிருத்தெ டுத்துப்
பிறைநுதன் மீதி விட்டாற் பிதாமக னெழுத்து வேறாய்க்
குறைபெற விருந்தா லுந்தான் கோதிலா வெழுத்தா மன்றே.

உடற்பிணி குட்ட ரோக முடன்வரு குமர கண்டன்
விடற்கரு நோய்க ளெல்லா மேவிடா தகலு மன்றிச்
சுடர்த்தொடி வந்தி யானாள் சோமவா ரத்தில் வில்வத்
திடத்துறு மிருத்து வில்வ பலத்தள மெடுத்து வைத்தே. (௬௯)

ஒருதிங்கட் பரினு மந்தா னுதகம்விட் டேக ரைத்துக்
கருதியுட் கொண்டாற் றெய்வக் கான்முளை பயப்பா ளன்பால்
வருமுயர் மதலை யீசன் மலரடிக் கன்ப னாகி
யிருநில முழுது மேத்த விசைபெற வாழ்வ னன்றே. (௭௰)

வேனிலாம் பருவந் தன்னில் விரைபுன றசும்பிற் கொண்டே
கானிலா வியமா வில்வங் கதித்திடு மூலந் தன்னில்
மேனிலா வபிடே கஞ்செய் வித்தகர் தசும்பொன் றுக்குத்
தானுலா வுவரோர் கோடி சார்சிவ லோகந் தன்னில். (சக)

உயர்ந்தவன் றென்பு லத்தோ ருங்கதி பெறுலா ரீசன்
நயந்திடு மிடத்திற் கங்கி நாயகன் றிசையி லோங்குங்
கயந்திரி மலைய மேவுங கடமுநி தீர்த்தத் திற்கு
வியன்கொடென் கரையில் வைகும் விளங்ககத் தியவி லிங்கம்.
விரும்புலிங் கத்தின் முன்னோர் வில்வமுன் டதன்பால் வைகி
யருமபர னடியார் மூந்நூ லந்தணர்க் கன்ன மீந்து
வரும்பிதா வன்னை வீந்த மந்தினந் தன்னி லங்கண்
டரும்பிண்டப் பிரதா னங்கள் தருப்பண முறையினாலே.(சரு)

இழைத்தவர் பிதிர்க்கள் யாரும் யிறையுரு வாவர் கொன்றைத்
தழைச்சடைப் பரனைப் பாரி சாதமா வில்வந் தன்னை
வழுத்தியோர் வலமவந் தோர்கள் வையகம வலமாய்வந்தோர்
விழைத்திடு பலனை யெய்தி விருமபிய தடைவ ரன்றே. (சச)

சினைவிரி வில்வந் தன்னைச சேய்மையிற் றரிசித் தோர்க்கு
வினைகொள்பா தகங்க ணீங்கும் வில்வத்தின் சருகு தன்னைத்
தனைநிக ரான வோமத் தணலிலிட் டந்த நீற்றைப்
புனைபவர் மநுமு லத்தைப் புநதியி னினைந்து கொண்டே. ()

முடிவிலா முத்தி சேர்வார் முயன்றிடு மந்த நீற்றைப்
படியினிற் சுரமுற்றோர்மேற் பரிவுடன் றரிக்கி னீங்குங்
கடிகமழ் வில்வ மாலைக் கண்ணுத லிறைக்கு மல்குந்
துடியிடை யுமைக்குஞ் சாத்திற் சொலுங்கண நாத னாவான்.
துணர்விரி வில்வநீழற் றுளங்கிய தானஞ் செய்தா
லணுவள வெனினு மேரு வனையவாங் கனக தானம்
பணினர்தம் பலத்தைச சேர்வர் பகர்ந்தவக் காங்க ளாந்துந்
துணிவுற வோரு ருத்தான் துகளறச் செபித்த பேர்க்கே. ()

உருக்கோடி செபித்தார் மேன்மை யுற்றிடுந் தரிசித் தோர்கள்
திருக்கோட்டும் வில்வ மூலச் சிறப்பினை வழுத்த வென்று
லருட்கொடா துயர்ந்த சேட னாயினு மரிதன் னீழல்
இருப்பர்கள் கணப்போ தேனு மிரதிரா யகனைப் போலே. ()

திவ்விய வடிவ மெய்திச் சிவபதந் தன்னிற் சேர்வ
ரவவியல் பேதென் றுன்முன் னனந்தவ சனனென் றோர்கோன்
வவ்விய சுணங்க ரூபம் வதிந்துசஞ் சரித்து வில்வச்
செவ்விகொ ணிழலில் வந்து தீர்ந்தனன் முத்தி சேர்ந்தான்.()

அன்னிய மாய தேகத் தவர்கதி பெறுவ தெல்லா
மென்னினிச் சொல்வ தென்றிவ் வியல்பெலாஞ் சூதனோதப்
பன்னரு முவகை கூர்ந்து பரவியா தரவு பொங்கத
தன்னிக ரிலாத மேன்மைச் சவுநக முநிவி னாவும. (௩0)

ஆறுவது மார்க்கண்டன் பூசைச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩௩௨.

ஏழாவது

அன்னத்துவசன் பேறுபெற்ற சருக்கம்.

தொல்லையாம் புராணந் தேருஞ் சூதமா முநியே யோங்குஞ
செல்லணி மாட நீடு திராவிட தேய மன்னன
அல்லல்சேர் சுவான மெய்யை யடைந்தது மதுபின் னீங்கு
மெல்லையு மினிதாய்ச் சொல்வா யென்னலுஞ் சூதன் சொல்வான்.()

திராவிட தேய வேந்தன் செய்திடு சரிதந் தன்னைப்
புராணநன் முறைமை யாகப் புகலுவன் கேட்போர்க் கெல்லாம்
பராபர னருளாற் பாவம பாறுமா னவமு நீங்கும்
சராசர வுயிர்கட் கின்பந் தரும்பொன்னிக் குதீசி தன்னில். (௨)

மல்லலஞ் சிறப்புஞ் சீரும் வாய்ந்தவுச் சீன மென்னுந்
தொல்லையம் பதியி னுன்காய்ச் சொல்லிய வருணத் தார்க
ளெல்லையில் லார்கள் வாழ்வ ரெழில்வள ரிமைய மீன்ற
வல்லியி னுடனே போசேச் சுரனங்கண் மருவு மாதோ. (௩)

சிறந்தவப் பதியின் வாழுந் திராவிட வேந்த னீதி
பிறந்ததோ ரிடமா யார்க்கும் பேரருள் புரிந்து காத்தே
யறந்தரு செல்வ மோங்கி யவனியைப் புரக்கு நாளின்
மறந்தரு தசைமேல் வைத்த வாஞ்சையால் வனத்திற் சென்றான்.

வேறு

ஐங்கதிகொள் வாசிமிசை யண்ணல்செலும் வேலை
வெங்கதைவில் வாள்குலிச வெண்மழு வெழுக்கள்
அங்கையுறு பாலமுயர் தோமரமுள் ளாழி
சங்கையுறு கைப்படைத ரித்தவர்கள் சூழ. (௫)

காலனெதி ரஞ்சுகடு வேகமுடை யோராய்
கோலவடி யிற்கழல்கு தைப்படலி றுக்கி
வாலெயி றிலங்குமுழை வாய்ஞமலி கைக்கொண்
டாலநிகர் கோபவடல் வீரர்பலர் சூழ. (௬)

சென்றன னுலம்பொருத திண்புயவின் மன்னன்
வன்றிறல்கொள் தானைநிரை வாளுழவர் தம்மைத்
துன்றணிவ குத்தனன டந்தனர் தொடர்ந்தார்
கன்றிவரு மாவினிரை கானிடைக லைத்தார். (௭)

வாம்புலி படுக்கவொளி வைத்தருகு நிற்பார்
தேம்புசரி வேகமொடு சென்றெதிர் பிடிப்பா
ராம்புதிய மானின மடுக்கவலை வைப்பார்
சோம்பரிசி னேனமுற நூறுவர் தொடுத்தே. (௮)

குத்துவர்கள் வாளெதிர் குலுக்கிலகு வாலே
தத்துவர்வ ராகநிரை தானலறி வீழ
மொத்துவர் தசைக்குருதி மூளைநிண மோட
வித்திற மடற்படைஞ ரெங்கணு மிசைந்தே. (கூ)

கட்டுவர்வ லைக்குள்வரு கானிரலை தன்னை
வெட்டுவர் வரிப்புலியை வீரமுடன் வாய
தட்டுவர் பிணித்தெறி சரமபல விடுத்தே
கிட்டுவர் மறம்பயில் முட்கேழல் பொருவீரர். (க0)

மாவழங்கு கானினிடை மள்ளர் திசைதோறு
மேவியங்க ணுடவர்வி ளைகைவில் வணக்கி
காவல்புரி மன்னன்மிரு கங்கள்வதை செய்தே
யேவலுழ ஞோரறவி வன்றமிய ஞனன். (கக)

வேறு

அங்கிலைக் கதிரோ னுச்சி யணுகிய வேலை தன்னி
னின்னல்சோ தாக சோக மெய்தியே பசியால் வாடி
மன்னவன் றமிய ஞகி மாவினை யுகைத்து நுண்ணூல்
பன்னரு முனிவ ரெல்லாம் பயிலவயி ரவகான் சென்றான். (கஉ)

சென்றவன் சுமந்து வென்னு மிருடியாச் சிரமத் தேகி
யன்றருண் முனியும் பன்னி யவளுமே யட்டு வைத்தே
நன்றரு ளுச்சிப் போதி ஞனகா ரியமாய்ச் சென்றார்
வென்றிவே லிறைவ னங்கண் விரைவினிற் புக்கான் மன்னே. (கங)

ஒருவரு மிலாது பார்த்தா னுடற்றிய பசியி னாலே
யருமடை தனித்த தங்க ணயின்றன னந்த வேலை
யிருடியாஞ் சுமந்து வந்தே யிராசனைப் பார்த்து நின்று
திருகுவெஞ் சினங்கள் மூள சிலவுரை புகல லுற்றான். (கச)

அஞ்சகே தனனீ யார்க்கு மடாதகா ரியஞ்செய் தாயா
லெஞ்சலி லீசன் பூசை யியற்றுநி வேத னந்தான்
றஞ்சமாய்ப் புரிய வில்லை சற்றுநீ பொறுத்தா யானல்
வஞ்சமி லெமதுத் தார வாய்மையாற் புசிக்க லாமே. (கரு)

அயினியீ தலது வேறே யருங்குளச் செந்நெ லாதி
வயினுறும் வல்சி யில்லை வாய்ப்பநீ மாந்துஞ் சேடம்
பயினிவே தனத்துக் காகா பாண்டத்தி னனத்தைக் கீழா
மெயினனுய் தினமுற் பாண்டத் தினையுமே யெறிய வேண்டும். (கசு)

எனுமுரை யிருடி கூற யிருநில வேந்தன் சொல்வான்
மனுமுறை யரச னணை வசத்தினில் வைகி மேன்மை
துனுமுயர் முநியே வேந்தர் தோன்றிடா தென்செய் தாலுஞ்
சின மகல் மறையோ ரந்தத் தீமையைப் பொறுத்தல் வேண்டும். ()

பசியிறு லன்றோ யானுன் பன்னசா லையினிற் புக்கு
மிசையினை யயின்றே னந்த மிசசிலைச் சுவான சேட
நசையுறு சுரையின் பான மென்னவு நவின்று மென்றே
யிசைமன னிநதை சொல்ல யிருடிவெகு சினத்த னுகி. (கஅ)

ஞமலியா குவைநீ யென்றே நவின்றுசா பததை நலகித்
தமதுயர் பன்னி யோடுந் தருந்துறை யாடப் போநதா
னிமமதிக் கவிகை வேநத னிருடிசா பததி னலே
கமமுறு வெய்ய ஞாளிக் கடியமெய் யடைந்தா னன்றே. (ககூ)

செம்மைமா முநிக்குச் செய்த தீமையாற் சாப மெய்தி
யும்மையி னறிவு நீங்கி யோங்குதே யங்கள் கானம்
வெம்மைசே ரிடங்க டோறும வெய்யசா பத்தால் வாடி
யிம்மையி னயுத மட்டு மிடருழந் தலைந்த தம்மா. (உ0)

வெம்பசிப் பிணியாற் சால மெய்யெலா முலர்ந்து பார்த்தோர்க்
கும்பயந் தநது நிந்தை கூறவே யருவ ருப்பார்
யிம்பரிற் றிரிந்து தள்ளு மிடத்தினி லிடங்கர் வாயிற்
கம்பிதத் தடனே சிக்குங் கலவடை கழுத்திற் றூங்க. (உக)

துன்பமீ தூர வெங்குஞ் சுற்றியே திரியு நாளி
லின்புறு முன்னு ளன்பா லியற்றுபுண் ணியத்தி னாலே
மன்பெரு வைகைக் கீழ்பா லழல்வீரன் மறைக டேர்வே
தன்பணிந் தேத்துஞ் சோமேச் சரத்தலந் தன்னில் வந்தே. (உஉ)

அவ்வூரில் நடகன் றெய்வ வாடானைப் பதிக்கு வந்தா
னவ்வூன ஞமலி யன்னோன் வரும்வழி தொடர்ந்து வந்தே
தெவ்வூர்மூன் றட்ட தேவன் செயலினா லயத்துட் சென்று
வெவ்வூதை வெயிலான் வாடி மெய்வருந் தியத னாலே. (உ௩)

கடைப்படு ஞாளி நீழல் காதலித் தோடி வில்வத்
திடைப்படு நிழலிற் றுஞ்சி யிருநதுயில் விழித்த போதின்
முடைப்படு சுவான ரூப மோசன மாகி மேன்மை
யுடைப்பெருங் காமர் போற்ற வும்பர்தம் வடிவங் கொண்டான். ()

வடிவுள வேந்தன் வில்வ மகத்துவ முணர்ந்தந் நீழ
லடியினிற் சயம்பு வாகி யநாதியா மிலிங்க முன்னாட்
கடிகொண்மா மலரி னண்பன் கமலமன் சேயன் வேண்டப்
படிமகிழ் வரங்க ணல்கும் பான்மையு முணர்ந்து நின்றே. (உ௫)

அனலிடு மெழுகு போல வகங்குழைந் துருகி யாற்றின்
புனலெனக் கண்ணீர் வாரப் புளகமெய் போர்ப்ப மீண்ட
பனகங் கணத்தி னானைப் பன்முறை வலமாய் வந்தே
யினமலர்ப் பாத மீதி லிறைஞ்சிநின் றேத்து கின்றான். (உ௬)

வெய்யவாய் ஞாளி யாகி வினைவலி யநேக காலம்
வையக முழுதுஞ் சுற்றி வாடிய தமிய னேற்கென்
னையநீ மருந்து மாகி யன்னையும் பிதாவு மாகித்
தெய்வமு மாகி யிங்ஙன் சிறந்துவீற் றிருந்தா யந்தோ. (உ௭)

வரையினிற் கானிற் செய்ய வார்தழல் மீதிற் றேங்கு
திரையினிற் பன்னா ளின்று செயலருந் தவஞ்செய் தோர்க்கும்
கரைவிடை யுடையா யுன்ற னல்லருள் கிடைத்தி டாதியான்
றரையிலெத் தவஞ்செய் தேனுன் தாளிணை பணிதற் கென்றான். ()

அறிவின்றிக் கடைப்பட் டுன்பா லடைந்திடு நாயி னேனை
நெறியினு லுயர்த்தி யென்று நின்னடிக் கன்ப னுக்கு
மறிபுனை கரனே யின்ப வாரியே யென்றே யன்பாய்க்
குறிகுண மிலானை யேத்திக் குறைபடா வின்பங் கொண்டான்.

கொண்டவன் பேரா னந்தக் குதுகுதுப் பெய்தி மீண்டான்
றொண்டர்க ளொருங்க வானோர் தொழத்தடை யெய்தும் வாயி
லண்டின னண்டர் சூழ வந்தாத திழிந்த பானு
மண்டலம் போலச் சோதி மணியணி விமான மெய்த. (௬0)

கூறினன் றுதிகள் வில்வக் குளிர்நிழற் குழகன் றன்னைத்
தேறினன் பிறவித் துன்பந் தீர்ந்தனன் வலமாய் வந்தே
யேறினன் விமானம வேந்த னெழுந்தன சங்க நாதம்
வீறின சின்ன வோசை விம்மிய திசைக ளெல்லாம். (௬௧)

வேறு

கைவண் டாரற்றத் திதலைபடர் களபப் புளகக் கனதனத்தால்
தொய்வண் டிழைநூ லிடையொசியத் தொடுத்த தாம மதுவருந்தி
மைவண் டினஞ்சூழ் குழறுழ வான மடவார் கரஞ்சேப்ப
மெய்வண் டனைய விழிசுழல இருபாற் கவரி பணிமாற. (௬௨)

மின்னிற் பொலியுஞ் சிறறிடைவெண் ணகைச்செவ் வாய்மைக்
[கருங்கூந்தல்
பொன்னிற் றிகழுந் திருமேனி புனித மதுரக் கரும்பனைய
கன்னிக் குமரிப் பருவமின்னார் கையி லடப்பை காளாஞ்சி
வன்னத் தோகை மயில்விசிறி மணிககாம் பசைத்துப் புடைசூழ.

வேறு

ஒலியர்க்கு மெழுத வொண்ணு வனப்பு வாய்ந்தே
வும்பருணு மமுதமோ ருருவ மாம்போற்
பாவையர்கை யாமேந்தித் தனத்திற் சாய்த்தே
பயினுமா டகமுறுக்கிப் பாணி யோசைக்

கோவையித ழசையாது தந்த பந்தி
குறுநகைதோன் றாதுகுண மாகத் தந்தி
நாவிலிருந் தியன்றனவோ வென்ன வின்ப
நலமாகச் செவிக்கிசையி னமுத மூற்ற. (௫௪)

வேறு

வார்க்கு ளடங்கா தெழுந்தியானை
மருப்பைக் குடதைச் செயித்துவிம்மி
யீர்க்கு மிடையிற் புகுதாம
லிணைந்த புளக முலையசையப்
பார்க்குஞ் சிறிய விடையொசியப்
பாத சால மிகவொலிட்
டார்க்கு மடவார் கரநீட்டி
யசைபூங் கொடிபோ னடமாட. (௫௫)

கரிய வறன்மென் மலர்க்கூந்தற்
காவி விழிச்செங் குமுதவித
ழரிய பசிய கழைதோள்மின்
னனையார் காந்த ளங்கையினீர்
சொரிய வழகு சாமப்ராணித்
தூப நிரைகள் மிக்கவொளி
விரிகற் பூர வாலத்தி
விளங்க வேந்திப் புடைசூழ. (௫௬)

ஐந்து முழவும விண்ணதிர
அணிவெண் கவிகைத் துவசநிரை
வந்து புடையெங் கணுநெருங்க
வானோர் மலர்மா ரிகள்தூற்றப்

புநதி மகிழ்வேத் திரமேந்திப்
புகல்வந் தியர்கள் புகழ்கூற
இந்து வதன முடிவேநத
னிசைபொன் னுலகத் தினைச்சார்ந்தான். (ருஎ)

அன்னத் துவசன் வரவறிந்தே
யமரர் கோமா னெதிர்கொள்ள
மன்னிக் கலநதாங் களவளாய்
மகிழ்ந்து முகமன் பலகூறி
மின்னிற் பொலியு மரியணையின
மீதி விருத்திப் பூசிததான
தன்னிச் சையினிந திரபோக
சவுகய மருநதி யினிதிருநதான். (ருஅ)

வேறு

இநதிரன் வாழ்நா ளெல்லை யெனணிலாப் போகநதுய்த்தே
யந்தரத் தமரர் போற்ற வரசனந ததில் வால
சநதிர மவுலி யெம்மான் றையலோர் பாக மேவ
சுந்தரத் திருவோ லக்கந தூலங்குமவ் வுலகிற் சார்நதான். ()

மெய்யறி வின்றி வநது வில்வத்தி னிழல்கால் முற்றன்
துய்யவோர் கனைந்தான் றுஞசி யுறுதுயில் விழிதது நின்ற
வையக வேநதன் பெற்ற வரமிது வானு லநதச்
செய்யபூந தருவுக கொப்புச் செப்புவ ரெவரே யம்மா. (சO)

இணரணி வில்வ மீச னிடத்தினுற் பத்தி யாலே
பணரணி வில்வ மென்றும் பரனென்று மபேத மின்றி
யுணர்வுறி னெப்ப தாகு முறுசினை மலர்சேர் வில்வம்
புணர்வுறு மேன்மை தன்னைப் புகலலற் புதம தாமே. (சக)

செப்புமிப் பதியின் மேன்மை தீர்த்தத்தின் மேன்மைக் கியாவு
மொப்பிலே சேட னுலு முரைப்பதற் கடங்கா தோங்கு
மிப்பெரு வில்வ நீழ லினிலொரு கணப்போ தூற்ற
வப்பவ ஞானி முததி யடைந்தது கண்ட தாலும். (சஉ)
ஆதியில் வில்வ மேன்மை யரனரு ளியதி னுலும
மூதறி வுடையோ ரெந்த முயற்சியும் புரிந்து வந்தே
தீதிலா வில்வந் தன்னைத் தரிசனஞ் செய்ய வென்றே
வோதுகான் கண்டந தீவி னுறைந்துமே சிந்தை செய்தால். ()
சகலபா வங்க ளிங்குஞ் சந்தேக மெண்ண லாகா
புகலும்புண் ணியகா லத்திற் போற்றியே வலமவா தோர்க்குத்
துகளறு மடியோன் றுக்குத் துரங்கநன் மகப்பே றெய்து
மகமகிழ் புகர்வா ரத்தி லலங்கலும விரையுஞ சாத்தி. (சச)
அருச்சனை புரிந்த பேர்க ளகத்தினிற திருமின் சேர்வாள்
விரித்திடும புகழ்சேர் செல்வ மேன்மைநித் தியகல் யாணந்
தரித்துவாழ்ந திடுவ ரீசன் சாற்றுமவாக் கியமீ துண்மை
தெரித்திடிற் சத்தி யஞ்சத் தியஞ்செழு மலர்வில் வத்தை. ()
மதியொன்று சேவை செய்தால் வருமபூத வேதா ளங்க
ளிதமில்சா கினிபி ரேத மிடாகினி யணுகா தேகுங்
கதிதரு சுகங்க ளிட்ட காமிய மெல்லா மெய்துஞ்
சதிசெயும் விபரீ தங்க டந்தசொப் பனமு நீங்கும். (சசு)
கனிசெறி வில்வ மாம கத்துவ மெல்லா மோர்ந்தே
பனிமதி தவழுங் கோட்டுப் பருப்பத முநிவ னெய்திச்
சினைகொள்கூ விளத்தின் மூலத் திற்சிவ ப்ரதிட்டை செய்து
யினியநற் பூசை நாளு மியற்றியங் கிருந்தான் மன்னோ. (சஎ)

அன்னத்துவசன் பேறுபெற்ற சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௯௯.

எட்டாவது

அகத்திய பூசைச் சருக்கம்

பத்தரிற் பெரியோ ளுகிப் பரம்பொருட் டிறமா ராய்ந்து
தத்துவ ஞான முற்ற தமிழ்முநி திருவா டானை
யத்தனைப் பூசை செய்தே யருள்பெறு முறைகூ றென்றே
வித்தக முநிவன் கேட்க மெய்யுணர் சூதன் சொல்வான். (க)

பதுமமார் கற்பந் தன்னிற் பைந்தமிழ் முநிதீர்த் தங்கள்
கதுமென வாட வேணடி காதலி னெழுந்தான் வால
விதுவுற ழிமைய வெற்பு மேவுகே தாரஞ் சேது
முதுமலை யாளமட்டு முயற்சியாற் செல்ல வெண்ணி. (உ)

திரைவர நதிசூழ் காசித் திருநகர் ப்ரயாகை கேடைய
வரமருள் செயுங்கு மார வனமபா னுறைகா கோலங்
கரியுரி புனைவோ னீல கண்டமே வடவா ரண்யங்
குரவணி குழலாள் பாகன் குலவிய திருக்கா ளத்தி. (ந)

இருவரும் வாதிற் காண வெரியுரு வான வெற்பு
சுருதிநா யகிதண் கொங்கைச் சுவடுடை யொருவன் பேரூ
ரிருநில முழுதுங் காண வெருவைவந் திறைஞ்சுங் குன்றஞ்
சிரசிறு னடநத வமமை திருநடங் கண்ட கானம். (ச)

அரக்கர்த மேன்மை யாலே பயன்புவி யாக்கு மங்கா
ளூரத்துட னின்ற வோங்க லுரகமும் புலியும் போற்றச்
சிரத்தணி மகிழ்நது காணத் திருநடம புரிந்தோன் மன்றங்
கரைத்திடு மூழி காலக் கடலிடை மிதக்கு மவ்வூர். (ரு)

வலிகெழு சடாயு போற்ற வரந்தரு கின்ற வேளூர்
பலிகொளும் பாணு ருணப் பாலனை வதைத்த சீரூர்
நலிவரப் பிறந்தோர் மீண்டும பிறந்திடா நகர மாறன்
மெலிவுறும் பிரம கத்தி வேதனை தவிர்த்த மூதூர். (சு)

கங்கையும் படியுந் தெய்வக் காவிரி சூழ்கு டந்தை
மங்கைபங் குறைவோன் வீம வளமறை வணங்கு கானஞ்
செங்கண்வெள் விடையின் பாகன் றிருப்புன வாயி லாதி
யெங்கணு யகன்வாழ் தெய்வத் தலமெலா மிறைஞ்சி யேத்தி.

பிரமா முரன்று செந்தேன் பிலிற்றவண் டிசைகள் பாடு
மருமலர்ப் பாரி சாத வனஞ்செறி வளமபெற் றோங்கித்
தெரிசனம் புரிந்தோர்க் கட்ட சித்தியு மழிவி லாத
அரியநல் வீடு நல்கு மஜகஜ புரத்திற் சார்ந்தான். (அ)

முநதைமா தவத்தா லிந்த முதுபதி யடைந்தோ மென்னச்
சிநதையி லார்வம் பொங்கத் திகழுடற் புளகம போர்ப்ப
வந்தனை புரிந்தா னங்கண் மார்க்கண்ட முனிவன் கானூஉ
எநதையீங் குற்று யென்றே யெதிர்கொளா முகமன் பேசி. ()

ஆதர வாக வங்க ணளவளாய்த் தமிழ்தேர் தெய்வ
மாதவர்க கொடுபோய் பனன சாலையின் வைத்தே அன்பா
யேதமி லதிதி பூஜை யியற்றியாங் கிருந்த பின்னர்
வேதமார்க் கண்ட ரோடும விமலனைப் போற்ற வுன்னி. (௧0)

மனவலே யெறிந்து செல்லு மணிமுத்தா நதியின் மூழ்கித்
தினகரன் றீர்த்த மாடித் தேவர்க டேவைப் போற்றித்
தனிமிரு கண்டு சேயன் றன்னையன் பாக வேத்தி
வினியவித் தலததின் மேன்மை யியம்பென வவனுஞ் சொல்வான்.()

வேறு

இடர கற்றி நன்மை நல்கு மிலவ லிங்க மாதியிற்
சுடர வன்ப ணிநது போற்றுஞ் சோதி யாகு மவனுறுங்
கடிகொள் வில்வ தாருவைக் கருத்தி லெண்ணிற் கண்டிடிற்
படியு ளோர்க ளழிவி லாத பரம முத்தி யெய்துவார். (௧௨)

ஆழி வேந்த னீன்ற மைந்த னருந்த வன்ச பித்ததாற்
சூழி யானை மேனியுந் துருவையின்மு கமுமாய்ப்
பாழி டங்கள் கானெ லாம்ப டர்ந்த லைந்திவ் வேலைவா
யூழின் வந்த சாப நீங்கி யுய்ந்து பேறு பெற்றனன். (கங)

அஞ்ச கேத னத்தி ஞமை ரண்ணல் சாப வேதுவால்
வெஞ்சு வான மாய லைந்து வில்வ நீழ லெய்தியே
வஞ்ச மான சாப நீங்கி வான வேந்த ஞயினு
னெஞ்சு மற்றை யோர்கள் பெற்ற தென்ன வென்றி யம்புவேன். ()

எம்ம ஞேர்க டவமி யற்றி யித்த லத்தி னெல்லைவா
யம்ம வென்சொல் கேன வரங்க ளவர்கள் பெற்ற தளவிலை
யுர்மை யெத்த வஞ்செய் தாய்கொ லுலக னைத்து மீன்றதோ
ரம்மை பங்க னருள்ப டைத்தி யாத லாலென ரேதிஞன். (கரு)

வேறு

சொல்லியமேன்மைகள்கடமுனிசெவியிற்சுவையுணர்வெய்தியபின்
புலவிய வுவகை பொருந்தின னவனி பொலிந்திடு சுகமுறவே
மெல்லியல் பங்கின னழலவம் பலிலே விமலத தடமொன்றங்
கல்விசெ றிந்திடு பதுமா காரம தாக வகழ்ந்தனனே. (கசு)

அகழ்தட மீதிற் றீர்த்தங்க ளையா வாகன மறுவாமே
துகளற வேசெய் ததிலாங் கவன்முன் ரேய்ந்தபின் னெல்லோரு
மிகபர வின்புற மூழ்கின ராதி இரத்தே சுரர்முன்பத்
திகழ்முனி யெய்திவ ணங்கிப் பரவித் திருவருள் பெற்றுடனே.(கஎ)

தோட்டிடும் வாவி சுவேதைச சேது துலைகுமி டந்தனிலே
நாட்டிய விந்திரி முகமாய்த் தைமதி நலமிக வளர்பக்க
வாட்டமில் சத்தமி நாடனி லேவிதி மரபாற் சிவலிங்கங்
கோட்டமி லாமல மைத்தா தரவாய்க் குளிர்பூ சனைசெய்தான். ()

அருமறை முநிவன் றன்பெயர் சாத்தி யகத்திய லிங்கமென
வொருபெய ரிருநில மேத்தச் செய்தங் கொருதர மர்ச்சித்தே
கருணைசெ யஜகஜ நாதன் றன்னைமுக் காலமு மலர்தூவிப்
பொருவறு மண்பொடு விதிவழு வாமற் பூசனை முறைசெய்தான். ()

வேறு

அரியயனுக் கரியானை யடியவருக் கெளியானை
யணிசேர் வில்வப்
பெரியநிழல் வீற்றிருந்த பிறைமவுலிப் பெருமானைப்
பிசகா வன்பிற்
றெரியுமுறை யருச்சித்தே தேவர்கடே வன்கருணை
செயவே நேசம்
புரியவரு நிருவிகற்ப சமாதிசா தித்திருந்தான்
பொதிய நாதன். (உ0)

குறுமுநிபூ சைக்குவந்து வெள்விடைமேல் மாணிக்கக்
குன்று போன்று
மறுவறுவெண் பிறைச்சடையும் வயங்கிய முச சுடர்விழியு
மந்த காசச்
சிறுநகையு மணிமகரத் திருக்குழையுங் கருமிடறுந்
திகழ்நாற் றோளு
முறுபுலியி னதளுடையு முமையொருபா கமுமிலங்க
வும்பர் போற்ற. (உக)

பாங்கர்வரு குறட்பூகப் படைசூழ வெழுந்தருளும்
பான்மை கண்டே
தேங்கமழு மலையமுநி திருநயனங் களிகூரத்
தரிசித் தேதண்
பூங்கமலச் சரணமிசை முடிபுனைந்து பணிந்தெழுந்து
புளக மேனி
தாங்கமலர்க் கைமுகிழ்த்தா டினன்பாடித் துதிகள்பல
சாத்தித் தானே. (உஉ)

வேறு

உருவா முடலா யுயிரா யுணர்வா
யுலகா யலவா மொருவா சரண
மருவாய் மலரா யுமையா ளுடனே
மகிழ்வா யுலகந் தருவாய் சரணங்
கருவே யறவே யடியார் பவமா
களைவே தனையே களைவாய் சரண
மருவா யுருவா யுபயமு மாகு
மஜகஜ நாதா சரணஞ் சரணம. (உ௩)

சினவிடை முடிமிசை நடமிடு சரணு
திரிபுர தகன விசையனே சரணஞ
சநகனை முதலிய வவர்கதி பெறவே
தவகுரு வடிவுறு தலைவா சரணந
தனதடி யவனென வெனதிரு வினையின்
றளையற வருள்செய்வி தரண சரண
மனநடை யுமையன பாயிம ணளா
வஜகஜ நாதா சரணஞ் சரணம். (உ௪)

பரசே கரனே சரணஞ் சரணம்
பனிமா மதிவே ணியனே சரண
முறைசேர் மறையுட் பொருளே சரண
முரகா பரணு சரணஞ் சரணம
விரைசே ரிதழித் தொடையாய் சரணம
வில்வவ னத்துறை விமலா சரண
மரசே கரசே கரனே சரண
மஜகஜ நாதா சரணஞ் சரணம். (உ௫)

தாதகி நதிபுனை சடையாய் சரணந்
 தமருக கரசங் கரனே சரணஞ்
சூதன தனவுமை பாகா சரணந்
 துதிசுந் தரர்விடு தூதா சரணம்
வேதப தஞ்சொலு நீதா சரணம
 விழைவா ருளமே வியவா சரண
மாதபன் வந்தித பாதா சரண
 மஜகஜ நாதா சரணஞ் சரணம். (உசு)

வேறு

இன்பத யாநிதி சரணமெ னதமொழு
 மிருடி மனக்கெதண் ணுறு
மன்பெரு வரமினி துதவிய ருட்குறி
 வடிவா யினன்முநிவ
னன்பெனும் வலையினி லெளிதில கப்படு
 மையனை யினிதேத்திப்
பொன்பயி லடிதொழு தேவிடை கொண்டருள்
 புரிதரு முமையாளை. (உள)

கணபதி சேயுமை தம்மைவ ணங்கிக்
 கனிவுற் றேமறைதே
ருணர்வுள மார்க்கண் டயனுமி டங்கரி
 லுற்பவ முநிவரனு
மிணர்விரி பதரி காசசிர மத்தினி
 லெய்தின ரெவரேனு
மணமலி கமலத் திருமகள்
 வளரிம் மாதல மதில்வந்தாள். (உஅ)

இம்முநி வரருக் கிணைகதி பெறுவா
    ரெவ்வுயி ருமபரிவாய்
மும்மல மற்றுயர் பேரின் பந்தரு
    முததியி னிற்செலவே
பொம்மல்வ ரந்தரு மகவிட மீதிற்
    புரிகுழ லுமைபாகச்
செம்மலி ருக்குமி டங்களி லிவ்விட
    மேதிவ் விகமாமே. (உசு)

வேதமு மாகம சாரமு மெண்ணெண்
    மெய்க்கலை யுநதெளிவா
யோதிய வருணைச சிரமத் தருமம
    வொழுக்கமு றைபபடியே
நீதிந டத்திய மநுபதி முன்னம
    நேசத துடனெய்தித
தீதற வஜகஜ நாதனை வநதனை
    செய்துவ ரமபெற்றான. (நஉ)

எண்டிரு வுங்குடி கொணடும னத்தினி
    லிட்டமெ லாமுதவ
மண்டல மெண்டிசை யானள வுநதன்
    வசனப படிசெய்ய
வண்டர் வியநதிடு மாநதா தாவெனு
    மரையனு மங்கெயதித்
துண்டம திச்சடை ரதநே சனைமுன்
    றொழுதுவ ரம்பெற்றான். (நக)

ஈறில்வ ரமபெறு வாலா சுரன்முத
    லெண்ணறு தானவரை
மாறில்வ ளங்கொரு தநுவால் வென்றுயர்
    வாசவன் வாழ்வுறவே

பேறுத ருந்திறல் சேர்முசு குந்தன்
பெருகிய காதலின்வந்
தாறணி செஞ்சடை யஜகஜ நாத
னடிதொழு தின்புற்றான். (௩௨)

அரசியன் முறைமைவ ளர்ந்திடு முக்கிய
வரையர்க ளிற்பெரியோன்
சரிதமு ரைத்தன னெனவுய ரிமையவர்
சபைபுக ழும்புரவோ
னிரவிதன் மருமக னுகும ரிச்சந்
திரனன் னிலையேபோய்ப்
புரகர னஜகஜ நாதன் பூசைபு
ரிந்துவ ரம்பெற்றான். (௩௩)

எண்ணே ழாகிய தேயத் தவருக்
கிறையாய் முறையாலே
தண்ணேர் கவிகையி னிழலினு யிர்த்தொகை
தங்கட் கனைபோலே
யுண்ணே யம்பெறு மன்னதி வீரனு
வந்தங் கனமெய்திப்
பண்ணேர் மொழியுமை பங்கன் றனைப்
பரவிக் கதிபெற்றான். (௩௪)

ஒல்லைத ருங்கண மரையா கினுமல
தொருகண மாகினுமிவ்
வெல்லையில் வாசம் பண்ணினர் கைவரு
மிணையறு முத்தியெனச்
சொல்லிய விவ்வுரை சத்திய மாகுந்
துருவைத் திங்களிலே
யல்லை யகற்றிய மதிவளர் பூரணை
யதினே யவனுளும். (௩௫)

கூடிய நாடனில் வெய்யோன் மநுவைக்
　　கூறி யவன்வாவி
யாடினர் தேகாந் தத்தினி லேபிதி
　　ராயின வவருடனே
தேடிய தற்பர னல்லுல கத்திற்
　　சேருவர் பாறல்மதி
நாடிய பூரணை யுடனே முறமு
　　நண்ணிய நாடனிலே. (ருகூ)

கதிரவ னுச்சிசெல் காலையி லான்பால்
　　கலமு மதிற்பாதி
யதிரச மாகிய தேனுஞ் சரியா
　　யாடானையிலீசன
மதிமுடி யாட்டினர் கோடிகு லத்தொடு
　　வளர்சிவ லோகத்திற்
பதிவர் விருச்சிக மதியிற் பாநுப
　　பனிமதி வாரத்தில். (ருஎ)

மற்றைய புண்ணிய நாளினி லாகிலு
　　மார்க்கண் டயதீர்த்தம
டற்றைத் தவிர்செயு மனனிய தீர்த்தப்
　　பாணியி னிற்படியா
வற்றைப் பொழுதினி லேபிதிர் தர்ப்பண
　　மனபி னியற்றினபேர்
கற்றைச சடைமுடி யெமதிறை யுருவங்
　　காதலி னடைவார்கள். (ருஅ)

வேறு

துலைமாமதி யினிலேவரு சுதினநதனில் மலையக்
கலைமாமுகி வரன்வாவியிற கதிர்தோன்றுமுன் னுடி
நிலைசேர்பிதிர் மநுவேசொலி நெறிசேர்கரை யினிலே
தலையாகிய பிண்டப்பிர தானம்மது செய்தால். (ருகூ)

அரன்மேவிய உலகத்தினை யடைவார்குட மதியில்
வரமார்சிவ நிசியிற்றுதி வளாககா மைநது
முறைசெய்துயர் தீர்த்தங்களி லுடன்மூழ்கிய பின்னர்ப்
பரிவாகிய பஞ்சாமிர்த பகர்கௌவிய முடனே. (சo)

சுவையாகிய கனியுங்குளிர் சுத்தோதக முதலா
மிவையாகம முறையாலுமை யீசனமுடி மீதே
நவைதீரபி டேகஞ்செய்து நறுமாமலர் சூட்டி
யிவையாகிய செநநெலலன மிசையுங்கறி வகையும். (சக)

அளியாகநி வேதித்துய ரானின்னறு நெய்பா
லொளியாகிய தீபத்துட னுபசாரமு முதவிக
கிளிபோனமொழி மடவார்பல கீதத்துட னடநம்
மிளிர்தோகைய தெனவேசெய மெய்ப்பூசனை செய்வோர். ()

முதநிச்செறி விததாகுவர் மொழியும்மிது நிசமே
தைத்திங்களின் மாகத்திசைத தடமூழ்கிமெய் யன்பர்
துய்த்தின்புற வகைநல்கிய தூயோாசிவ துல்வி
யத்தின்புறு வார்கண்முறை யவர்வாதைபு மகலும. (சுங)

மறமல்கிய வாடானையில் மடமொன்று மியற்றிக
கறையுண்கள னடியாரவர் கட்கன்னம ளிததா
லறைகின்றதோ ரன்னப்பய னதனுககயு தம்வா
னிறைவன்பத மெய்திப்பின ரின்பக கதி பெறுவார். (சச)

தீர்த்தங்களி லொருவாவகைத் தினமும்படி வோர்கள்
பார்த்தன்சிலை யடிபட்டிடு பரனுகுவ ரன்பு
கூர்த்தங்கிசை நநதாவனம வைததேகுல மாத்தே
ஞர்த்துண்டிடு மலரோரெமை யாளவோனடிக் கணிந்தால். ()

நாதன்றிரு வடிவெய்துவர் நலமேவிய மாசி
மாதந்தனி லேபூரணை வளர்நண்பகல் வேளைப்
பேதந்தரு பெரியோர்க்கொரு பிடியன்னம ளித்தா
லேதந்தபு கதியெய்துவ ரிதுநிச்சய மாமால். (சகூ)

அருளித்தல வேலைசெப்பிடி னைநதெல்லையி னளவாந
தெருளுற்றதில் வாழுமபல சீவத்தொகை யெல்லாங்
கருணைக்கடன் மலைபெற்றிடு காமக்கொடி படருந்
தருவைப்புணர் தருநித்திய சாயுச்சிய மெய்தும. (சஎ)

வேறு

வாசமா மாவி னெய்யால் மதிமுடி ரத்னே சர்க்குத்
தேசுலாந தீப மொன்று திருமுன மியறறு மேலோர்
பாசமாம் பிறவித் துன்பம பாறவே யழிவி லாது
மாசிலாத் தானம வீற வதிகுவ ரெனறு மாதோ. (சஅ)

வேறு

கருங்கய ளுட்டக் கடைசியர் குரவைக்
கமபலைக் கெழுநதிடும வானை
நெருங்கிய பெணணைக் கனியினை யுதிர்க்கு
நிறைவளர்ப் பண்ணைசூழ கிராம
மருங்கினி லசைத்த புலியதண் மீது
வாளராப புனைநதாத நேசர்க்
கிருங்கரு ணையினு னளித்தவர்க் கன்றே
னேணியாங கவாது காணி. (சகூ)

வனத்தினை வனைநத மவுலிரத் னேசர்
மகிழவுறு திருப்பணி செய்ய
மனத்திடை நினைவோர் பொருள்நனி கொடுப்போர்
வாங்கிய தியற்றுவோ ருவகை
செனித்திடக கண்டங் குபசரித் திடுவோர்
செவியினிற் கேட்டுள மகிழ்வோர்
தனிப்பெருஞ் சோதி யகண்டபூ ரணமாஞ்
சாயுச்சிய முத்தியை யடைவார். (ருo)

காம்பன மென்றோண் மயிலிய லுமையாள்
காந்தரி ரத்நநா யகர்க்கே
தேம்படு கமல வாவிசூழ் நாடு
திகழுமோ ரூரதி லொருசே
யாம்பரி வரசூ தானம தியற்று
மறிவுளோ ரமரருக் கரிதாய்க்
கூம்பலஞ் செங்கை யடியவர் வாழ்வு
கொளுஞ்சிவ புரிக்குநா யகரே. (௫௧)

அஞ்சன மேவறக ணுமையொரு பாக
ராதிரத் நேசருக கினிய
மஞ்சனக் குடங்கள் வெஞ்சன வறையின
வழங்கிய வுடைகலந தீப
மெஞ்சலி லாத வாடையா பரண
மிசைந்திடுஞ சத்ரசா மரைகள்
கஞ்சநற் றார மாசையாற் புரிவோர்
கண்கள்மூன் றுடையவ ராவார். (௫௨)

அம்பலத் தாடு மெந்தையா டானை
யையனுக் கைந்துமா டுதறகே
கொம்பினிற் *களத புதம்பொதி சுரபி
கொடுப்பவர் தெங்குநீள் கதலி
வம்புலாஞ் சூத மாதுளை பூகம்
வருக்கநற் கனிநிறை தருக்க
ளிம்பரிற் கந்த நந்தன வனங்க
ளியற்றுவோ ரிறையுருப் பெறுவார். (௫௩)

---

* களதபுதம்=வெள்ளி.

வேறு

தும்புருநா ரதர்கான விசைபருகுங குழைக்காதர்
துதியா டானை
யெம்பெருமான் றிருமுன்னர்ச் சுத்தநிர்த்தஞ் செயச்சந்த
மிசையப் பாட
வம்புருவச் சிலைவிழியம பணியுநவ பாத்திரமா
மடிமை சேர்ப்ப
ரும்பர்களு மறிவரிய நமபர்பதி யாசுரிமை
யுறுவ ரன்றே. (௫௪)

எங்குமா யகண்டபரி பூரணமாய் நிறைந்தபொரு
ளிசைபு மேலாமை
தங்கியவித் தலத்திலருட் குறியாகிப் போகமோட்
சங்க ளலகி
மங்கலமா யுயிர்க்கெல்லா மருள்சுரக்கு மீதறிதி
மகிமை சேரு
மிங்கிதமா கியபாப தேநுபூ சனைபுரிந்த
வியல்புரை சொல்வாம. (௫௫)

அகத்திய பூசைச் சருக்க முற்றும்.

ஆகத திருவிருத்தம்—௪௫௪.

ஒன்பதாவது

காமதேநு சாபமடைந்த சருக்கம்.

படிமுத லுலகெலாம பணிய வல்வினைத்
தொடாறு சூதனைத் துதித்து நற்றவ
முடிவருஞ் சவுநக முனிவ னுவுவான
கடிவளர் கோமுத்தி சுரத்தின் காதையே. (௧)

தொகைபெறச் சொற்றனை யைய தொன்மையாந்
தகைமைசேர் தேநுவெத் தன்மை யேதுவாற்
சிகைமலை வல்லியைச் சிறந்த பூசையு
வகையுறப் புரிந்துநல் வரங்கள் பெற்றதே. (உ)

என்ன லுஞ் சூதமா முநிபி யம்புவான்
முன்னொரு காலையின் முதல்யு கத்தினில்
பின்னமில் தேவகா ரியத்தின் பெற்றியால்
மின்னுவா னுலகங்க ளவைக்கு மேலதாம. (ந)

சத்திய லோகத்திற் சாப மேந்திய
கைத்தல வேந்தனுங் கடவுட் டேவருஞ்
சித்திசேர் முநிவருஞ் சென்று கூடினு
ருத்தம தேநுவவ் வுழையிற் சென்றதே. (ச)

சென்றவ ரனைவருந் தேறல் பெய்திடு
மன்றலங் கமலமேல் வைகும் வேதியன்
பொன்றிக ழடியினிற் பணிந்து போற்றியே
யன்றுதங் கருமங்க ளனைத்து மோதினர். (ரு)

உந்தியங் கமலமீ துற்ப வித்திடும்
அந்தண னுலகினி லமரர் தம்மொடு
வந்தவா னிருமதி வைகுங் காலையிற்
செந்தழ லோம்புவ சிட்ட மாமுநி. (சு)

கடுகி முன் வந்திடுங் காம தேநுவுந்
தடைபட வின்னுந்தா மதித்த தென்னெனக்
கொடுவினை யகற்றிய கோதின் மாமுநி
வடுவறு மறிவினன் மனத்தி னெண்ணியே. (எ)

பாமக ளாயகன் பதியில் வைகிய
கோமனத் தெணிவந்து கூடு தற்குமுன்
வாமமா மகஞ்செய மதிக்குங் காரியந்
தாமத மாயின தெனத்த போங்கி. (அ)

தேனுவே கிருதுக்குச் சிறக்கு மங்கம
தானநீ யணைந்திடா நிமித்தத் தாவினி
யூனமில் மகங்களுக குதவி செய்திடாக்
காணுறு துருவையின் காய மாகவே. (கூ)

நண்ணுவா யென்றிவை நவிற்றி யேயருட்
டண்ணன்மா தவமுநி சாப நல்கியே
வண்ணவாச் சிரமததில் வைகும வேலையிற்
பண்ணிசை மகதியாழ் பயிலு நாரதன். (கo)

கடவுண்மா நதிமுதற் காதற் றீர்த்தங்கள்
படிவதற் கெய்திய பதவை நள்ளினற்
றிடமன வசிட்டனாச் சிரமத் தேகவே
முடிவிலா வருந்தவ முநிவன் கண்டனன். (கக)

கண்டன னாசனங் கற்பித் தேமகிழ்
கொண்டன னதிதிபூ சனைகொ டுத்தனன்
முண்டகத் தவன்றரு முநிய ருந்தியே
தண்டளிர்த தருப்பையா சனததில் மேவினான். (கஉ)

புனிதவா சனததினிற் பொருந்து மாமறை
முனிவரன் கமலமா முகததை நோககியே
கனிசினத் தான்முன நடாதது காரிய
மினையதென் றருந்ததிக கிறைவன் செப்பவே. (கங)

மேயவன் வசிட்டனை வியநது கூறியே
தூயனே நிநதையாய்ச சொல்லு மாற்றநின்
வாயினாற் செப்புதன் மாபன் றற்புத
மாயநற் றவத்தினோர்க் கடுக்கு மோவிது, (கச)

காமியந தருநிறற் காம தேநுவோ
சேமவான் றுதிக்கத்தெய் வீக மெய்தியும்
பூமகிழ் புண்ணியப் பொருள தாகியு
வாமமார் வேதத்தின் வடிவ மாகியும். (கரு)

நிற்குமத் தேறுவை நீச பித்தது
மற்கொளுந் தடம்புய வாச வன்முதல்
விற்குல வியவரி விண்ணின் மேவிய
நற்கட வுளர்க்கெலா நவைபு ரிநதனே. (௧௬)

செம்மலர் மேவியே சிருட்டி செய்பவன்
மும்மையு முணர்நதமாள் முதலி னோர்க்கெல்லாம
சம்மதி யில்லவாந் தன்மை யாகவே
யம்மநீ சபித்தனே யகார ணத்திறைல். (௧௭)

ஆதலாற் றேடம்வந தடுத்த துன்றனைத
தீதருள் பாதகந தீர வேண்டியே
மாதவ மிட்டிகள் வள்ளல் பூசனை
யேதமில் விதிமுறை யியற்ற வேண்டுமால். (௧௮)

வேண்டிய தானம்பூ மீதி லேபுகழ்
பூண்டிடு புண்ணிய பூமி தன்னிலே
பாண்டிய தேயத்திற பனக மாநதி
யாண்டெழி றந்திடு மதற்க வாசியில். (௧௯)

வேரல்வெண் ணித்திலம் வேழ வெண்மருப்
பாரநீள் காரகி லசோக நாகமுரு
சேரிரு மருங்கினுந திரைகொ ழித்திட
வாரியிற் செலும வைகை நதி வடாது பால். (௨0)

அடல்விடைக காளையார்க கங்கி திக்கினிற்
றொடரிரு யோசனை சொல்லு மெல்லையுண்
மடல்விரி கமலமின் வுதன மாய்த்தழைத்
திடுபுனல் வாயுவி னிருதி திக்கிலே. (௨௧)

கிளருமி யோசனை யொன்றிற் கேடிலா
தளவறு மிசைகொளா டானை நாதனுர்
வளருவ ரவருக்கீ சான மாதிரத்
திளமதி நுதலுமைக் கிந்த்ர திக்கினில். (௨௨)

அம்புய மலர்த்துவோ னகழுநத வாவியுண்
டும்பரும் படிவாவ் வுதக மூழ்கிடி
லிம்பரிற் காரண மின்றிச் செய்திடு
வெம்பவ மகற்றியே வீட்டி லெய்தலாம். (உ௩)

இவவியா மேழ்ந்திய தெய்வ மாமுநி
தவவசிட் டனுக்கிவை சாற்றிப் பின்னருங்
கவலுநெஞ் சுடனயர் காம தேநுவுக்
கவமுறு சாபமு மகல வெண்ணியே. (உ௪)

அரனடிக் கன்புள ளாகி மேன்மைசேர்
திரனுணர் வுற்றவ சிட்டன் வேள்வியில்
வருவதற் காகத்தா மதித்த தென்றன்றோ
புருவையாய்ச் சபித்தனன் புண்ய தேநுவை. (உ௫)

என்செய்வே மிதற்கென வெண்ணி யேமணி
மின்செயு நெடுமுடி வேதன் வைகிய
மன்செழும் புவனத்தில் வதிந்து போதகன்
றன்செழு வடிவினை தழைப்பக் கண்டனன். (உ௬)

மாடக மகதியாழ மாத வன்மல
ரேடகத் தண்ணலை யிறைஞ்சி யேத்தியே
நாடகங் குழைந்துமுன னடந்த தோதவே
ஆடக வுலகரு மயனுங் கேட்டபின். (உ௭)

கம்பித மாகியே கலங்கி வானவ
ரம்பரத் தினிற்பவ மான தேநுவால்
நம்புல குய்வதா மென நவின்றனர்
வெம்புறு தேநுவே தியனைப் பார்க்கவே. (உ௮)

ஆட்டுரு வெய்திவந் தனையுந் தேநுவைப்
பாட்டளி மூசிய பதும னேக்கியூழ்
கூட்டிய சாபநீங் குவதற் கெண ணுவான்
நீட்டிய தேவகா ரியத்தி னேதுவால். (உ௯)

இவ்வுழை யெய்திய வின்பத் தேறுவுக்
கவ்விய சாபம்வந் தடுத்த தென்னென
வெவ்வமி லாவகை யெண்ணி நான்முகன்
றிவ்விய தேறுவை நோக்கிச் செப்புவான். (௯௦)

எழுவகை முநிவரி லேற்ற மாகியே
வழுவின்முக் காலத்தின் வரவெ லாமறி,
தொழிவறு தருமநூ லுணர்ந்து நீர்பெறு
விழுமிய வசிட்டன்முன் விளம்பு சாபத்தை. (௯௧)

அகற்றுவ தரிதநு பவிக்க வேண்டுமா
லிகப்பெரு மாதவ னேது மின்றியே
சகித்திடா வகையுனைச் சபித்த தன்மையால்
விகற்பமா யவனுக்கு மேவுந் தோடமே. (௯௨)

அந்தண னிவைசொலி யானி னுக்கினி
வந்திடு சாபத்தை மாற்ற வேண்டியே
நந்திய விடஞ்சொல்வா னவம ணித்திரள்
சிந்திய பொன்னியின் றென்பு லத்திலே. (௯௩)

புண்ணிய தலமுமொன் றுளது போதினிற்
றண்ணுறுப் பில்குமந் தார மாவனத்
தண்ணல்பாற் போந்துநா மர்ச்சித் தோமுன
மெண்ணிலா முநிவர ரிறைஞ்சு மவ்விடம். (௯௪)

மாதிவா கரன்றொழ வரும நாதியாய்ச்
சோதியாய்ச் சூக்கும வுருவந் தோற்றியே
யாதிரத் நேசுர னவாசித் திக்கினில்
மோதுதெண் டிரையெறி மணிமுத் தாநதி. (௯௫)

பற்பல வாற்றினிற் பாவ நாசமென்
றற்புத நாமமொன் றதுவ ணிந்திடும்
பொற்புறு புநித நீர் பொலியு மந்நதிக்
கிற்புறு முத்தாத் திருக்கு மீசற்கே. (௯௬)

இலங்குபா ரத்துவா சேச னென்னவே
துலங்கிய பெயருமோன் றுளது தொன்மையார்
தலங்க ளோர் மூன்றுமே தான்று தித்திடப்
பலன்தரு மவர்தமைப் பணிந்து போற்றினல். (௩௭)

வேதியர் வகைமுதல் வினைக டூர்ந்திடு
மாதலால் விரைவினி லங்க ணெய்தியே
நாதனைப் பூசைசெய் யென்று நாணமலர்ப
போதனிவ் வகையெலாம் புகன்றிட் டானரோ. (௩௮)

சிந்துவின் பங்கலைச் சினவ கிகருமேற்
கந்தா வுருக்கொடு கண்டு யின்றவ
னுந்தியம போதின னுரையுட் கொண்டுடன்
வந்தத் தலத்திடை வளருந தேநுவே. (௩௯)

காமதேநு சாபமடைந்த சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத திருவிருத்தம்—௩௬௩.

பத்தாவது

காமதேநு சாபவிமோசனச் சருக்கம்.

சகசமலர்த் தொடர்புறுதத சவுநகமா முனிகேட்கத்
தயவு கூர்ந்து
சுகுணமொரு வடிவெடுத்த சூதமா முனிவுரைப்பான்
றெழுவோர்க் கெல்லா
மிகபரநல் கியவாதி ரதநேச னிருக்குமந்த
விடத்தி னைம
பகரினுயர் பதுமபுர மென்றுரு மூவுலகும்
பணிந்து போற்ற. (௧)

கருணைசெயு மவ்விலிங்கங் காலவனு தியமுநிவோர
கசிந்து வந்தே
மருமலர்தூய்ப் பூசைமுறை வழுவாது புரியவருள்
வழங்கு நாதன்
பொருவருமப் புண்ணியத்திற் புண்ணியமா கியதேநு
போந்து வாச
முருகுயிர்க்கு முண்டகத்தோன் மொழிந்தபடி சாபமோ
சனம தாக. (உ)

வேண்டிமணி முத்தாற்றின் விரைப்புனலி னன்புமீக்
கூரத் தோய்ந்து
சேண்டிகழும் வில்வமூ லத்திறைக்குத் தன்பாலாற்
றினமு மாட்டி
நீண்டிடுதா லத்தாலே குச்சுப்புற் சாத்திவிதி
நெறிவ ழாம
லாண்டினிய பூசைசெய்தே யகங்குழைந்து நூறுவல
மன்பாய் வந்தே. (ந)

ஆலயத்தை வாலாற்றூர்த் தண்ணறனைப் பூசைநித்த
மன்பாற் செய்ய
வேலைவிட முண்டபிரான் வெள்ளிவெற்பை நிகரான
விடைமேற் றோன்றிக்
காலையலர் வனசமுகக் கவுரியிடப் பாலிருக்கக்
கற்றை வேணி
மாலையிளம் பிறைதயங்க மலரயன்வெண் டலைமாலை
மார்பிற் றூங்க. (ச)

தவளசங்கக் குழையிலங்கத் தருணவரு ணம்பாசு
தளிர்க்கை தாங்கித்
திவளொளிவெண் ணீறிலங்கச் சினவுழுவை யுரியரையிற்
சிறக்க நீண்டு

துவளரவ கேயூரந் தோளின்மிசை நெளிந்தி லங்கத்
தூங்க மேவு
கவளமத யானையதன் மணிவரைமென் முகில்போலக்
கவின்கொண் டோங்க. (ரு)

கடம்பணிந்த திண்புயதநுக் கதிரிலைவே றூங்கியகாங்
கயனு மேர்கொள்
தடங்கைமத வாரணமுந தமனியநாட் டிமையவருந்
தவமே லோரு
முடங்கெயிற்றுப் பாரிடமு முழங்குதிரைக் கடல்போல
மொய்த்து மேவ
வடங்கிடந்தோ னறியாத மலரடியெம பெருமான்முன்
வந்து நின்றான. (சு)

கண்டவுடன் முகமலர்ந்து காமதே நுப்பணிந்து
கால கால
வண்டளவு தண்டளவ மாலைமலர்க் குழலுமையாள்
வாம பாகா
அண்டரெலாம் பணிந்தேத்து மாரணத்தி னுட்பொருளே
அநாதி யென்று
விண்டுதுதி மொழிந்திடலு மதற்கடுத்த கொடுஞ்சாப
வினையைத் தீர்த்தே. (எ)

இட்டிகளுக் குரித்தாய்நீ யிருக்குமிடத் தேகுவையென்
றிசைத்துப் பின்னும்
கிட்டிவந்து சிவனதனைத் தைவரவா னவரெல்லாங்
கிளர்பூ மாரி
கொட்டினர்நா யகன்வாக்காற் கோமூத்தீச் சுரனெனும்பேர்
கூறி வாச
மட்டவிழுங் கமலமகள் வளருமிந்தத் தலத்தொருகால்
வந்த தூயோர். (அ)

பாதகமெ லாந்தீர்ந்தெம பதத்தடைவார் நமதுமேற்
பாலின் மிக்க
காதலின்முக் காற்பாணக் கிடையினிலுன் பெயராலோர்
கயமுந் தொட்டுப்
போதணிசூ விளமொன்று பொற்பிறுண்டாக் குவையென்று
புகன்று போத
நாதன்மறைந் திடதந்தை நமபனரு ளியபடிநாற்
குளம்பி னூலே. (௯)

சதுரமுற நான்மூலை தருதடமொன் றுண்டாக்கித்
தன்பா லாலே
பதினிறையப் பெருக்கிமந்தா கினிமுதலா மதிமநுவை
யாசி லாத
கதியுதவு கவுரிமநுக் களைமனததி னினைத்தாவா
கனமுஞ் செய்தே
மதிபெருகப் படிநததன்செய் கரையிலொரு மாலூரம
வளர்த்த தம்மா. (௧0)

கீரநிறை யத்தடத்திற் சித்திரைத்திங் களிலமுத
கிரணன் பாநு
சேருமுவாத் தினத்தினிலே தேநுவுக்கு வருசாபந்
தீர்ந்த தந்த
வாரமுதற் கோமுத்தீச் சுரமெனும்பேர் வாய்ந்ததுகோ
வாவி தன்னில்
நாரமுட னேயொருகா ஞனமியற் றினர்பாவ
நாச மாகி. (௧௧)

சம்பத்து நாடோறுந் தழைக்கவிக போகங்க
டனையுந் துய்த்தே
பிம்பர்க்கு ளனைவோரு மேத்தவே புத்திரரோ
டிருந்து தேகந்

கம்பித்தே நிலைதளருங் காலத்திற் கதியடைவார்
கதிர்கால் வீசி
வெம்பிச்செல் லயனமிரண் டைப்பசித்த திரைத்திங்கள்
விடுகக ளோடு. (கஉ)

சந்திரசூ ரியகிரண தைமமதிமா கந்தனிலா
தரவு கூரச
சந்தரஞ்சேர் கிரகுணைடந தோய்ந்தவர்கருக் கொடும்பாவத்
தொடாபு நீஙகும
வந்தசிவ நிசித்தினத்தில் மகிழ்ந்துபடிந் தாற்கோடி
மடஙகு மேன்மை
நந்துபலத் தினையடைவர் கிரகுணைட மகத்துவததை
நாடித் தானே. (கங)

பிரமவிரு டிகடேவ முநிவாசந் காதியராம்
பெரிய யோகீ
சுரர்களுமத் தடத்தில்வந்து தோய்ந்துயர்ந்து தவஞான
சுகிர்தம பெற்றே
வரமுதவு நியமமுடன் தநாமாத வாரியினில்
வநதி ருநதே
தருமநெறித் தலத்துபவா சமபுரிந்து நத்தபோ
சனமுஞ் செய்தே. (கச)

மாதாந்தத் தினிற்பலன்பெற் றவரவர்க ளிருக்கையிற்போய்
வதிநதா ரிநத
வேதாந்த முணர்ந்தவர்கள விரும்பிவநது படிநதுபலன்
மேவ லாலே
தீதார்ந்த வினையகற்றுஞ் செகதமேதார்க்குச் சொல்வமென்னோ
தேமார் வாசப்
போதார்ந்த திருமாது வளருமிந்தத் தலத்தினுக்குப்
போரவோ மென்றே. (கரு)

மூன்றடியக் கனநடந்தா லோரடிக்குப் பாவங்கள்
முழுது நீங்கு
மூன்றுமிரண் டாமடிக்குச் சொர்க்கபத விளையடைவா.
ருயர்ந்த போகந்
தான்றருமூன் றுமடிகருச் சாலோக மடைவரிது
சத்யஞ் சத்யம்
நான்றமுந்நூ லணிபுயத்து நாரதன்சொற் படிவசிட்ட
னண்ணி னுனே. (கசு)

சூரியபுட் கரணியிலே தோய்ந்துகரை யினிலிருந்து
சோதி முன்னர்ச
சீரியவாண் டொன்றளவு புசிப்பின்றிக் கால்சருகு
தினமு மாநதி
நேரியபா வங்களெல்லா நீங்குதற்கு மெய்ஞ்ஞான
நிறைந்து பத்தி
கூரினிய மனத்தினனுய்ப் பரம்பரனைப் பணிந்துதுதி
கூறி னுனே. (கஎ)

ஆரணத்தின் வைதிகமந் திரத்தாலர்ச சித்தேயாண்
டொன்று வைக
வாரணத்தி னுரிபோர்த்தோன் மகிழ்ந்துவரு டாந்தத்தில்
வருதேண் மாதப்
பூரணையில் வெளிப்படலும் வசிட்டமுநி யுளங்குளிரப்
புளகம பூப்பக்
காரணனைத் தரிசித்தே கமலமல ரடிபணிநது
கசிந்து நின்றே. (கஅ)

ஒளிவளருஞ் செங்கதிரோ னியற்றியநற் பூசைநித்ய
முவந்தாய் போற்றி
தெளிபுனலு மிளம்பிறையுஞ் செய்யசடை மீதணிந்த
தேவே போற்றி

யனிமுரலு மலர்க்கூந்த லன்பாயி பங்கிலுறை
யமலா போற்றி
நளினமலர்த் திருவளரு மாடானை யாதிரத்ந
நாதா போற்றி. (கக)

வேறு

பரந்தொளி விரிக்குஞ் செய்ய பாநுபூ சிதனே போற்றி
நிரந்தர மாகி யெங்கு நிறைநதகா ரணனே போற்றி
வரநதரும் பாரி சாத வனத்துறை மருநதே போற்றி
புரநதரன் முதலோ ரேத்தும புராநதகா போற்றி போற்றி.()
கந்தர விடத்தாய் போற்றி கருணையங் கடலே போற்றி
பநதணி விரலன் பாயி பாகனே போற்றி போற்றி
செநதழ லுருவா போற்றி சீர்திகழ திருவா டானை
யந்தளிர் வில்வ மூலத் தணணலே போற்றி போற்றி. (உக)
நீரணி சடையாய் போறறி நிறைந்தநீற் றழகா போற்றி
காரணி குழலன் பாயி கலந்தபங கினனே போற்றி
யாரணப் பொருளே போற்றி யஜகஜ புரனே போற்றி
நாரணன் றேட நின்ற நம்பனே போறறி போற்றி (உஉ)
தனிமுதற் பொருளே போற்றி சஙகரா போற்றி மேருக
குனிசிலைக கரனே போறறி கொன்றைவார் சடையாய் போற்றி
புனிதனே போற்றி வானோர் போறறுமற் புதனே போற்றி
பணிமதி நுதலன் பாயி பாகனே போற்றி போற்றி. (உங)

வேறு

கோலமலர்க் குழல் போற்றி குனிததசிலை நுதல்போற்றிக்
கூர்வே லஞ்சு
சீலவிழிக் கடைபோறறி நிலவுமிழு நகைபோற்றி நிறைந்த செல்வஞ்
சாலவள ராடானை யன்பாயி யுமைதனவுத் தரியம் போற்றி
பாலகர்மூ வரைப்பயந்த *பண்டியுஞ்சிற் றிடையுமிரு
பதமும போற்றி. (உச)

* பண்டி = வயிறு.

வேறு

எனத்துதி யியம்ப வீச னிருடியை நோக்கி யுன்றன்
மனத்துயர் விடுவா யுன்பால் வருபவந் தீர்ந்ததென்றே
அநுக்கிர கம்பு ரிந்தே யாவின்பின் போக வேவித்
தனிப்பெரு மகங்கள் செய்வா யென்றிவை சாற்றிப்
போந்தான். (உரு)

வேள்விசெய் வசிட்டன் காம தேநுவு மேவுஞ் சாப
வூழ்வினை யகற்றித் தாங்க ளுறையுமாச சிரமத் துற்றார்
தாழ்விலா டானை தன்னிற் றனஞ்சய னெய்தி வேண்டும்
வாழ்விசைப் பூசை செய்து வரம்பெறு காதை சொல்வாம். ()

காமதேநு சாபமோசனச் சருக்க முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம்—ருகக.

பதினோராவது

தனஞ்சயன் பூசைச் சருக்கம்.

குருகுலத்திற் பாண்டுவெனுங் கோமான்றன் முன்னுதித்தோன்
கருமைநிற வறற்கூந்தற் காந்தாரி மணவாளன்
திருகியவெஞ் சினமுடைய சேய்நூறு பெற்றெடுத்தா
னருடரும பாண்டுமன்ன னுறுமக வின்றன னால். (க)

குந்திதவப் பேறுன குலவேந்த ரறுவரினு
முந்தினவன் பாநுமனு முயற்சியினு லுற்பவித்தோன்
கந்தமலர் வாகைபுனை கன்னனெனும் பெயர்விளங்க
வந்தவவ னூற்றுவர்க்கு மாறுநண் புளனுனன். (உ)

பஞ்சவர்க்குப் பகையானுன் சுதன்றுரியோ தனனென்போன்
விஞ்சுபுகழ் பாண்டுபெற்ற வேந்தர்களை வெல்வதற்கு
நெஞ்சினி லோர் கரவாக நேயமா யழைத்தவரை
வஞ்சமுறு சூதாட மன்னரவர் தோல்வடைந்தார். (ங)

தோற்றவர்கான் சென்றடையச் சொல்லுமவர் நடுவுதித்த
ஏற்றரியா கியவிஜயன் யெநதைபாற் பாசுபத
மாற்றலுறப் பெறுவதற்கே யமபுவிக்குள் மிககாகக்
கூற்றுதைத்த சேவடியோன் கூடுமிடந தேடினனல். (ச)

வேறு

சருவசர வான்மாககள வீயு மநத
வமையத்தி னுமைதன்வுக தரியம வீசப்
பரமசிவ னெழுத்தொன்று செவியி லோதிப்
பரமாய்த்தன னுருவளிக்கும பதியு மேலாந்
திருவகிதை பூசனைசெய் சயிலம காளன்
சிந்துரமபோற றியசயில மிகல்போர் செய்யு
மிருவர்நடு தழற்பிழமபா யாதி யநத
வெல்லைகா ணறகரிதா யெழுந்த குன்றம். (ரு)

வரையுதவு பசுங்கொடிமெய்ப பூசை செய்ய
மாநதிப்ர வாகமவர மனத்தி னஞ்சி
நிரைவளையின றழுமபுறுலைத் தழுமபுந தோன்ற
நேராகத திருமேனி தனைய ணைத்தே
புரையறுபூ சனைமுடிததே வரங்கள் பெற்ற
புண்யதலங் கழுகுபூ சனைசெய் குன்றந்
தரைசிருட்டி செயுநாளின் முளைத்தே மேனமை
தாங்கு குன்றம பழையபெருஞ் சயில மாதோ.(சா)

அரவுபுலி யெதிர்வணங்க முனிவர் போற்ற
வருட்காமக் கொடிகாண வமர ரேத்தப்
பரமசிவ னடங்குனிக்கு மன்றம் வேத
பாலனுக்குப் பரைஞானத் திருமு லைப்பா

றாநுகர்ந்து தமிழ்மாலை சாற்றுந் தானந்
தரைபடியு முக்குளஞ்சேர் வெண்காந் தாரம்
வரமிகுபூ சனைசெய்மறைச் சிறுவர்க் காக
வலியதிறற் காலனைமுன் னுதைத்த தானம். (எ)

தேவர்பணி சிவராச தானி மேன்மை
திகழுபதரி காச்சிரமங் கமலை வந்து
மூவர்முதல் வனைப்புற்றில் முனிதபதெ முநத
முக்கணனைப் பூசனைசெய் தானஞ் சேயை
யாவலுடன் கறியமுது செய்தோன் முன்வந்
தருளசெய்வயி ரவதான மம்மை முன்னாட்
காவிரியின் கரைவநது தோகை மேனி
காட்டியருச் சனைபுரிநத கடவுட் டானம. (அ)

உலகீன்ற னரவுருவ நீஙகப் பூசை
யுஞற்றுதல மீராறு சரதகி லோர்நா
ளிலகுசுர நதிதன்பாற் றோட நீங்க
வெய்தியே படிதீர்தத மிசைநத தான
மலகிலா நந்திபூ சனைபு ரிந்த
வைந்துநதித் தலமறையா ரணியஞ் சீதை
நலநுகரீ ராமனிரா வணனைக் கென்ற
நவைதீர்த்துக் கருணைபுரி நாதன் றனம். (கூ)

சுத்தவிராட் புருடனுயர் துவாத சாந்தஞ்
சுந்தரன்மே வியதானந் திகிரி யீன்ற
முத்தனுரை தலஞ்சித்ர சபையின் றான
முதலாய மூர்த்திதலந் தீர்த்த மேன்மை

---

* சரம்=வற்சரம், வருடம்.

வைத்தவிட மெங்கணும்போய்த் தரிசித் தேத்து
மகிமையினால் வானவர்க ளவர்க்கெய் தாது
புத்தூர்தொழ வருள்சுரந்த கருணை மேனிப்
பரமனுறை யாடானைப் பதியில் வந்தான். (கய)

வேறு

கோமுத்தீச்சுரமென் றெண்ணிக கொண்டல்வாகனத்தோன்சேயன்
நாமுற்றி றில்லா வாழ்வு நன்மையும பெறலா மென்றே
காமுற்றங் கெய்தி வெய்யோன் கய முதற கிர குணடத்
தே முறநீற படிநது மெய்யன பிடைவிடா மனதத னாகி. (கக)

வேறு

வெற்றிதரு பாசுபத விரதமநுட் டிததிருநதே
முற்றியிட வரியதவ முதிர்வேனிற் பருவத்தி
லுற்றிடுபஞ் சாககினிநள் ளுநைதசரு கிலைபுசித்து
மற்றுடன்மா தேவனுக்கு வளர்நிருதி திககினிலே. (கஉ)

ஆங்கரைப்பா ணங்கிடையி னறநெறிமே ரிடததிருநதே
யோங்கியநற் றவங்கள்முடித துபசார முறைபாகப்
பாங்கின்வரு முககாலம படிநதுபுனல் வனத்தினுள
தேங்கிளரு மலர்தூவித் திரிகரண சுத்தியுடன.

தணணமர்கூ விளமூலச சயமபுவையர்ச சனைபுரிய
அணணறிரு வுளமகிழ்நதே யரையிலங்கு புலியதளும்
பெணணமர்பா கமுங்கண்ணர் பிரமர்தலை மாலைபுனை
வண்ணமார் பமுமிலங்க மால்விடைமே லெதிர்கண்டான்.(கச)

பல்லூழி நெடுங்காலம் பயிறவததான் பயின்வடிவம்
எல்லூருங் கதிர்கோடி யெழுநததென வெதிர்காணச்
சொல்லூரு மறைப்பொருளாற் றுதிகள்பல செயலுற்றான்
கல்லூர்பொன் முடிமிலைநத காண்டீபத் தார்வேந்தன். (கரு)

மலராலே யருச்சித்த மதனைநத காயோற்றி
கலிஞலே யெறிந்தவற்குக் கதியருளு வாய்போற்றி
கொலையாழி மாயனுக்குக் கொடுத்தபரா னேபோற்றி
யலர்மாது வளர்திருவா டானையரா னேபோற்றி. (கரு)

வெள்ளிமலை தாங்கினவன் விழவடியூன் றினைபோற்றி
தள்ளுகழ லடிவைத்தோன் றனக்கருளு வாய்போற்றி
யொள்ளியசீர் மாறனடிக் குதவிபுரிந் தனைபோற்றி
யள்ளன்மலர்த் திருவுறையா டானையரா னேபோற்றி. (கஎ)

சேயைவதைத் தவன்றனக்குச் சேவடிதந் தாய்போற்றி
தாயமகம் புரிந்ததக்கன் சுடர்முடிகொய் தாய்போற்றி
நேயமுறு முப்புரத்தோர் நீறெழச்செய் தாய்போற்றி
ஆயுமறை வளர்திருவா டானையரா னேபோற்றி. (கஅ)

வேறு.

அந்த முற்றவ ரத்திகொ ளத்தனே
யந்த முற்றவ ரத்திகொ ளத்தனே
வந்த வந்த வருக்கு மறவனே
வநத வநத வருக்கு மறவனே. (கக)

மாவ னத்திசை மானங்கை நம்பனே
மாவ னத்திசை மானங்கை நமபனே
யேவ னத்திக ழுங்கண்ணி பாகனே
யேவனததிக ழுங்கண்ணி பாகனே. (உ0)

என்ன வேத்தி யிணையடி மேற்பணிந்
துன்னு நாகமு யர்த்தவ னேமுதன்
மன்னு கின்ற மருவலர் மாறுட
லின்ன நீர்படை நல்குதி யென்றனன். (உக)

வேறு

சாலமுன மூருகியிவை தான்வேண்டச் சசிவேணி
யேனுமுதற் படையாகி யெண்ணுரைத் துகளாக்குஞ்
சீலமுறு பாசுபதாத் திரமநுவின் வடிவாகி
ஞாலமகிழ் பாசுபதாத் திரமதனை நல்கினன். (உஉ)

பணியாரைச் சயமபுரியும் பாசுபதாத் திரம்பெற்ற
மணிமார்ப னன்பருககு வரமருளு நாயகனைக்
கணியாரு மலர்க்கொன்றைக் கணணிபுனை வேணியனைத்
தணியாத காதலினற் றனிறைஞ்சி யிவையுரைப்பான். (உந)

அண்டர்பணி தற்பரனே யணடகோ டிககரசே
எண்டிசையும புகழோங்கு மித்தலநதிவ் வியமேன்மை
கொண்டிபா தகமகறறக கோதறுமென பெயர்கூற
மண்டலமெ லாமவணங்க மஙகலமா முநிவர்தொழ. (உச)

குமபமதிக கொடுநகத்திற் கூடுபூ ரணைதினததி
லும்பர்தொழப் பற்குனன்செய் வுயர்திருவி ழாவெனவே
நமபுமறை யோர்மகுடா கமப்படியே நடப்பிக்க
விமபரினு திரையாயி லியமவிழுவி லேதொழுவோர். (உரு)

போகமளப் பிலவருநதிப் புவிபுரநது கதிபெறவே
சோகமிலிவ் வகைவேண்டுந தொடரேன மறியாநின்
கோகனகத் துணையடியிற குறையாத பத்தியெனக்
காகவருள் வாயென்ன வவவரமெ லாமளித்தான். (உசா)

அருள்புரிநதற் புதனிலிங்கத தமரவருச சுனன்கான்வாழ்
தருமன்முத லோரான சகோதரர்பாற சென்றுய்நதான்
கருணைவிஜ யேசுரனைக் காதலித்தோர் வலமவந்தோர்
திருவளர்பூப் பிரதக்க ணஞ்செய்த பலனடைநதே. (உஎ)

சிவலோகத் திருப்பார்கள் சிறந்திரண்டு மூன்றுதரம்
நவமாக வலம்வநதோர் நாடியமுத் தியையடைவார்
தவமாமிப் புராணமவே தாந்தசித்தாந் தத்தெளிவாம் ,
பவநீக்கு மீங்கிதனை படிப்பவர்கேட் பவர்க்கெல்லாம். (௨௮)

பாவமில்லை பவமில்லை பழங்கணில்லை பரிவில்லை
யாவலில்லை மலமாயை யருங்கன்மத தொடர்பில்லை
மேவியசித் திகளுண்டு மெய்ஞ்ஞான முணடைமையாள்
தேவனரு ளுண்டழியாச் செல்வமுத்தி யுண்டாமால். (௨௯)

வேறு

செவியினுக கமுத மாகச சிறநதவிப புராணந தன்னை
நவிமழுப் பிரகாக மேநது நாயகன திருமுன் மேலாம
புவிபுகழ் பெரியோர் முன்னும பூசனை முறையிற் செய்தே
யவியமில் மனத்த ராகி யன்பொடு விரத மாக. (௩0)

படிப்பவர் கேட்போ ரர்ததம் பகாந்துளோ ரெழுதி வைப்போர்
கடிப்புது மலர்க டூவிக் கைகுவிப் போர்க ளினனோர்
மிடித்துய ரகல வெணடும வெறுக்கையெண் டுகில்க ணல்கி
யடித்துணை பணிவோ ரெல்லா மளவேகச னென்ன வாழ்வார்.()

சநததி பெறுவார் செய்ய தாமரைத் திருவைச சேர்வார்
சுந்தர வுலக மெல்லாம துலங்குவெண் குடைநீ ழற்கீ
ழிந்திர திருவி னோங்கி யிருநதர சியற்று வார்கள்
வந்திடும் வாணு ளீடி மாரவேள் வனப்புச சேர்வார். (௩௨)

பரிமேத மிராச சூயம் பவுண்டரீ கம்வி சேட
மரியவாஞ் சோதிட் டோம மக்கினி யோம மேன்மை
தெரிவரு வாச பேயஞ் சீர்தரு மகங்க ளெல்லாம்
பெரியவா தரவாற் செய்த பயனெலாம் பெற்று வாழ்வார். ()

பஞ்சகி ரிச்சி ரங்கள் பலஞ்செயும் பலத்தைச் சேர்வார்
பஞ்சமா மதிபா வங்கள் மாபாத கங்க ளாதி
யஞ்சிடு மூப்பா வங்க ளகற்றுவா ரல்லல் செய்தே
யெஞ்சிய நோயும பேயு மேகவின் புறுவ ரன்றே. (ஙச)

நறவுகொப் புளிக்குஞ் செய்ய நாண்மலர்க் குரவ னாகி
யறனுறு மைந்தொ ழிற்கு மாதியாந் தொழின டாத்தித்
திறனுறு மும்ம லங்க டேய்ந்துபூ ரணமெய்ஞ் ஞான
மிறைவன் தடியில் வாழு மீறிலா முத்தி சேர்வார். (ஙரு)

ஐந்தழ னாப்ப ணின்றே யளப்பரு தவஞ்செய் தோர்க்கும்
எந்தையா டானை மேன்மை யிருசெவி மடுத்தற் கெய்தா
தந்தமா தவமென் சொல்கே னுள்ளவா றுணர்ந்தீ ரென்று
சுந்தர சவுந கற்குச் சூதமா முநிவன் சொன்னான். (ஙசு)

வாழ்த்து.

வேத நீதி விளங்குக மேதினி
மாத மும்மழை பெய்து வளம்பெற
நாதன் மெய்யடி யார்க ணலம்பெறத்
தீதில் வேந்தன்செங் கோன்மைசி றக்கவே. (ஙஎ)

வாழ்க வானினம் வானவ ரந்தணர்
வாழ்க சைவம் வளர்ந்த சிவாகமம்
வாழ்க மாதவர் மாமுநி வோரெலாம்
வாழ்க வில்வ வனத்துறை வாரகளே. (ஙஅ)

தநஞ்சயன் பூசைச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம்—ருருஎ.

திருவாடானைப்புராணம் முற்றிற்று.

திருவாடானை நாதர் திருவடி துணை.

ஆடாவனத் தலபுராணம்

பிரமகைவர்த்த மகாபுராணத்தின் உத்தரபாகம்
க்ஷேத்திரகாண்டத்தில் ஸ்ரீபாரிஜாதவன
கஜேஸ்வர மாகாத்மியம்.

50-ஆவது அத்தியாயம் முதல்.

பனைக்கர மிலட்டுகை மணைததபடி பார
முனைததட மருப்பொருகை முன்றிகழ நின்றே
தனைப்பணி யறததினர் தமக்குள விருபபி
னினைத்தது முடித்தவன மலர்ப்பத நினைப்பாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரமன் முதலிய தேவர்கள் எந்த யானைமுகக் கடவுளை எந்தக் காரியத்தின் ஆரமபத்திலும நமஸ்கரித்துக கொண்டு செய்யவேண்டியவைகளைச செய்து முடித்தவர்க ளானார்களோ அநத யானைமுகக் கடவுளை யானும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

சௌனகர் சூதமகாமுநிவரை நோக்கி, "வியாச சீடரும் மகா பாக்கியவானும் எல்லாம் அறிந்தவரும் கருணாநிதியு மான சூதமகாமுநிவரே! சர்வ பாவங்களையும நாசம செய்கிற

வைகளாயும் இதிஹாசத்தோடு கூடியவைகளாயும் தங்களாலே சொல்லப்பட்டனவுமான புராணங்கள் முற்றிலும் கேட்கப்பட்டன. கேட்பதினாலேயே பாபங்களை நாசஞ் செய்யக்கூடியதான சூரியபகவானாற் பூஜிக்கப்பட்ட ஆதிரத்நேஸ்வரரது மாகாத்மியம் முன் எங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. அதுவன்றியும் திருவாடானை க்ஷேத்திரத்தில் வில்வபத்திரார்ச்சனையின் விசேஷம் சொல்லப்பட்டது. அதை விஸ்தாரமாகக் கேட்க விருப்பமுள்ளவர்களாக விருக்கிறோம். தாங்கள் சொல்லுவனவற்றைக் கேட்பதிற் போதுமென்கிற திருப்தி உண்டாகிறதேயில்லை. ஆகையால் எல்லாம் அறிந்த தங்களை மிகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். பக்தர்களனைவருக்கும் ஞானத்தை அளிப்பவரும் நல்ல அநுஷ்டானமுள்ளவரும் பிரபுவுமான தாங்கள் முனிவர்களாற் சேவிக்கப்பட்ட அந்தப் பாரிஜாத வனம் எங்கிருக்கின்றதென்பதையும் அதன் பெருமைகள் எல்லாவற்றையும் விரிவாக எங்களுக்குச் சொல்லியருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்:

---

50. சூரியன் பூஜித்தது.

"புண்ணியவானாகவும், எல்லாம் அறிந்தவராகவும், மகாத்மாவாகவும், உலக க்ஷேமத்தின் பொருட்டுச் சரீர மெடுத்தவராகவுமுள்ள சௌநகரே! உமமுடைய கேள்வியானது எல்லா உலகங்களையும் பரிசுத்தம் செய்வதாயிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்த மங்களகரமான பாரிஜாதவனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். மிகவும் பெரிதாகிய இந்த ஜம்புத் தீபத்தில் ஏராளமான பாரிஜாதவனங்களும் ஸ்வயம்பு லிங்கங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றுள்ளும், காவேரி,

வைகை, தாமபிரவருணி, பாலாறு, ஸ்கந்தநதி, கௌதமி, கங்கை, நருமதையாகிய நதிகளின் கரைகளில் ஏராளமான பாரிஜாதவனங்க ளிருக்கின்றன. நீர் வினவிய இடமானது புண்ணியத்தைத் தருவதாயுள்ள பாண்டிய தேசத்திற் காளீஸ்வரர் சந்நிதிக்குத் தென்கிழக்கில், இரண்டு யோசனை தூரத்திற் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தையுடைய மணிமுத்த நதிக் கரையில் இருக்கின்றது. அந்நதியின் வடகரையில், தரிசனத்தினாலேயே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இம்மை மறுமைப் பயன்களை அளிப்பதாயும், மங்களகரமாயும் சூரியனாற் பூஜிக்கப்பட்டதாயும், இந்திர நீலமயமாக விளங்குகிறதாயும், ஆதிரத்நேஸ்வரரென்று மூவுலகத்திலும் பிரசித்தமானதாயுமுள்ள, லிங்கமானது இருக்கின்றது. அந்தப் பாரிஜாதவனமானது அப்பிருத்த தூளியிலிருந் துண்டாயது. அங்கு வசிக்கும் பிராணிகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமின்றி வாழ்கின்றன. எலி, பூனை, நாகம் இவைகளும், பசுவும், புலியும், மனிதரும், இவை போன்ற மற்றுமுள்ள பிராணிகள் பலவும், ஒன்றுக்கொன்று மிகவும் அன்புள்ளவைகளாகவே இருக்கின்றன. அந்தப் பாரிஜாதவனமானது கிருதயுகத்தில் மிகப் பெரியதாகவும் பெரியோர்கள் நிறையப் பெற்றும் மிருகங்களும் பறவைகளும் நிறைந்ததாகவும் தினந்தோறும் முனிவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதாயு மிருந்தது; அது திரேதயுகத்தில் வன்னிவனமாகவும், துவாபரயுகத்திற் குருவிந்தவனமாகவும், கலியுகத்தில் வில்வவனமாகவும் உலகத்தாராலே பூஜிக்கப்பட்டது. அந்த க்ஷேத்திர விருக்ஷ தரிசனத்தினாலேயே பிரமஹத்தி முதலிய பாபங்கள் நசிக்கின்றன.

ஆதி பிரம கற்பத்திலே பிரமதேவர் அதிதியின் புத்திரனாகிய சூரியபகவானுக்கு ஒரு சக்கிரமுள்ள ரதத்தையும் ஒரு குதிரையையுங் கொடுத்து, ஜோதி சக்கிரத்திற் சஞ்சரிக்

கும்படி ஆஞ்ஞாபித்த பிரகாரம், சூரியபகவான் குதிரையை ரதத்திற் பூட்டி, மேரு பர்வதத்தின் சிகரத்திலிருந்து செலுத்த எத்தனித்ததில், அவ்விரதம் ஒரு சிறிதும் செல்ல வில்லை. அப்பொழுது புத்திமானான சூரியபகவான், மனக் கவலை அடைந்து, ரதத்தின் சமீபத்தி லிருந்துகொண்டு காரியசித்தியின் பொருட்டு, சிரேஷ்டமான மந்திரத்தினாலே பிரமதேவரைத் தியானம்செய்தார். பிரமதேவர் பிரத்தியக்ஷ மாகி, "எவர்கள் பரமசிவனைப் பூஜை செய்யாமல் அறிவின்மையால் தங்கள் காரியத்தைத் தொடங்குகிறார் களோ அவர்கள் காரியசித்தி அடைகிறதில்லை. இந்த விஷயம் முதலிலேயே உமக்குச் சொல்லப்படவில்லை. உம்முடைய பிதாமூலமாகப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை அறிந்து, பரிசுத்த மாகிய ஜம்பூத்வீபத்திற், கர்மபூமியிற் புண்ணிய நதிக்கரைக ளில், உத்தமஸ்தலங்களில், நவரத்நமயமான லிங்கங்களைப் பூஜைசெய்வாயாக. இரதத்திற்குத் தடை உண்டாகாது. எதுவரை காலசக்கிரமானது சுழலுகிறதோ அதுவரை ஒரு புரவியையும் ஒரு சக்கரத்தையுமுடைய ரதம் சஞ்சரிக் கும். நவக்கிரகங்களுக் கெல்லாம் தலைவனாகச் சஞ்சரிக் கவும் போகிறாய்; நிச்சயம்" என்று சொல்லிப் பிரமதேவர் மறைந்தார். கதிரவனும் நான்முகன் அநுக்கிரகித்தபடிப் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களுக்குள் மிகவும் பரிசுத்தமான பாண்டிய தேசத்திற் காளீசுரருக்குத் தென்கிழக்கில், இரண்டு யோஜனை தூரத்தில், மணி முத்தா நதிக்கரையில் பாரிஜாத வனத்தில், உரோமசர், மார்க்கண்டேயர், முதலிய ரிஷிகளைப் பார்த்தும், பாரிஜாத விருக்ஷத்துக்குக் கீழ்பாகமாகவும், ஒரு பாணக்கிடை தூரத்தில், தனது பெயரால் முன் தீர்த்தம் உண்டு பண்ணியும், அந்தத் தீர்த்தத்துக்கு நிருதி திசையில் உள்ள மிகச்சிறந்த மணிமயமான லிங்கத்தையும், மிக்கருணை பொருந்தினவளாயும், சர்வலக்ஷணங்களும் அமையப் பெற்ற

வளாயும், சிநேகவல்லி என்கிற பெயருள்ளவளாயுமுள்ள மகாதேவியையும் சைவாகம விதிப்பிரகாரம் தன்னுலுண்டாக்கப் பட்ட தீர்த்தத்தினால் அபிஷேகஞ் செய்து பூஜித்தும், பரமசிவனது திருவருளைப் பெற்று விகனேசுரர் முதலானவர்களைச் சைவாகம விதிப்படி, மந்திர மறிந்தவர்களுடன் பிரதிஷ்டை செய்தும், தான் விரும்பிய வரங்களை அடைந்தான். இதனால் அந்த க்ஷேத்திரமானது ஆதிரத்நேஸ்வரம் என்ற பெயரை உடையதாயிற்று. சூரிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் சோமாஸ்கந்தருடையவும் சூரியனுடையவும் அநுக்ரகத்தினாலே சகல காரியங்களும் சித்தியாகின்றன. இந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமை வேறெந்த க்ஷேத்திரத்துக்கும் கிடையாது. இந்த ஸ்தலமானது தவசிரேஷ்டர்களால் துதிக்கப் பெற்றது. இந்த ஸ்தலத்தின் பெயரை உச்சரித்தால் ஜோதிஷ்டோமயாகம் செய்த பலன் கிடைக்கின்றது. இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தவர்கள் சூரிய லோகத்தை அடைகிறார்கள். சூரியனுடைய மந்திரத்தை ஜெபித்துக் கொண்டு இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் ஸ்நானஞ் செய்பவர்களுடைய பிதுருக்களெல்லாம் அநாதியான பரம்பொருளை அடைகிறார்கள். இவ்விதமாகவே சூரிய பகவான் புண்ணிய நதிக்கரைகளிற் சிவலிங்க பூஜை செய்த மற்ற ஸ்தலங்களையுஞ் சொல்லுகிறேன்:

தாமிரவருணி நதிக்கரையில், அர்ச்சுன விருக்ஷம் அடையாளமுள்ள உத்தமமான ஒரு ஸ்தலமிருக்கின்றது. காவேரியின் வடகரையில் கோமுசுரருக்கு மேல் பாகத்தில் ஆம்பிரேசமென்று பிரசித்தி பெற்ற இலிங்கமானது இருக்கின்றது. அதன் மேற்கே ஒரு யோசனை தூரத்துக்கு மத்தியில் ஜோதீசுவரமென்று பெயருள்ள லிங்கமானது இருக்கின்றது. கிருதமாலா நதிக்கரையில், ஆலாசிய க்ஷேத்திரத்துக்குக் கிழக்கில், பார்வதியுடன் அங்காரகேசுவர

ரென்று பெயருள்ள பிரவாளலிங்கம் குளமூலத்தி லிருக்கின்றது. அந்த லிங்கத்தை உதயகாலத்தில் தரிசிப்பவன் முத்தனுகின்ருன். அந்த லிங்கத்து ஈசானதிக்கு வடக்குக் கோணத்தில் புத்ரதீப விருக்ஷத்தடியில் முக்தேசுவரரென்னும் இலிங்கமூர்த்தி வீற்றிருக்கின்ருர். அவரைத் தரிசித்த அளவிற் குஷ்டம் முதலிய பிணிகள் நிவர்த்தியாகும். அந்த மூர்த்திக்குத் தென்பக்கத்திற் கஜதீர்த்த மென்றொரு தீர்த்த மிருக்கின்றது, காவேரியின் மேல் கரையிற் ஸ்ரீபாண்டு ஸ்தானத்துக்கு வடக்கே இலந்தை விருக்ஷத்தடியிற் பதரீஸ்வர ரென்கிற லிங்கமிருக்கிறது. அந்த விருக்ஷ தரிசன மாத்திரத்திலேயே யோகஞான முண்டாகும். யோக ஞானத்தை விரும்புவோர் அந்த விருக்ஷத்தை அவசியம் தரிசிக்கவேண்டும். அதனுல் முத்தியையும் அடையலாம். ஐயமில்லை. மிகப்புநிதமான பாலாற்றங்கரையில் சகதீசுரருக்கு மேற்கில் வன்னி விருக்ஷத்தடியில் வைடூரிய மயமான லிங்கமிருக்கிறது. அதைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் பிரமஹத்தி முதலான பாவங்கள் விலகுகின்றன. இவ் விலிங்கத்துக்கு மேற்கில் குருவிந்த விருக்ஷத்தி னடியில் கோமேதலிங்கம் இருக்கின்றது. அதைத் தரிசிப்பவர்களின் பிதுருக்கள் சுவர்க்கத்தை அடைவார்கள். ஸ்கந்த நதிக்கரையில் கரண்டேசுரருக்கு மேற்கில் வில்வமரத்தடியிற் கபத்தீசுர ரென்கிற லிங்க மிருக்கின்றது. இந்த லிங்கத்தைப் பூஜித்தாற் சர்வ ஐசுவரியங்களும் உண்டாகும். துங்கபத்திர நதிக்கரையில் விருபாக்ஷருக்கு மேற்கில் நாவல் விருக்ஷத்தடியில் கிரணேசுரர் வீற்றிருக்கின்ருர். அவரைத் தரிசித்தாற் புத்திர னில்லாதவர்கள் புத்திரனை அடைவார்கள். இவ்விதம் புண்ணிய நதிக்கரைகளிற் சூரிய பகவா னனவர் சிவலிங்கங்களைப் பூஜை செய்து, பரமசிவனது திருவருளைப் பெற்று, ஜோதி சக்கிரத்தில் இரதத்தைச் செலுத்திச் சஞ்சரிக்கலானுர்.

சந்திரன் முதலான எல்லாக் கிரகங்களும நக்ஷத்திரங்களும மேடமுதலான ராசிகளும சூரியனுக்குட்பட்டே சஞ்சரிக்கின்றன

---

51. வாருணி சாபமடைந்தது.

(வருண புதல்வன் வாருணி)

சூத முனிவர் சொல்லுகிறார். சௌநகரே! கேளும். சர்வ பாவங்களையும போக்கக் கூடியதாயும க்ஷேத்திரங்களுள மேலானதாயு முள்ள ஸ்தானத்திற சூரியனால் பூஜிக்கப்பட்ட ஆதி ரத்னேசுரருக்கு ஈசான திக்கில சூரியன உண்டாக்கிய தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது. அதில் ஸ்நானஞ் செய்தால் சர்வ சித்திகளு முண்டாகும. மூல மூர்த்திக்குத் தெறகில் ஐம்பது பாணக்கிடை தூரத்தில மார்க்கண்டேயரால் உண்டுபண்ணப பட்ட வட்டமானதொரு தீர்த்த மிருக்கின்றது. இதனைப பிரமவாதிகளான முனிவர்கள், சா்வ ரோகங்களையும போக்கடிபபதும சிவபரி்கிரமாயுள்ளதும மங்களகர முள்ளதுமான மார்க்கண்டேய தீர்த்தமென்று சொலலுகிறார்கள். மூலவருக்கு வடகருத் திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் துருவாசரது சாபத்தை அடைந்த வருணபுத்திரனின் சாப நிவிருத்திக்காக வருணனால் உண்டுபணணப்பட்ட தீர்த்தமிருக்கின்றது. மூலஸ்தானத்துக்குத் தென்கிழக்கில், இரண்டு பாணக்கிடை தூரத்தில், மஹா பாதகஙகளையும நிவர்த்திக்கக் கூடிய அகஸ்திய தீர்த்த மிருக்கின்றது.

இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட சௌநகர், “வருண புத்திரனை யார் சபித்தார்கள்? சாபம பெறும்படியான கோபம் வரும்படி அவன் செய்த பிழை யாது? எவ்விதம் இத்தலத்திற் சாபவிமோசனம ஆயிற்று? எல்லாவற்றையும் சொல்லியருளல் வேணடும” என்று சூத முனிவரைப்

பிரார்த்திக்கச் சூத முனிவர் சொல்கிறார் : சௌனகரே! கேளீர் : முன்னாளில் ரதந்தர கற்பம் நடக்குங்கால், கிருத யுகத்திற் புஷ்பபத்திரை என்ற நதிக்கரையில், தபசுக்கு இருப்பிடமாகிய துருவாசர் என்ற முனிவர் பரம்பொருளிடத்திற் செலுத்தப்பட்ட மனதுடையவராய் மிகவுங் கடினமான தபசைச் செய்துகொண் டிருந்தார். அச்சமயம் வருணனது புதல்வன் தனது தூதர்களோடு கூட இரதத்தில் ஏறிக் கைலாச பருவதத்தை யடைந்து, சிவபிரானை வணங்கி, தனது உலகத்துக்குத் திரும்பிப் போகும்பொழுது, துருவாச முனிவரது ஆசிரமத்தை அடைந்து, மதத்துடன் கூடினவனாய், முனிவரை லக்ஷியம் செய்யாது போனான். அவனுடைய மதத்தை அறிந்து, முனிவர் அதை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டுக் கடுஞ்சினங்கொண்டு, அவனுடைய முகம் ஆட்டின் முகமாகவும் மற்ற சரீரம் யானையின் உருப்புப்போலாகவுஞ் சபித்தார். அம் முனிவரின் சாபத்துக்குப் பயந்தவனாய், வருண புத்திரன் முனிவரை யடைந்து, அவரது பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, அவரைத் திருப்தியுறச் செய்து, பிறகு அவர் சந்தோஷமுள்ளவரானதை யறிந்து சாப நிவிருத்தியைப் பிரார்த்தித்தான். உருக்கின பொன்னுக்குச் சமானராயும், பிராமணராயும், உலகத்தினாலே பூஜிக்கப்பட்டவராயு மிருக்கிற துருவாச முனிவரும் கோபம் நீங்கினவராய்ப் பின் வருமாறு சாப நிவர்த்தியை யருளினார் : "வருண புதல்வனே! நீ பிராமணனை அவமதித்தபடியால் சபிக்கப்பட்டாய், சாபத்தை அநுபவித்தே தீரவேண்டும். எனது வார்த்தை உண்மை யற்றதாய் இராது. பன்னிரண்டு வருஷகாலம் என்றுற் கொடுக்கப்பட்ட சாபத்தின் பலனை அநுபவித்துப் பிறகு, அகஸ்தியருடைய மொழியினால் உனது பிதாவாகிய வருணனுடன், நீ பாரிஜாதவன மத்தியி லிருக்கிற ஆதி ரத்னேஸ்வர ஸ்தலத்தையடைந்து, அவ்விடத்தில் மார்க்கண்டேய தப

சிரேஷ்டரிடமிருந்து பஞ்சாக்ஷர மந்திரோபதேசம் பெற்றுப் பிறகு சூரிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவுடன், யானை வடிவினின்று நிவர்த்தியடைவாய். அந்த க்ஷேத்திரத்துக்குச் சமானமும், அந்தத் தீர்த்தத்துக்குச் சமானமும் உலகில் வேறொன்றுமில்லை; இருக்கப்போகிறதுமில்லை; வருணபுதலவனே! ஒருபொழுதும் பிராமணர்களை அவமதிக்கலாகாது. பிராமணர்களை அவமதித்தால் மிகப் பாவம் உண்டாகும். செம்பு முதலான லோகங்களிற் சுவர்ணமும், நாற்கால் பிராணிகளிற் பசுவும், நதிகளிற் கங்கையும், தேவர்களில் மஹா விஷ்ணுவும், பிரகாசம் பொருந்திய வஸ்துக்களிற் சூரியனும், பக்ஷிகளிற் கருடனும், ரஸங்களில் அமிர்தமும், தகிக்கிற பதார்த்தங்களில் அக்கினியும், மந்திரங்களிற் பிரணவமும், ஜபங்களிற் பஞ்சாக்ஷர ஜபமும் போல, மனிதர்களிற் பிராமணர்கள் சிரேஷ்டர்கள். பிராமணர்களிலும் ஞானிகள் பெரியவர்கள். ஞானிகளைக்காட்டிலும் பிரம நிஷ்டர்கள் பெரியவர்கள் இவர்களைக்காட்டிலும் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்கள் பெரியவர்கள். இவர்களிலும் யோகத்தில் நிற்பவர்கள் பெரியோர்கள். இவ்விதம் மேன் மேலும் அறிந்து கொள்வாயாக. இத்தகைய அறிவுள்ளவன் பிராமணர்களை அவமதிக்க மாட்டான். பிராமணனை அவமதித்ததினா லுண்டான பாவமானது யாண்டுந் தடைபடுகிறதில்லை. அநேகவிதமான பிராயச்சித்தங்களாலும் ஒருபொழுதும் நிவர்த்தி அடைவதுமில்லை. உலகத்தில் எல்லாச் சிவக்ஷேத்திரமும் சிவதீர்த்தமும் மேலானவைகளே. சிவதீர்த்தங்களிற் பிராமணர்களின் அநுமதிபெற்று ஸ்நானம் செய்து, சக்திக் கியன்றவாறு தானங்களைச் செய்து, பக்தியுடன் சிவபிரானை அர்ச்சித்துச் சாபத்தினின்றும் நிவர்த்தியடையப் போகின்றாய்''
இவ்விதம் துருவாசமஹரிஷி சொல்லக் கேட்ட வருணனின் புதல்வன் அந்த க்ஷணத்திலேயே ஆட்டின் தலையையும் யானை

யின் உருவத்தையு மடைந்தான். அந்த வடிவத்துடனேயே உலகத்திற் சஞ்சரித்தான். வருணன் எல்லா விருத்தாந்தத்தையும் தூதர்கள் மூலமாகக் கேள்வியுற்று, மிக வருத்தமடைந்தவனாய்த் தனது புதல்வனின் சாபநிவர்த்தியைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டே, தனதுலகத் திருந்தான். சில காலஞ் சென்றதும நற்காலத்தின் பயனினாலும், வருணனுடைய புண்ணியவசத்தாலும அகஸ்திய மகா முநிவர் வருணனுடைய லோகத்தை யடைந்தார். லோகபாலனாகிய வருணனும முநிசிரேஷ்டராகிய அகஸ்திய முநிவரைப் பார்த்த அளவில், எழுந்து எதிர் கொண்டழைத்தும, அதிதி பூஜையை ஆறுவிதமான அமுதுகளினாலே சேவித்தும, பிறகு அவரை உயர்ந்த ஆசனத்திலமர்ந்திருக்கச் செய்து, அம் முநிவரை யடைந்து, தன புதல்வன யானைவடிவா யிருத்தலையும அதன் காரணமான துருவாச முநிவரின சாபம முதலிய வற்றையும் தெரிவித்துக் கொண்டான. அகஸ்திய முநிவரும் வருணனசொன்ன விருத்தாந்தத்தைக கேட்டு, "வருணனே! பயப்படவேண்டாம" என்று சொல்லிவிட்டுப் பிறகும ஆலோசித்தார். உலகங்களிலுள்ள புண்ணியதீர்த்தங்களையும, புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களையும, புண்ணிய நதிகளையும, புண்ணிய ஆசிரமங்களையும எண்ணினார். அவ்விதமே முநிவரது கூட்டங்களினால் சேவிக்கப்பட்டதாயும பரிசுத்தமானதாயு மிருக்கிற வேகவதி நதியையும வகுளம் என்ற பெயருள்ள இடத்தையும் யோகமகிமையினால நினைத்தார். அப்பால் உத்தமஸ்தலமானது நினைவுக்கு வந்ததைப பற்றிச சந்தோஷ மடைந்தார்.

52. வாருணி சாபநீங்கினது.

சூத முனிவர் சொல்கிறார்: மிகவும் புத்திசாலியான சௌனகரே! பாபங்களை நாசஞ் செய்கிறதான ஸ்தானம் அகஸ்தியராலே வருணனுக்குச் சொல்லப்பட்டதை விரித்துரைக்கின்றேன். கவனமாயக் கேட்பீராக. அகஸ்தியர் சொன்னதாவது: லோகபாலனாகிய வருணனே! உனது புத்திரனுக்குத் துருவாச மஹரிஷியால் நேறபட்ட சாபத்துக்கு நிவர்த்தியைச் சுலபமாகச் சொல்லுகிறேன். காவேரி நதிக்கரையின் தென்பக்கத்திற் பாண்டியராஜனது வேகவதி நதியினுடைய வடகரைக்கரையில் ஸ்ரீ காசீசுரருக்குத் தென்கிழக்கில், இரண்டு யோஜனை தூரத்தில், உத்தமமாயும், மிகப் பெரியதாயும் ஆதிரத்னேசுவரம் என்ற பெயரை உடையதாயும் உள்ள ஆதிரத்னேச ஸ்தானமும் வருளாரணியமும் இருக்கின்றன. ஆதிரத்னேசுவரமென்ற இந்த ஸ்தலமானது பரிசுத்தமானவைகளுக்குப் பரிசுத்தமானதாயும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் முகதியளிப்பதாயு மிருக்கின்றது. இதன் மகிமையையும் பரிசுத்தத்தையும் அடிக்கடி கேட்டும் தெவிட்டுவதில்லை நீ இத் தலத்துக்கு யானைவடிவான உனது புத்திரனுடன் சீக்கிரமாகப் போய்ச் சகல பாபங்களையும் போக்குவதாயும் மங்களகரமாயு மிருக்கிற சூரியதீர்த்தத்தில், அவனை நீராடச் செய்து கரையை அடைந்தவுடன், அவன் யானையுருவம் நீங்கி, முன் போலத் தனதுருவத்தை அடைவான். இது நிச்சயம். அதுமுதல் இந்த க்ஷேத்திரத்துக்குக் குஞ்சரபுரமென்ற பெயரும் சிவலிங்கப் பெருமானுக்குக் கஜேசா என்ற பெயரும் ஏற்படும். வருணனே! இச்சமயத்தில் மிருகண்டுவின் புத்திரனாகிய மார்க்கண்டேய முனிவரை யடுத்துப் பக்தியுடன் வணங்கி, அவரால் உனது புத்திரனுக்கு உபதேசம் செய்வித்துத், தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் நியமத்துட

னிருந்து, ஆறுலக்ஷந்தரம் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபிக்கச் செய்வையேயாகில் சாபநிவர்த்தி உண்டாகும். பரமசிவனும் பிரசன்னராய் உனது புத்திரனுக்கு வரத்தைக் கொடுப்பார். அதன் பிறகு சிவபிரானது உத்திரவைப் பெற்று, இந்த ஸ்தலத்திற் புண்ணியதீர்த்தத்தை யுண்டு பண்ணுவாயாக. இந்த ஸ்தலம் யோகமகிமையினாலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. நான் சொன்னவை முற்றிலும் உண்மையே? சந்தேகிக்க வேண்டாம். சூதமுனிவர் பின்னும் சொல்லுகிறார். இவ்விதமாக அகஸ்திய முனிவரிடம் கேட்ட வருணன் தன் புத்திரனுடன் பாரிஜாதவனத்தை அடைந்து அகஸ்திய முனிவர் கூறியவாறே எல்லாவற்றையும் செய்தான். அந்த ஸ்தலத்தில் வருணனின் புதல்வனாகிய பிருகுவும் சாபத்தினின்றும் நீங்கிப் பழைய சரீரத்தைப் பெற்று மார்க்கண்டேய முனிவரிடம் சிறந்த பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையும் மற்றுஞ் சிவபிரானுக்குத் திருப்தி உண்டுபண்ணுகிற பலவற்றையுந் தெரிந்து, அம்முனிவருடைய உத்திரவின்படி தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியிற் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஆறுலக்ஷந்தரம் ஜபித்தார். பிறகு சிவபிரான் பிருகுவின் முன் தோன்றினார். சந்திரனைச் சிரசிலுடையவராயும், முக்கண்ணராயும், பார்வதியுடன் கூடியவராயும், சமசாரத்திலிருந்து விடுவிக்கிறவராயும் இருக்கிற சிவபெருமான் பிருகுவை நோக்கிப் பரம சந்தோஷத்துடன் சாபத்தினின்றும் விடுபட்டவனாகிறாய் என்று உரைத்தார். அமிர்தம்போன்ற அம்மொழியைக் கேட்டுப் பிருகு முனிவர் மிகவும் சந்தோஷமுள்ளவராய், வேத வாக்கியங்களாலும், புராணமத்தியிலுள்ள வாக்கியங்களாலும், சக்திக் கியன்றவாறு ஸ்தோத்திரம் செய்து, சிவபிரானது திருவடிகளில் விழுந்தார். பரமசிவனும் முனிவரை ஆலிங்கனம் செய்து வேண்டிய வரங்களை அளித்தார். முனிவர் சந்தோஷத்துடன் தமது பிதாவாகிய வருணனோடு கூடப் பரமசிவனுக்கு வட

திசையிற் பிராமண சாபத்தை நீக்குவதாயும், மிகப் பரிசுத்த மாயும், வாருணமென்ற பெயருள்ளதாயும், இருக்கிற மிகச் சிறந்த சக்கிர தீர்த்தத்தையும், அதற்கு மேல் திசையில் தமது பெயருள்ள லிங்கத்தையும், சைவாகம விதிப்படி பிரதிஷ்டை செய்து, சாப விமோசனம் அடைந்தவராகி, மகா பாக்கியவந்தராய்த் தமது தூதர்களோடு, மூன்று மாதகாலம் அவ்விடத்திலேயே சந்தோஷமாக வசித்துவந்தார் அது முதல் அத்தீர்த்தம் சாபத்தைப் போக்கக்கூடிய தாயிற்று. யாவராயினும் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானமாத்திரத்திலே வருண புத்திரனைப்போல் சாபத்தினின்றும் விமோசனம் அடைவார்கள் இந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை அதில் வசிக்கும் வருணபுத்திரன், மார்க்கண்டேயர் மூலமாகச் செவி யுற்று, அவ்விடத்திற் சிவபிரானுக்கு வில்வ தளத்தினாலே அர்ச்சனை செய்தான். அந்த ஸ்தலத்தில் ஒரு வில்வ இதழி னால் சிவபிரானை யர்ச்சிப்பவன் தனது கோடி குலத்துடன் சிவலோகத்திற் பூஜிக்கப்படுகிறான். வில்வ விருக்ஷத்தை வலம் வந்து பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபஞ் செய்து வில்வ விதழ், வில்வ புஷ்பம் இவைகளைக்கொண்டு பரமசிவனை யர்ச் சிப்பவன் மன சுத்தியை யடைகிறான். சோமவாரங்களிலும் சூரிய வாரங்களிலும் செய்யும் பூஜையின் பலன் எண்ணத் தக்கதில்லை. ஆகையால் தினந்தோறும் வில்வ இதழினால் பூஜை செய்தல் வேண்டும். பௌர்ணமையிலும், அமாவாசையி லும், சூரிய சந்திரர்களுடைய கிரஹண காலங்களிலும், வியதி பாத புண்ணிய காலத்திலும், சங்கராந்தி புண்ணியதினத்தி லும், ஜன்மநக்ஷத்திரத்திலும், வில்வத்தினாற்செய்யும் அர்ச்சனை சிவஞானத்தை யளிக்கும். இன்னுமுள்ள புண்ணிய காலங் களிலும், தாய்தந்தையர்கள் இறந்த தினத்திலும், வில்வ இதழினாற் சிவபெருமானை அர்ச்சித்தால் அவ்வப் பிதி ருக்கள் அந்த க்ஷணத்திலேயே நரகத்தினின்று விடுபடு

வார்கள். அர்ச்சித்தவனும தன் வம்சததவர்களோடு அழி வறற பதத்தை யடைகிறான். இநத வில்வ விருக்ஷத்தி னடி யிற பிதிருக்களுககுப பிணடம அளிததாற், பிண்டவடி வான அன்னம எவ்வளவு எண்ணிக்கை யுடையதோ, அவ்வளவு வருஷகாலம பிதிருககள் சிவலோகததில் வசிப் பார்கள். இநத ஸ்தலததில் வில்வ இதழினாற் செய்யும அர்சசனை மிகவும விசேஷம. உலகத்திலுள்ள ஸ்தலங்களிற் சிவபிரானை வில்வ இதழினால் அர்ச்சிததல் மிகச சிறநதது. அவற்றுளளும இநத ஆதிரத்நேசுவரம என்ற ஸ்தலத்திற் செய்யும பூஜையானது அளவில்லாப பயனை அளிககின்றது. உலகத்திலுள்ள க்ஷேத்திரங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும இநதக் கஜபுரமென்கிற க்ஷேத்திரம மிகசசிறநதது. இவ்விதமாக மார்ககண்டேய முநிவரிடங் கேட்ட வருணனின் புதலவன் அம்முறைப்படியே அநத ஸ்தலததிலேயே வில்வமரததை வணங்கிச சிவபூஜையையும செய்து, கதிரவனது காநதியைக் காட்டிலும ஒளிமிகுநது கோடி சூரியருககுச் சமான மாய் மிகப்பிரகாசம பொருநதிய இரத்தினங்களைத் தீபத்துக் காகச் சந்நிதியிற் சமர்ப்பித்துச சிவனடிகளிலும சாத்தினான். அதன் பிறகு வருணனும ஆதிரத்நேசுவரது சநநிதியிற் புண்ணிய தீர்த்ததததை உணடாககிக கஙகை முதலான நதிகளை அதில் ஆவாஹனம்செய்து நீராடினான். அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்கள் மிகசசிறப்புற்ற சிவலோகததை யடைகிறார்கள. ஆகையால் மகர ரவியில் இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் எவ்விதத்திலாவது ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டும. வருணனின் புதல்வனும தனது தநதையுடன் தன துலகத்தை அடைந்தான். பாவத்தை அகற்றுகிறதாயும, மிகச்சிறநததாயு மிருக்கிற, இநத விருத்தாநதத்தை அன்புடன் படிப்பவரும, எழுதுகிறவரும, காலையில் அனபுடன் கேட்பவரும, ஆதிரத் நேசுவரது முன்னிலையில் நித்திய முகதராவார்கள். சிவ

லோகத்தை அடைந்து நித்திய முகதராய்ச் சிவகணங்க ளாற் சூழப்பெற்று யிருப்பார்கள்.

53. மார்க்கண்டேயா பூஜித்தது

சௌநகர் பின்னும் சூத முனிவரை நோக்கி, வியாச மஹரிஷியின் சீடரே, புத்தியிற் சிறந்தவரே! சொற் சுவையுள்ளவர்களிற் சிறந்தவரே! மகாதமாவாகவும் பக்தி மானாகவு மிருக்கிற மார்க்கண்டேய முனிவரது சரித்திரத்தை யும் இன்னும் ஸ்தலத்தின் மகிமையையும் திருவாய்மலர்ந் தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூத முனிவர் சொல்லு கிறார். சௌநகரே! கேட்டவர்களின் பாவங்களை விலக்கு வதும் ஆயுள் விருத்தியைச் செய்கிறதும் சிவபிரானுக் குகந்த தும் பரிசுத்தமானதும் மோக்ஷபலனை யளிக்கிறதுமான மார்க் கண்டேய முனிவரது சரித்திரக் கதைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் என்று சொல்லுகிறார்:

சிவபக்தராயும், பிராமணோத்தம ராயும், தவசிரேஷ்ட ராயு மிருக்கிற மார்க்கண்டேய ரெனபவர் திருக்கடவூரிற் பரமசிவனது திருச் சாந்நித்தியத்தினால், யமதர்மராஜனிட மிருந்து விடுதலை யடைந்து, அழிவற்ற தன்மை யடைந்த வுடன் பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்யும் பொருட்டு, எல்லா முனிவர் களுடன், உத்தம புண்ணிய ஸ்தலங்களிற் சஞ்சரித்து வந்தார். சிவபிரானுக் குகந்ததாயும், உத்தமமாயு மிருக்கிற ஆதிரத் நேசவர மென்கிற இப்புண்ணிய ஸ்தலத்தை முதலில் அடைந்து, கௌதமா முதலான தபசிகளுடன், சந் தோஷமாக வசித்துவந்தார். கஜேசருக்குத் தென் பாகத் தில், ஓர் அழகான புண்ணிய தீர்த்தத்தை உண்டு பண்ணித் தமது பெயரினாலே விளங்கச் செய்தார். அந்தத் தீர்த்தத்துக்கு மேற்றிசையில் மார்க்கண்டேயம்

என்ற இலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்து, தன்னுலே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்திற் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினுலும், ருத்ரமந்திரத்தினுலும், கங்கை முதலிய நதிகளை ஆவாஹனம் செய்தார். இவ்விதம் மார்க்கண்டேயர் தீர்த்தக் கரையில் இலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து, அவ்விடத்திலேயே பர்ண சாலை அமைத்துத் தினந்தோறும் குடும்பத்துடன் அக்நி ஹோத்திரம் செய்துகொண்டு, வில்வ இதழ்களாலும், சிவபிரானுக்குகந்த பற்பல சுகந்த மலர்களாலும், பக்தியுடன் சிவனை அர்ச்சித்தும், பதினறுவிதமான உபசாரங்களுடன், சாலி அன்னத்தை நிவேதனஞ் செய்தும், சிறிது காலம் அத்தலத்திலேயே வசித்து வந்தார் இவ்விதமிருக்குங்காற் பகவானுகிய பாரிஜாத கஜேசுவரர் மார்க்கண்டேய முனிவருக்குப் பிரசந்நமாகிப் பரம சந்தோஷமடைந்தேனென்று சொல்லிக்கொண்டே முனிவரைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினுர்:

"ஆசார சீலனே! எனது பக்தனுகிய மார்க்கண்டேயனே! உன்னிமித்தம் சொல்கிறேன் கேள். உலகத்தில் எனது பக்தர்களுக்கு அவமானத்தை விளைவிக்கின்றவர்கள் முன் யமதர்மராஜன் உதைபட்டதுபோல நாசத்தை அடைவார்கள். விபூதி ருத்திராக்ஷத்தை நிந்திக்கின்ற நராதமர்கள் எனக்கு விரோதிகளாகி நரகத்தில் விழுவார்கள். மார்க்கண்டேயனே! ருத்திராக்ஷ விருக்ஷம் வில்வ விருக்ஷம் இவைகள் எனது கண்ணீரிலிருந்து உண்டானவைகள். இவைகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது உலகத்தில் வேறென்றுமில்லை. இவ்விரண்டு விருக்ஷங்களும் எனக்குச் சமானமானவை. ருத்திராக்ஷத்தை அணிவதாலும் வில்வார்ச்சனை செய்வதாலும் விசேஷ புண்ணியமுண்டாகின்றது, இந்த ரகஸ்யமானது முன்னுல் விஷ்ணுவுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டது. இந்த ரகஸ்யத்தை லக்ஷ்மியானவள் தனது புருஷனுகிய மகா

விஷ்ணுவிடம் கேட்டு வில்வவிருக்ஷத்தை அடைந்தாள். அப்புண்ணிய விருக்ஷத்தின் அடியில் வாசஞ்செய்ததின் பயனாக உலகங்களெல்லாவற்றிலும பூஜிக்கப்பட்டாள். பரமசிவனது பிரதம பக்தராகிய மகாவிஷ்ணுவின் சௌபாக்கியத்தையும அடைந்தாள். மார்க்கண்டேயனே! கேட்ட மாத்திரத்திலே பாவத்தை விலக்குகிறதாயும், ரகஸ்யமானதாயும், உத்தமமானதாயும், என்று சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற இந்த வில்வத்தின் மகிமை என்னுடைய பக்தர்களைத் தவிர மற்றவர்களிடத்தில் சொல்லத்தகுந்ததன்று” இவ்விதம சிவபிரான் மார்க்கண்டேயருக்கு உபதேசித்து வேண்டிய வரத்தையுமளித்து, அவ்விடத்திலேயே மறைந்தருளினார்.

சூதமுனிவர் பின்னும் சொல்லுகிறார்: மார்க்கண்டேயரும சிவபிரானது உபதேசத்தைச் செவியுற்று அவவாறே அவர் தகுந்த வில்வம முதலான பற்பல மலர்களால அவரைப் பூஜித்துக்கொண்டு, முனிவர்கள் சூழப் பாரிஜாத வனத்திலேயே வசித்துவந்தார். சிவபெருமானது உபதேசப்படித் தினந்தோறும வில்வவிருக்ஷசேவையுஞ் செய்துவந்தார். வில்வ விருக்ஷத்தின் அடிமண்ணை எடுத்து நெற்றியிற் பூசிக்கொள்ளுகிறவர்களுடைய நெற்றியிலிருக்கிற கெட்ட எழுத்துக்கள் கூட நல்ல எழுத்துக்களாக மாறுகின்றன. பிரமஹத்தி முதலான பாவக் கூட்டங்களும நாசமடைகின்றன. சரீர வியாதிகளும மனக் கவலைகளும அபஸ்மாரமான குஷ்டம முதலிய மகா ரோகங்களும நாசமடைகின்றன. புத்திரனில்லாத ஒருத்தி இந்துவாசரத்தில் ஒரு பழத்தினளவுள்ள அந்த வில்வ மரத்தடி மண்ணையெடுத்து, அதனுடன் ஜலத்தைச் சேர்த்து, ஒரு மாத காலம பக்தியுடன் உட்கொள்ளுவாளே யாகில் அவளுக்கு நல்ல புத்திரன பிறப்பான். இது நிச்சயம. அப்புத்திரன் சிவனடியானாகவும புத்திர சமபத்துள்ளவனாயும் இருப்பான். கோடைக்

காலத்தில் அப்புண்ணிய விருக்ஷத்துக்குத் தண்ணீர் விடுகிற வர்கள் ஒவ்வொரு குடத்துக்கும் ஒரு கோடி வருஷகாலம் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். அவனுடைய பிதிருக்கள் சுவாககலோகத்தை அடைந்து முத்தியை அடைவார்கள். இரண்டு பாண பாத தூரத்தில் ஆதிரத்நேஸ்வரருக்குத் தென் கிழக்கில் அகஸ்தியதீர்த்த மிருக்கின்றது. இப் புண்ணிய தீர்த்தத்துக்குத் தெற்கில் வில்வவிருக்ஷத்தி னடியை அடைந்து, அகஸ்தீசருடைய சந்நிதியிற் பிதிருக்கள் இறந்த தினத்திற் பிராமண போஜனம் செய்விப்பவனுடைய பிதிருக்கள் அமிருதபானம் செய்தவர்களாகிச சிவ ஸ்வரூபர்க ளாவார்கள். தினந்தோறும் வில்வ விருக்ஷத்துடன் கஜேசரை யும் பிரதக்ஷணம் செய்பவர்களும், பிரதக்ஷணம் செய்விப்பவர்க ளும் பூமியை வலம் வந்த பலத்தையும் மற்றுமெல்லா அபீஷ்டங்களையும் அடைவார்கள். மேலும், வெகு தூரத் தில் நின்று இந்த வில்வ விருக்ஷத்தின் கிளையைப் பார்க்கின்ற வர்களும் பாப ரஹிதராய் மேலான கதியை யடைவார்கள். இயற்கையாகவே உதிர்ந்த வில்வ பத்திரங்களைக் கொண்டு வந்து, யாக சமபந்தமான அக்கினியிலோ, ஔபாசனக்கினி யிலோ, ஹோமஞ் செய்பவரும், அந்த விபூதியை பஞ்சாக்ஷர விதிப்படி நெற்றியில் அணிந்து கொள்ளுபவரும முத்த ராவார்கள். ஐயுறவேண்டாம். இந்த வில்வ இதழ்களால் மாலை செய்து பார்வதி பரமேஸ்வரர்களுடைய திருவடிகளிற் சாத்துபவர்கள் ருத்திரகண மாவார்கள். மேற்சொன்ன அக்கினிகளில் ஹோமஞ் செய்யப்பட்ட வில்வ பத்திரத்தின் பஸ்மத்தை அணிந்தால் மனக்கவலை வியாதி முதலியவை சிவாக்ஞையினாலே உடனே நீங்கும். அப் புண்ணிய விருக்ஷத்தி னடியிற் பிராமணருக்கு அற்ப திரவியத்தைக் கொடுப்பவர்கள், மகாமேருவளவு சொர்ணதானம் செய்த பலனை யடைவார்கள். இந்த விருக்ஷத்தின் பெருமையையும்,

க்ஷேத்திரத்தின் சிறப்பையும் எவராலே தான் வருணிக்க முடியும்? ஆயிர நாக்கள் படைத்த ஆதிசேஷனாலும் முடியாது. அந்த விருக்ஷத்தினடியில் க்ஷணகால மிருப்பவன் விபரீதமான பேதத்தினின்றும் விடுபட்டவனாய்த் திவ்விய ஸ்வரூப முடையவன். சௌனகரே! திராவிட தேசத்தரசன் நாய்த்தன்மையினின்று விடுவிக்கப் பெற்றபடியே மற்றவர்களும் விரூபத்தினின்றும் திவ்விய ரூபத்தை அடைவார்கள்.

54 திராவிட தேசத்தரசன் நாய்ப்பிறவி நீங்கினது.

சௌனகர் சூத முநிவரை நோக்கி, "புராண மறிந்தவர்களுட் சிறந்தவரே! அந்தத் திராவிட தேசத்தரசன் எவ்விதம் நாயின் பிறவியை யடைந்தான? அதினின்றும் எவ்விதம் விடுதலை அடைந்தான்? அந்த விருத்தாந்தங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துரைக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுநிவர் சொல்லுகின்றார்:

சௌனகரே! கேட்ட மாத்திரத்திலே பாவத்தை விலக்குகிறதும், கர்வத்தைத் தொலைக்கிறதும், புராதனமுமான இதிஹாசத்தை இவ்விடத்திற் கூறுகின்றேன். கேட்பீராக. நீர்வளம் நிலவளம் முதலிய சர்வ ஐசுவரியமும் நிறையப் பெற்றுக் காவேரி நதியின வடக்குக் கரையில, எல்லா சம்பத்துக்களும் பொருந்திய உஜ்ஜயினி என்கிற பட்டணத்தில் வர்ணாசிரம தர்மங்களை ரக்ஷிக்கிறவனாயும், உலகத்திற்கே அலங்காரம் போன்றவனாயும், போஜேசுவரன் என்று ஓர் அரசனிருந்தான். அவ்வரசன் தனது பிரஜைகளிடம் நீதி வழுவாது செங்கோல் செலுத்தி எல்லா சம்பத்துக்களும் கிரமப் பெற்றிருந்தான். ஒரு சமயம் 'ஹம்சத்துவஜன்' என்று உலகத்திற் பிரசித்தி பெற்ற அவ்வரசன் வேட்டையிற் பற்றுடையவனாய் வனத்தை யடைந்தான்.

முனிவர்கள் வசிக்கப் பெற்றுப் பலவித துஷ்ட ஜந்துக்கள் நிறைந்துள்ள அவ்வனத்தில், மான் பன்றி முதலானவைகளை வேட்டையாடிக் களைத்து, வெயிலின் கொடுமையாற் பீடிக்கப் பட்டுச் சேவக ஜனங்களை விட்டுத் தானொருவன் புரவியின்மீ தேறிப், பைரவி என்கிற வனத்தை யடைந்தான். அவ் வனத்தின் பெருமையையும், அவ்விடத்தில் வசிக்கும் தபசிக ளுடைய பெருமையையும் அறியாத அரசன் சுமந்து என்னும் பிராமணரின் ஆசிரமத்தை யடைந்தான். அச்சமயம் ஆசிரமத்தில் ஒருவருமில்லை; சுமந்துவும் அவரது பத்தினி யாரும் நண்பகல் ஸ்நானத்திற்கு நதிக்குச் சென்றிருந்தனர். அரசனும் சில நேரங் காத்திருந்து ஒருவரும் வாராமை கண்டு, பசியின் கொடுமையாற் சுமந்து முனிவரின் பத்தினியாரால் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னத்தைச் சாப்பிட்டான். சற்று நேரங் கழித்து ஸ்நானஞ் செய்யச் சென்ற சுமந்து முனிவர் ஆசிரமம் வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது அரசன் போஜனம் செய்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துச் சிறிது சினத் துடன் சொல்லுகிறார். 'அரசனே! அறியாமையினலே மன வருத்தத்தை விளைவித்து விட்டாய். இன்னும் தெய்வ பூஜை நிவேதனம் ஒன்றும் செய்யவில்லையே. கொஞ்ச நேரம் காத்திருந்து எனது அநுமதியின் பேரில் இக் காரியத்தைச் செய்யக்கூடாதா? இனி நாங்கள் என் செய்வது? அமுது படியும் வேறில்லையே. நீ உட்கொண்டு மிகுந்ததை யார் புசிப்பார்? இந்தப் பாத்திரத்திலிருக்கின்ற அன்னம் நாயினுற பரிசிக்கப்பட்டது போலத் தள்ளத் தகுந்ததன்றோ?' என்றனர். இவ்விதஞ் சுமந்து முனிவர் சொல்லவே அரசனும் கோபமுள்ளவனாய்ச் சொல்லுகிறான்: 'சுமந்துவே, நீர் மீறி நடந்து, என்னலே தொடப்பட்ட பதார்த்தமானது நாயினுல் தொடப்பட்ட வஸ்துவுக்குச் சமமென்று நிந்திக் கின்றீர். உலகத்திலே அரசன் எப்பொழுதும் அந்தணர்க

ளாற் போற்றத் தக்கவனன்றோ? பசிப்பிணியினாலன்றோ உமது ஆசிரமத்திற் சாப்பிட்டேன்? எனது செய்கையை அங்கீகரியாது, என்னை நாய்க்குச் சமமாயுஞ் சொன்னபடியால், நீரே நாயாக விருந்து, பத்தினியோடு கூடச் சஞ்சரிப்பீராக' என்றான். அச்சமயத்திலே நதியினின்றும் நீராடி வந்த சுமந்துவின் பத்தினி அரசனிட்ட சாபத்தைச் செவியுற்று, உடனே அரசனை 'நாயாகக் கடவை' என்று சபித்தாள். அப்பொழுதே அரசனும் நாய் வடிவ மடைந்தான். முதலிலேயே தவறுதல் செய்த அரசனுடைய சாபமானது சுமந்துவைத் தொடரவில்லை. அரசன் சுமந்து பத்தினியாரது சாபத்தினால் நாய் ஜன்மத்தை அடைந்து, தனது நினைவின்றி, ஒவ்வொரு தேசங்களிலும், வனங்களிலும், நதிகளிலும் சஞ்சரித்தான். இவ்விதம் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் சாபத்தினால் துன்புறுத்தப் பட்டவனாய்ப் பசிப்பிணியால் உடல் மெலிந்து, ஆவிமாத்திர முடையவனா யிருந்தான். உலகத்தாராலேயும் நிந்திக்கப் பட்டான். முன் ஜன்ம நற் பயனால் வேகவதி நதியின் வழியாகச் சோமேபவரத்தை அடைந்து, அவ்விடத்திலிருக்கும் ஒரு நட்டுவனால் வளர்க்கப் பட்டு வந்தான். இப்படி யிருக்குங் காலத்தில் ஒரு சமயம் அந்நட்டுவனுடன் விளையாட்டின் நிமித்தம் கஜேஜாபவர வனத்தை யடைந்து, தெய்வ வசத்தினால் அந்நட்டுவாங்கம் செய்பவனை விட்டு, அவ்வனத்திலுள்ள தேவாலயத்தை யடைந்து, வெயிலின் கொடுமையினால், அவ்விடத்திலுள்ள வில்வ விருக்ஷத்தின் நிழலைச் சேர்ந்து, நித்திரை செய்து தெளிந்தெழுந்ததும், நாய்த் தன்மை நீங்கப்பெற்றுத் திவ்விய ரூபமடைந்து, கஜேசரது உத்திரவுப்படிப் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, விமான மேறித் தேவலோக மடைந்தான். அவ்விடத்தில் அவ்வரசன் தேவேந்திரனாற் பூஜிக்கப் பெற்று, இந்திர கற்பம் முடியும் வரை அவ்விடத்துள்ள

போகங்களை யெல்லாம் அநுபவித்து, இறுதியிற் சிவலோக மடைந்தான். இஃது ஆச்சரியம். இந்த வில்வ மரத்தின் பெருமையை என்னென் றுரைப்பது? சிவபிரானிடத்துத் தோன்றிச் சிவபிரானுக்குச் சமானமாயிருக்கிற இப்புண்ணிய விருக்ஷத்தின் பெருமையையும் இத்தலத்தின் சிறப்பையும் இத்தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் ஆயிர நாககள் படைத்த ஆதிசேஷனாலும் சொல்ல முடியாது. சாபத்தினால் நாயாகிப் பிறகு இப்புண்ணிய விருக்ஷத்தின் நிழலை அடைந்ததினால், திவ்விய சரீரத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்த அரச னாலேயே இந்த ஸ்தலத்தின் மகிமையை அறிந்து கொள்ள லாம். இப்புண்ணிய விருக்ஷத்தின் மகிமையானது, சிவபிரானா லேயே முன்னொரு சமயம் எப்படி வில்வ விருக்ஷத்தை ஆரா திக்கவேண்டு மென்று உபதேசிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. வேறு தேசத்தி லிருப்பவரும், வேறு தீபத்தி லிருப்பவரும், இப் புண்ணிய விருக்ஷத்தை நினைத்தவளவிற் பாவங்களினின்றும் விலகுகிறார்கள். அதிகாலையிற் கிருதமாலை என்கிற வனத்தி லிருக்கிற வில்வ விருக்ஷத்தை நினைப்பவன் கொடிய பாவங்களி னின்றும் விலகுகின்றான். இது சத்தியம். இந்த வில்வ மரத் தடியிற் பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்பவர்கள் ஒவ்வொரு ஜபத் துக்குங் கோடி ஜபபலனை யடைவார்கள். பௌர்ணமையிலும் அமாவாசையிலும், சூரிய சந்திரர்களுடைய கிரஹண காலத்தி லும், இந்த வில்வ விருக்ஷத்தை அர்ச்சித்துப் பிரதக்ஷணஞ் செய்கிறவர்கள், ஒவ்வொரு காலடிக்கும் அசுவமேத யாகம் செய்த பலனை அடைவார்கள். சுக்கிர வாரங்களில் இந்த வில்வ விருக்ஷத்தைக் கந்த புஷ்பங்களாற் பூஜிக்கிறவருடைய கிரகத்தில் மஹாலக்ஷ்மி வாசஞ்செய்வாள். அவர்கள் தினந் தோறும், மங்களத்தோடு கூடினவர்களாகவும், தனம் தானி யம் இவைகள் நிறையப் பெற்றவர்களாகவு மிருப்பார்கள். பூதங்களும், பிரேதங்களும், பிசாசுகளும், சாகினீ, டாகினீ

முதலானவைகளும இநத விருக்ஷத்தைச் சேவித்த வளவில் நீங்குகின்றன. இவ்விருக்ஷத்தைச் சேவிப்பவர்கள் கெட்ட ஸ்வப்பனங்களினின்றும நீங்கி இம்மை மறுமைய பயன்களைப் பெறுவார்கள். அகஸ்திய முனிவரும இவ்விருக்ஷத்தின் மகிமையை யறிநதே இதனடியிலே இலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து வசித்து வந்தார்.

55. அகஸ்தியா பூஜித்தது.

சௌநகர் சூதமுனிவரை நோக்கிச ‘ சிவபக்தியிற் சிறநத அகஸ்திய முனிவர் எவ்விதம இநத வில்வ விருக்ஷத்தின பெருமையை யறிநதார்? எவவிதம இம்மரததடியில் இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தார்? எதற்காக அம்மரத்தடியில் வசித்தார்? இன்னும அவர் என்னென்ன செய்தாரோ அவைகள் எல்லாவற்றையும ஆதிமுதல் திருவாய் மலர்ந்தருளல் வேண்டும’ என்று பிரார்த்திக்கச சூதமுனிவா கூறுகின்றார்.

சௌநகரே! உலகததில் விபூதி ருத்திராக்ஷங்களை யணிநது, சிவபூஜை செய்யும மகாவிஷ்ணு முதலான அநேகம் பக்தர்களுள் மிகச் சிறநதவரான அகஸ்திய மகாமுனிவரது கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளும :

பத்மகற்பத்தில், அகஸ்திய மகாமுனிவர், கேதாரம முதற் சேது மலையபருவதங்கள் வரை, தீர்த்தயாத்திரை செய்தார். அவிமுக்தவனம், கௌமாரவனம, காமகோலம, நீலகண்டம், வடாரண்யம, வேதாரண்யம, பீமவனம, பாரிஜாதவனம, வேணுவனம, மாதவிவனம முதலிய புண்ணிய வனங்களுக்குச் சென்றார். ஆகிரத்நேசுவர மென்ற இப்புண்ணிய ஸ்தலத்தை அடைநதபொழுது, தெய்வ வசத்தால் அவ்விடத்தில் வசித்து வரும் மார்க்கண்டேய முனிவரைப் பார்த்ததும், க்ஷேமம விசாரிக்கப்பெற்று, அவரால் அதிதி பூஜையுஞ்

செய்யப் பெற்று, அவரது ஆசிரமத்தில் தங்கி, அத்தலத்தி லிருக்கிற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, ஈசனை வணங்கி, மார்க்கண்டேய முனிவரை யடுத்து, 'இத்தலத்தின் பெரு மையைச் சொல்ல வேண்டும்' எனக் கேட்டார். மார்க் கண்டேயரும் முற் காலத்திற் சூரியனுற் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கத்தின் விருத்தாந்தத்தையும், தான் வந்த விவரத் தையும், வில்வ விருக்ஷத்தின் பெருமையையு மெடுத் துரைத்தார். இவற்றை யெல்லாங் கேட்டு அகஸ்திய மகா முனிவரும், கஜேசரின பிரீதியின் பொருட்டும், லோகாநுக் கிரகத்தின் பொருட்டும், கஜேசருக்குத் தென் பக்கத்தில், மிக அழகாய்த் தாமரை நீலோற்பலம் முதலிய மலர்களால் அலங் கரிக்கப் பெற்ற தீர்த்தத்தில், அநந்த மந்திரங்களினால், அந் தந்த நதிகளை யிருக்கச் செய்து, நீராடிப் பிறகு தேவாலயஞ் சென்று விதிப்படி நமஸ்கரித்தார் கஜேசரது உத்திரவின படி, அவருக்கு ஆக்கினேய திக்கிற் கிழக்கு முகமாகச் சூரியன் மகரத்தி லிருக்கும்பொழுது, சப்தமி திதியிற், பூர்வ பக்ஷத் தில், ஒரு அழகான இலிங்கத்தைச் சைவாகம விதிப்படி பிர திஷ்டை செய்து, பூஜை முதலியவற்றைச் செய்து, உகைத்தார் அதனைத் தமது பெயராலே அழைக்கும்படிச் செய்து, அன் புடன் அர்ச்சித்துக்கொண்டு, ஒரு வருஷத்துக் கதிகமாக அந்த ஸ்தலத்தில் வசித்துவந்தார். அப்புண்ணிய தீர்த்த மும் இலிங்கமும் உலகத்திற் பிரசித்தி பெற்றன. சௌநகரே! பிரமஞானோத்தம ராகிய அகஸ்திய மகா முனிவர் இவ்வாறு சிவ பிரான் அன்புக்குகந்தவராய் வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றார்.

மீட்டும் விநாயகரையும் ஷண்முகரையும், கஜேசரையும், ஸ்நேகவல்லியையும் நமஸ்கரித்து, மார்க்கண்டேய முனிவ ருடன் பதரிகாசிரமத்தை யடைந்தார். இன்னும் அநேகர் தவசிரேஷ்டர்கள் நித்திய முத்தர்களாகவே இப்புண்ணிய ஸ்தலத்தில் உறைகின்றார்கள். ராஜ சிரேஷ்ட ஞகிய அரிச

சந்திரனும் பாரிஜாத கஜேசரைப் பூஜித்துச் சத்திய விரதத்தைக் கைக்கொண்டவனாய், உலகத்தில் இணையில்லாத கீர்த்தியை யடைந்தான். இன்னும் மநுவின் புத்திரனான **மாந்தாதா** என்ற அரசனும், மகாபராக்கிரமசாலியான **முசுகுந்தனும்**, தேவ தேவனான பாரிஜாத கஜேசனை யாராதித்து, உத்தமமான சிவஞானத்தை அடைந்து, நித்திய முத்தராய்ச் சுவர்க்க லோகத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். இவ்வுத்தம ஸ்தலத்தில் க்ஷணகாலமோ, அல்லது அதிலும் பாதிகாலமோ, வசிக்கிறவர்களுக்கு முத்தி கைகூடுகின்றது. இஃது உண்மையே. சித்திரை மாதம், சுக்கில பக்ஷம், சித்திரை நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய பௌர்ணமையிற் சூரிய மந்திரத்தை ஜபித்துக் கொண்டு, சூரிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்பவர்கள் தங்கள் பிதிருக்களுடன் சிவசாலோக்கியத்தை யடைகிறார்கள். வைகாசி மாதம் பௌர்ணமி தினத்தன்று மத்தியான காலத்தில், பஞ்சகவ்வியத்தினாலும், தேனாலும், பாலாலும், பாரிஜாத கஜேசருக்கு அபிஷேகம் செய்பவர்களும், அவர்களது கோடி வம்சத்தார்களும் சிவலோகத்தை யடைகின்றார்கள். கார்த்திகை மாதத்தின் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் திங்கட்கிழமைகளிலும் மார்க்கண்டேயம் முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடித் தேவர்களையும் பிதிருக்களையும் திருப்தி செய்பவர்கள் சிவசாரூபியத்தை அடைகின்றார்கள். துலாமாதத்தில், அகஸ்திய தீர்த்தத்தில், சூரியோதயத்துக்கு முன், சூரிய மந்திரத்தினால், விதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்து, அத்தீர்த்தக் கரையிற் பிதிருக்களுக்குப் பிண்டத்தை யளிப்பவர்கள் தங்கள் பிதிருக்களுடன் சிவலோகத்தில் துதிக்கப் பெறுவார்கள். மங்களகரமான சிவராத்திரி தினத்தன்று, இத்தீர்த்தங்களில் மௌனமாக ஸ்நானஞ் செய்து, பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்து, பஞ்சாமிர்தம், பஞ்சகவ்வியம், சுத்தஜலம் இவைகளால் கஜேசரையுந் தேவியையும் விதிப்படி

அபிஷேகம் செய்து, நெய்யும் பருப்புங்கலந்த சாலி அன்னத்தை நிவேதனஞ் செய்கிறவர்களும், நிர்த்தன கானங்களைச் செய்பவர்களும், நித்திய முத்தர்களாகின்றார்கள். சந்தேகிக்க வேண்டாம். தினந்தோறும் இத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்கிறவர்கள் சிவசாயுச்சியத்தை அடைவார்கள். மகர மாதத்தில் இத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து தினந்தோறும் அன்னமளிப்பவர்கள் சிவபிரானுக்குச் சமமாகின்றார்கள். அவர்கள் செய்த பிரமஹத்தி முதலான பாவங்களும் நீங்குகின்றன. பாரிஜாத கஜேசரது பூஜையின் நிமித்தம், நந்தவனத்தை யுண்டாக்கி, அன்புடன் ஒரு மலரையாவது அர்ப்பணம் செய்பவர்கள் சிவதுல்யராகின்றார்கள். இத்தலத்தின் சிறப்பையும் இப்புராணத்தையும் கேட்பவர்களுக்குக் கைவல்யசித்தி அவர்களது கையிலேயே யிருக்கின்றது; சத்தியம். இப்புராணத்தின் ஒரு அத்தியாயத்தைக் கேட்டால் வாஜபேய யாக பல னுண்டாகும். மூன்று அத்தியாயங்களைக் கேட்டால் விரதங்களினின்றும் தவறினும் விரதமிருந்த பல னுண்டாகும். நான்கு அத்தியாயங்களைக் கேட்டால் ராஜசூய யாக பல னுண்டாகும். ஐந்து அத்தியாயங்களைக் கேட்டால், தெரிந்து செய்த பாவங்களும் நீங்கும். சௌநகரே! இப்புராணத்தைப் பாரிஜாத கஜேசரது சந்நிதியிற் படிக்கும் நல்லொழுக்கமுள்ள பிராமணர்களும், அவர்களைப் படிக்கும்படிச் செய்பவர்களும், கஜேச்வரருக்குப் பூஜை செய்பவர்களும், அழிவற்ற பரசிவப் பிரமத்தை யடைகின்றார்கள். இத்தலத்தில் எக்காலத்திலும் ஒரு பிடியளவுள்ள அன்னத்தை யளிப்பவர்கள் முத்தராகின்றார்கள். சூரியன் கும்பத்தி லிருக்கும் பொழுதும், பௌர்ணமை தினத்தன்று மத்தியானத்திலும், அன்னமளிப்பது மிகவும் விசேஷம். சௌநகரே! மிகைபடக் கூறுவானேன்? இப்புராணமே கேட்கத்தகுந்தது. இத்தலமே வசிக்கத்தகுந்தது.

ஐந்து குரோச விஸ்தாரமுள்ள இப்புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தி லிருக்கிறவர்கள் சிவசாயுச்சியத்தை அடைகின்றார்கள். இந்த க்ஷேத்திரமானது மங்களமும் பரிசுத்தமு முள்ளதாதலால் இதிற் சிவபெருமான் பார்வதியுடன் பிரசந்நராக இருக்கின்றார். இப்புராணத்தைப் பக்தியுடன் கேட்பவர்களும் படிப்பவர்களும் பாவங்களினின்று நீங்கி எல்லா சம்பத்தையும் பெறுவார்கள்.

56. காமதேநு சாபமடைந்தது

சௌநகர் மீட்டுஞ் சூதமகா முநிவரை நோக்கி, "உலகத்தாரால் வணங்கப் பெற்றவரே! மகாபாக்கியவந்தரே! கேட்பவர்களின் மலங்களை நீக்குவதும், மிக ஆச்சரியம் உள்ளதுமான கோமுகதீர்த்தமாகாத்மியத்தை முன்னொரு சமயம் தேவரீரின் திருவாயால் சுருக்கமாகக் கேட்கப் பெற்றேன். தீர்த்த மகிமையை அருளிச் செய்தது போல, விஸ்தாரமாக ஸ்தல மகிமையையும் திருவாய் மலர்ந்தருளல் வேண்டும். யாது காரணம் பற்றிப் புராதனமான காமதேநு பாரிஜாத கஜேசரைப் பூஜித்தது? ஈசன் திருவருளால் என்ன பேறு பெற்றது? பாண்டுவின் புதல்வனை அர்ச்சுனன் பூஜை செய்த காரணம் யாது? அப்புண்ணிய க்ஷேத்திரம் எந்த தேசத்தில் இருக்கின்றது? அவ்விடத்தி லிருக்கிற வனத்தின் பெயரென்ன? இவற்றை யெல்லாம் முநிவர்களுடைய சந்நிதியில் ஐயமறக் கூறவேண்டும்" என்று கேட்கச் சூதமுநிவர் சொல்லுகின்றார்:

சௌநகரே! முன்னாளிற் கிருதயுகத்தில், தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்கள் ஒரு காரணம் பற்றிப் பிரமலோகத்தை அடைந்தார்கள். அச்சமயம் காமதேநுவும் அத்தேவர்களுடன் பிரமலோகத்தையடைந்து, இரண்டு மாதகாலம் நான்முகனைச்

சேவித்துக் கொண்டிருந்தது. அத்தருணம் வசிஷ்டமகா முனிவர் உத்தமமான வாஜபேய மென்ற யாகத்தைச் செய்ய விருப்பமுள்ளவராய் அன்புடன் காமதேனுவை நினைத்தார். நினைத்த வளவில் முன்போல் வாராமைகண்டு கொஞ்சகாலம் ஆலோசித்தார். பிறகு பிரமலோகத்தி லிருப்பதாக அறிந்து, மிகவும் துக்கத்துடன், தமது சங்கற்பம் வீணானது பற்றிச் சிறிது கோபமடைந்தவராய்க் காமதேனுவுக்குப் பய முண்டாகும் பொருட்டுப் பின்வருமாறு கூறினார்: 'ஏ, காமதேனுவே! நீ யாகத்தை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு யான் நினைத்த வளவில் வாராமையால், இன்று முதல் ஹவ்ய கவ்ய முதலியவற்றிற்கு உரிமையில்லாமற் பிராமணர்களால் நிந்திக்கப்பட்டு, இக்கணத்திலேயே ஆட்டின் வடிவை யடைவாயாக' என்று சபித்தார். அவ்வமையத்து உலகம் போற்றும் நாரத மகா முனிவர் தீர்த்த யாத்திரையின் நிமித்தம் வசிஷ்டரது ஆசிரம மடைந்தார். வசிஷ்டரும் நாரதரைப் பார்த்து மிக்க களிப்புற்று, அன்புடன் பூஜித்துக் காய் கிழங்கு முதலிய வற்றைச் சமர்ப்பித்து, உயர்ந்த ஆசனத்தி லமரச் செய்து, தமது விருத்தாந்தத்தையும் தெரிவித்துத் தாமும் நாரதருக்குச் சமீபமாக ஆசனத்தி லமர்ந்தார். நாரதரும் வசிஷ்டருடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் புன்சிரிப்புடன் மாறான அபிப்பிராய முள்ளவராய்ச் சொல்லுகிறார்: "மகாபாக்கியவானாகிய வசிஷ்டரே! இஃது ஆச்சரியம் தங்களைப் போன்ற தவசிரேஷ்டர்கள் இவ்விதம் செய்வார்களா? அந்தக் காமதேனுவானது மிகப் பரிசுத்தமானது. வேதமந்திர ஸ்வரூபமா யுள்ளது. அதனாலேயே உலகமெல்லாம் ஜீவித்திருக்கின்றது. தேவேந்திரன முதலான தேவர்களும் ஜீவித்திருக்கிறார்கள். நீர் இப்பொழுது தேவர்களுக்கு அபராதம் செய்தவராகிறீர். ஆகையால் நீர் காமதேனுவைச் சபித்த தோஷநிவர்த்தியின் பொருட்டு, யாகபூமிக்குச் சமீபத்திலிருந்து, கிழக்கே பற்றிச்

சிவபூஜையுஞ் செய்யவேண்டும் புண்ணிய பூமியாகிய பாண்டிய தேசத்தின் கண், வேகவதி நதிக்கு வடக்கில், ஸ்ரீ காளீச்வரருக்குத் தென் கிழக்கில், இரண்டு யோசனை தூரத்திற் சர்ப்ப நதிக்குத் தெற்கே, லக்ஷ்மிவநேச்வரருக்கு நிருதி திசையில், ஒரு யோசனை தூரத்திலுள்ள மிகப் புனிதமான மணிமுத்த நதியின் வடகரையில், மூவுலகங்களிலும் பிரசித்தமான கம்ஜேஸ்வர க்ஷேத்திர மிருக்கின்றது அத்தலத்தில் ஸ்ரீ கம்ஜேச பெருமானுக்குத் தென்கிழக்கிற் சூரியனாலுண்டு பண்ணப்பட்ட சூரிய புஷ்கரணி என்னும் புண்ணிய தீர்த்த மிருக்கின்றது, இத்தீர்த்தத்தில் நீராடிக் கம்ஜேசனைத் தரிசிப்பவர்கள் அகாரியத்தைச் செய்த தோஷத்தினின்றும் விலகுகிறார்கள். அந்தக் காமதேநுவும் உம்முடைய சாபம் நீங்கும் பொருட்டு ஜம்புத் தீபத்தில், இப் புண்ணியத் தலத்திற் கம்ஜேசனை அன்புடன் ஆராதித்துத் துதிக்கச் சாபத்தினீங்கி யாக காலங்களிலும், மற்றக்காலங்களிலும் உமக்கு உடன்பட்டே யிருக்கப் போகின்றது" இங்ஙனம் பேசிப் பிரமலோகத்தை யடைந்து, நடந்தவைகளை யெல்லாந் தேவர்கள் சூழச் சபையில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவரிடம் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்ட தேவர்களெல்லோரும் உடல் நடுங்கினார்கள். காமதேநுவும் மிக நடுக்கத்துடன், சாபவிமோசனத்தை நாடித் தேவர்களெல்லோரும் பார்க்க, நாரதரின் சமீபத்திலிருந்து கொண்டு, பிரமனை உற்று நோக்கியது. நான்முகனும் காம தேநு எண்ணினதை யறிந்து, பின் வருமாறு சொல்லுகிறார்: 'ஏ! காமதேநுவே! கேள் நீ தெய்வ வசத்தால் சபிக்கப் பட்டாய் நாரதரும் உமது மகிமையை எடுத்துரைத்தார். அப்படி யிருந்தும், யாகம் செய்யுஞ் சமயத்தில் உன்னைக் காணாத கோபத்தால், மூன்று காலத்தையும் அறிந்தவராயும், தர்மஸ்வரூபராயும், உண்மையைக் கைக்கொண்டவராயு மிருக்கிற வசிஷ்டர் உன்னைச் சபித்தார். உலகத்திற் செய்யத்

தருநதைச் செய்ய வேண்டும். செய்யத் தகாததைச செய்யக் கூடாது. செய்யத் தகாததைச செய்தாற் பெருந்தீமை விளையும். ஆகையால அப் பெரியாரது கட்டளையை மீறுமற் சாபத்தை யேற்றுப் பிறகு சாப நிவாரண காலததை எதிர் பார்ப்பாயாக. காவேரிநதியின் தென்கரையி லிருக்கிற புண்ணிய பூமியில், முன்னாளிற் பிரமன் முதலிய தேவர்க ளாலும் முனிவர்களாலும, யோகியர்களாலும, சூரியனாலும சேவிககப்பட்ட பாரிஜாத மென்னும பெயருளள வனமும, மிகப் புராதனமான சூரிய பூஜித சூக்ஷம பூத லிங்கமும இருககின்றன. அதற்குத் தென்பாரிசததிற் பாவத்தைப போக்கும, மிகப பரிசுததமான ஜலத்தையுடைய பாவநாசநதி யென்று பெயர் புனையப்பெற்ற மணிமுத்தநதிககுத தென்சார், மூவுலகங்களிலும பிரசித்தமான பாரத்வாஜேஸ்வரர் என்ற இலிங்கமூர்ததி வீற்றிருககின்றார். பிரமஹத்தி முதலான பாவங்களைத் தொலைககும் பொருட்டு, முனிவர்களும பாரத் வாஜ மென்ற இலிங்கமூர்த்தியைப் பூஜிக்கிறார்கள். மகா பாக்கியம்பெற்ற காமதேநுவே! புண்ணியாரண்ணியத்தி லிருக்கும் இநத உத்தமமான ஸ்தலத்தை அடைந்து தவஞ் செய்வாயாக. வருத்தப்படாது விரைந்து செல்வாயாக' பிரம தேவர் இங்ஙனம் கூறிக் காமதேநுவை யனுப்ப, அது உத்தம மான அப் புண்ணிய ஸ்தலத்தை யடைந்தது.

57. காமதேநு சாப நீங்கினது.

சூத முனிவர் சொல்லுகிறார் :—' சௌநகரே! கேளும. காமதேநுவும் பத்மபுரமென்று சொல்லப்பட்ட அவ்வுத்தம ஸ்தலத்தை யடைந்து, காலவர் முதலான முனிவரைத் தரிசித்துச் சிவலிங்க பெருமானை வணங்கிப் பின்பு பிரம தேவரின் கட்டளையை நினைந்து, வசிஷ்டரிட்ட சாபம் நீங்கும்

பொருட்டு, அம்மணிமுத்த நதியில் நீராடி, அன்புடன் சிவ பிரானுக்குப் பாலபிஷேகம் செய்து, அநேகதரம் பிரதக்ஷணம் முதலியவற்றைச் செய்து, நாவினால் அழுக்கை நீக்கி, வாலாகிய * விசிறியினால் துடைத்தும், பசுவாகிய தனனாற் செய்யக்கூடிய உபசார மனைத்தையுஞ் செய்து கடுமையான தவம் புரிந்தது. இவ்விதஞ் சிலநாள் சென்றபின், காமதேநுவின் பூஜையாற் களிப்புற்றுச் சிவபெருமான் பார்வதி சமேதராய்ச் சுப்பிரமணியர் நந்தி முதலிய கணங்களெல்லாஞ் சூழக் கைலேயங்கிரி போல வெளுத்த திருமேனியுள்ள இடபத்தின்மீதமர்ந்து தரிசனந் தந்தருளினார். காமதேநு சிவபெருமானது திருவடிகளில் அன்புடன் வணங்கித் தனது சாப விமோசனத்தைப் பிரார்த்தித்தது. சந்திரசேகரரும் அதற்கிசைந்து, அக்காமதேநுவின் சரீரத்தைத் தமது திருக்கரங்களால் தடவித், தாம அடியார்களெளிய ரெனபதைக் காட்டினவுடனே, காமதேநு ஆட்டின் வடிவினின்று நீங்கித் தனதியற்கை யுருவத்தை யடைந்தது. தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் பூமாரி பொழிந்தார்கள். சிவபிரான் பின்னருங் கருணைகூர்ந்து, காமதேநுவுக்கு ஹவ்யகவ்ய முதலியவற்றிற்கு உரிமையையும் அநுக்கிரகித்துப் பின் வருமாறு கூறுகின்றார்: 'காமதேநுவே! இன்றுமுதல் இத்தலம் கோமுத்தீசுவரமென் றழைக்கப்படும். இத்தலத்தை யடைந்தவர்களெல்லோரும் முத்தர்களாவார்கள். இத்தலத்திற் பிரவேசித்த மாத்திரத்திற் பாவங்களெல்லாம் விலகும். எனக்கு மேற்றிசையில், மூன்று பாணபாத தூரத்தில், விருக்ஷத்தினடியில், ஒரு புண்ணிய தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணுவாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தருளினார். காமதேநுவும் பக்தியுடன் தனது குளம்புகளினாலே, நான்கு கோணமுள்ள ஒரு அழகான தீர்த்தத்தை யுண்டுபண்ணி, அதைத் தனது பாலினாலும் நிரப்பிற்று. ஜனங்களுடைய பாவத்தைத்

தொலைக்கும் பொருட்டுக் கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளை யும் அத்தீர்த்தத்தில் ஆவாஹனம் செய்தது. சௌநகரே! இக்காமதேநுவானது சித்திரைமாதம் சூரிய சந்திரர்கள் சேருந் தினமாகிய அமாவாசையன்று சாபவிமோசன மடைந்தது. அது முதல் இத்தலத்துக்குக் கோமுத்தீஸ்வர மென்ற பெயர் வழங்கிற்று. ஆயங் கௌ: என்ற வட மொழி மந்திரத்தினாலே, அமாவாசை தினம் மத்தியான காலத்திலும், சூரியன் மேஷராசியை யடைந்திருக்கும்பொழு தும், இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்கிறவர்கள், இம்மையிலும் மறுமையிலுஞ் சகல பாவங்களினின்றும் நீங்கிச் சர்வ போகங்களையும் புத்திர பௌத்திராபிவிருத்தியையும் அடைவார்கள். மிகப் புநிதமான கோ பாப நாசதீர்த்தத்தில் மகரமாதம், மாகமாதம் இவைகளில் ஸ்நாநஞ்செய்பவர்கள் இம்மை மறுமைப் பயன்களை யடைவார்கள். மாக மாதத்திலும், முக்கியமாகச் சிவராத்திரியிலும், க்ஷீரகுண்டத் திற் செய்யும் ஸ்நாநம் மற்றெல்லா ஸ்நாநங்களிலுங் கோடி மடங்கு அதிகமாகும். இதையறிந்தே வேத மறிந்தவர்களும் நியமத்துடன் அங்கு வசிக்கின்றார்கள். இன்னும் இவ்விதமே இந்த க்ஷேத்திரத்தின் பெருமையை யறிந்து, பிரமரிஷிகளும், தேவரிஷிகளும், ஜநகர் முதலான யோகிகளும், நியமத்தோடும், ஞான வைராக்கியத்தோடும், இத்தலத்தில வசிக்கின்றார்கள். மேலும் சூரியன் தநுர் லக்நத்தை யடைவது முதல், உபவாச மாகவும், வாக்கு நியமத்துடனும், அம்மாதம் முடியும் வரை அங்கு வசிக்கும் பெரியோர்களால் எல்லா உலகங்களும் பரி சுத்த மடைகின்றன. இப்புண்ணிய ஸ்தலத்தைப்பற்றிப் பேசுப வர்களாலும், அதைப் பரிசிப்பவர்களாலும், தரிசிப்பவர்க ளாலும், இயற்கையாகவே உலகம் பரிசுத்த மடைகின்றது. ஆகையால் இத்தலமானது பெரியோர்கள் அவசியம் வசிக்கத் தகுந்தது. இக்கோமுத்தி ஸ்தலத்தைக் குறித்து மூன்றடி

எடுத்து வைக்கிறவர்கள் முதல் அடி வைத்தலினாற் பாவங்களினின்றும் விலகுகின்றார்கள். இரண்டாவது அடி வைத்தலினாற் சுவர்க்கத்தை அடைகின்றார்கள். மூன்றாவது அடி வைத்தலினாற் சிவ சாலோக்கியத்தை யடைகின்றார்கள். இது சத்தியம்.

வசிஷ்டரும யாகமுடிவில், நாரதரின் உத்திரவின்படியே சூரிய புஷ்கரணியை யடைந்து, கஜேசரது சந்நிதியிலிருந்து தமது பாபநிவர்த்தியின் பொருட்டுத் தவம புரிந்தார். ஒரு வருஷம் இலையையுங் காற்றையும உட்கொண்டு, சூரிய புஷ்கரணியிலும வேகவதியிலும் ஸ்நானஞ் செய்து, தினந்தோறும் கஜேசரையுந தரிசநஞ் செய்து, பக்தியுடன் வேத மந்திரங்களினாலே துதித்துவந்தார். வருஷ முடிவிற் சூரியன் விருச்சிகத்தி லிருக்கும்பொழுது, பௌர்ணமை திதியில், கஜேச பெருமான் வசிஷ்டர் முன் தோன்றியருளலும், அவர் நடு நடுங்கித் திருவடிகளில் விழுந்தார். கருணாநிதியாகிய சிவ பிரான், ‘வசிஷ்டனே! பயப்படவேண்டாம். உனது அரும் பெருந் தவத்தினாலே உனக்கு முத்தி யளித்தேன். தேவ ரூபமுள்ள காமதேநுவும தவத்தினாலே சாபத்தினின்று நீங்கி உனக்கு வசமாகும. அதனுடன் நீயும யாகாதிகளைச் செய்’ என் றநுக்கிரகித்து மறைந்தருளினார். வசிஷ்டரும் காம தேநுவும பாவ சாபங்களினின்றும் விடுபட்டு, யாகாதிகிருத்தியங்களை நடத்தினார்கள். இந்தச்சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்கள் முத்தியை அடைவார்கள். சிவபத்தியை விளைவிக்கும் பாண்டுபுத்திரனை அர்ச்சுனனுடைய சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களும முத்தியை யடைவார்கள்.

58. அருச்சுனன் பூஜித்தது.

சூத முநிவர் பின்னருஞ் சொல்லுகின்றார் : "சௌனகரே! குருவம்சத்திலே பாண்டுவென்று பிரசித்தமான அரசனொருவ னிருந்தான். அவ்வரசனுக்குத் திருதராஷ்டிரன் என்று பிரசித்தமான சகோதர னொருவ னிருந்தான். அத்திருதராஷ்டிரனுக்கு நூறு புதல்வர்க ளிருந்தார்கள். மந்திர சக்தியினாற் பாண்டு மகாராஜனுக்கு ஆறு புதல்வர்கள் உற்பவித்திருந்தார்கள். அவர்களிற் சூரிய மந்திரத்தினின்று உண்டான கர்ணன் தன்னுடன் பிறந்தவர்களான பாண்டவர்களின் சத்துருக்களான துரியோதனனுடன் சேர்ந்திருந்தான். பாண்டு மகாராஜனிறந்தவுடன் துரியோதனன் முதலிய திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்கள் பாண்டவர்களை மிகத் தொந்திரவு செய்ததோடு, சூதாட்டத்தால் அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லாது போக ஜயித்தும் விட்டார்கள்.

பாண்டவர்களுள் மத்தியி லுதித்தவனாகிய அர்ச்சுனன் சத்துருக்களை ஜயிக்கும் பொருட்டுச் சிவபிரானது திருவருளாற் பாசுபதம் என்ற அஸ்திரத்தைப் பெற, இப்பாரிஜாத கஜேசுரரை யடைந்து, விதிப்படித் தீர்த்தத்தில் நீராடிப், பாசுபத விரதத்தை யநுஷ்டிக்கக் கருதி, வாயு, இலை யிவைகளை யுட்கொண்டு, பஞ்சாக்கினி மத்தியி லிருந்து, கடுந்தவம் புரிந்தான். தினந்தோறும் மூன்று காலங்களிலும் இத்தலத்துப் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து, மனம் வாக்குக் காயங்களை யடக்கிச் சிவ ஸ்தோத்திரங்களிற் பற்றுடையவனாய்க் கோமுத்தீசுவரனை ஆராதித்து வந்தான். கருணைக் கடலாகிய முக்கண் மூர்த்தி அர்ச்சுனனது தவத்தையும பக்தியையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, யானைத் தோலைத் தரித்தவராய், ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவராய், அர்த்தனாரீஸ்வர வடிவினராய், அவன் முன் தோன்றித் திவ்விய

மான பாசுபதத்தைக் கொடுத்தருளினார். காண்டீபனும் கஜேசரை வணங்கி ஸ்தோத்திரங்கள் செய்து, அநேக வரங் களைப் பெற்று வணங்கித் "தேவர்களுக்குந் தேவரே! உலகங்களினாற் பூஜிக்கப்பட்டவரே! கொடிய பாவங்களை விலக்குவதும், மிக மங்களகரமானதும, ஜயத்தை யளிப் பதும், முனிவர்களாற் சேவிக்கப் பெற்றதுமான இத்தல மானது, எனது பெயரினாலே பிரசித்தி யடையுமபடித் திரு வருள் பாலித்தல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சிவபிரா னும் அவ்வாறே அநுக்கிரஹித்தருளினார். பிறகு, விஜயனும் மாகமாசத்தின் மகாநக்ஷத்திரப் பௌர்ணமையில் மகுடாகம விதிப்படி சிவத்து விஜர்களைக் கொண்டு உற்சவம் நடாத்தி னான்.

இவ்விதம சிவபிரானுக்கு உற்சவங்களை விமரிசையாக நடத்தி, எல்லா சம்பத்தும நிறையப் பெற்றவனாய், வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுப் பின்னும் சிவபிரானைப் பிரார்த்தித்து, 'பிரபுவே! தங்களுடைய திருவடிகளில் ஸ்திரமான பக்தி என்று மிருக்கும்படி யருளல்வேணடுமென்று விண்ணப்பிக்கக் கருணையங் கடலாயும பக்தவத்சலராயுமுள்ள கஜேசரும் 'அப்படியே ஆகுக' என்றுரைத்து மறைந்தருளினார் காண்டீபனும காமயகத்திலிருக்கும் தனது சகோதரர்களை யடைந்தான். இக்காண்டீபனது சரித்திரத்தைப் படிப்பவர்க ளும் கேட்பவர்களும் சுவர்க்கத்தை யடைவார்கள். சிவ பத்தியைத் தருவதும, அஷ்டைசுவரியங்களை அளிப்பது மான இக்கோமுத்தீசுவர மான்மியத்தைச் செவியுற்றவர்கள், பாபங்களினின்றும் விடுபட்டுக் கைலாசத்தில் வசிப்பார்கள். மேலும் அந்த க்ஷணத்திலேயே தீர்த்த யாத்திரை செய்த பலனையு மடைவார்கள். விஜயேசுவரனை ஒருதரம பிரதக்ஷ ணம் செய்தாற் சிவலோகம் சித்திக்கும. சக்திக் கியன்றவாறு அவரவர்கள் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். பாபங்களை

நசிக்கச் செய்வதும், புண்ணியத்தைத் தருவதும், ஞானத்தை யளிக்கிறதும், மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதும, சுகத்தை வருவிப்பதுமான இப்புண்ணிய புராணத்தைக் கேட்பவர்கள் பாவங்களினின்றும் நீங்கிச் சிவபிரானுடைய மேலான ஸ்தானத்தை அடைவார்கள்.

ஸ்ரீ மஹா தேஜோ மண்டலம்
குகை, சேலம்.
ஊழியன்:- விசுவநாதன்.

திருவாடானைத் தலபுராணம் முற்றிற்று.

சுபம்.

Tirupati Sri Mahant's Press, Madras.